Ludas Matyi

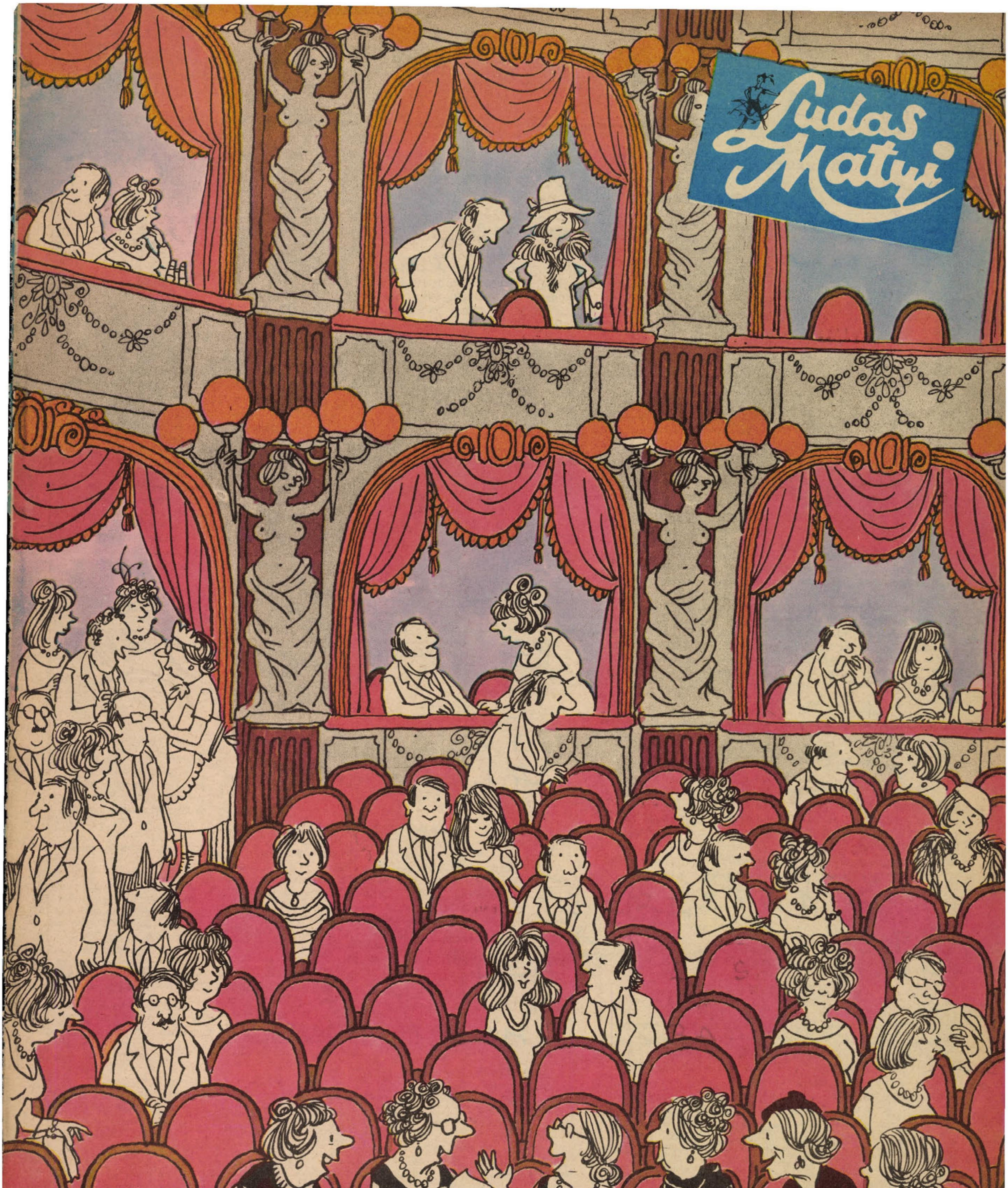

XXXIV. ÉVFOLYAM, 41. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1978. OKTÓBER 12.

MŰVÉSZETI HETEK

— Úgy látszik, a brigád minden tagja a mamájának adta a jegyét.

Brenner György rajza

KEDVES LUDAS!

FELESLEGES SÍNEK

MEGSZÜNTETTÉK a villamosjáratot a **Dózsa György** útnak a Váci út és **a Vágány** utca közötti **szakaszán.** Helyébe trolibusz **került** — az 1950-es évek **elején.** Megmaradtak azonban a villamossínek. Mi **több:** hallatnak is magukról minden télen. Hideg időben ugyanis a sínvasak síkosak lesznek, az autógumik könnyen megcsúsznak rajtuk, s ilyenkor a baleseti krónikák mindig

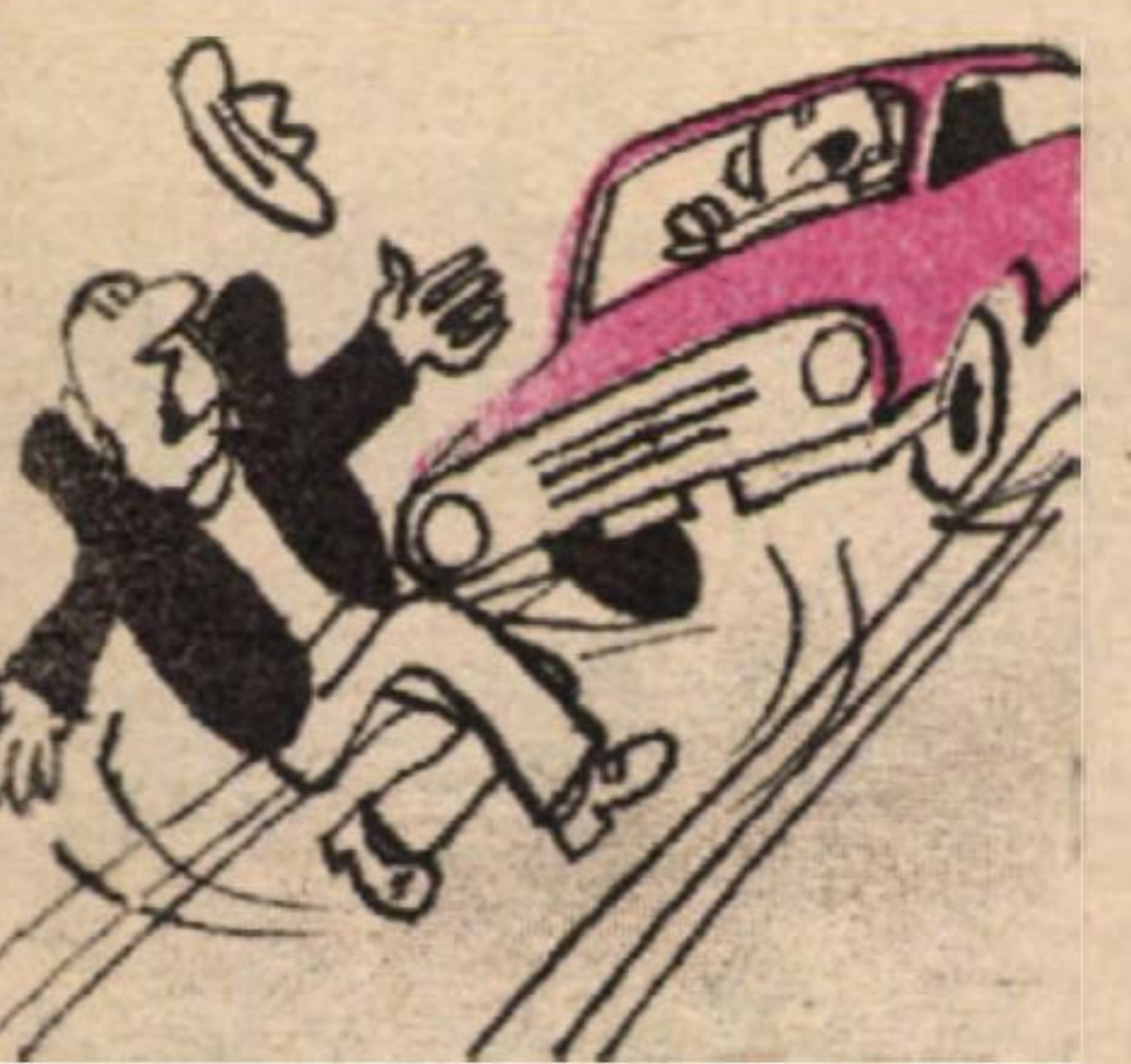

szaporodnak egy vagy több esettel. Ok: a vezető „nem az útviszonyoknak megfelelően" vagyis nem villamos módjára irányította **járművét,** s az keresztbe**állt,** megcsúszott, esetleg **még** gyalogosokban vagy **más** járművekben is kárt **tett.**

AZÓTA MEGSZŰNT a régi jó 15-ös villamos is, amely korábban a Vágány utcáig, a trolibusz indítása óta a Jászai Mari tértől a Váci útig, illetve arra rákanyarodva közlekedett. Fölöslegessé vált egy újabb villamossín-szakasz, mégHozzá jókora. Hallani, olvasni lehet olyasmiket, hogy a város más pontjain újabb villamosvonalak épülnek, illetve meghosszabbítanak villamosjáratokat. Ahhoz pedig sínek kellenek. Bizonyára egészen jó szolgálatot tehetnének még hosszú évekig azok az „alépítmények" és vágányok, amelyek immár teljesen fölöslegesen hevernek a hajdani 15-ös villamos útvonalán.

EZZEL SZEMBEN tovább nő a baleseti veszély. A gumiabroncsot és a síkos vasat nem lehet egymással kibékíteni, rendíthetetlenül taszítják egymást, aminek a közlekedés látja kárát. De hátha legalább a fővárosi közlekedés szervezőit, a régi vonalak megszüntetőit és az újak tervezőit lehetne egymással összebékíteni?

(v. e.)

70 FILLÉR TITKA

Anélkül, hogy reklámozni akarnám, őszintén állíthatom: szeretem a Kori nevezetű sósrudacskát.

Sokfelé nem találna legyőzőre. De rejtélyben végképp verhetetlen.

Íme. A Kori celofánzacskóján ez olvasom: „Termékszám: 87—32. Súly 50±2 g. Ára: 4 forint."

A zacskóban kis fehér cédula lapul. Ezen meg ez olvasható: „Termékszám 87—32. Súly: 45±2 g. Ára: 3,30 forint."

Újra meg újra ellenőrzöm: jól látok. Kívül 50 g, bévül 45 g, kívül 4 forint, bévül 3,30 forint.

A vevő is ember, érti a tréfát, de hát ez ugye zsebre megy. Az üzletben mindenesetre a drágábbik változatot méltányolják.

Hol van hát a titok? Nini, hiszen megvan. A celofánzacskón — kívül — ezt olvasom: „Gyártja az Új Tavasz MGTSz, Üllő." A benti cédulácskán: „Gyártja a Ferihegy MGTSz, Vecsés."

(—sa)

VÍZ VAN, LIFT NINCS

Gyönyörű lett tavaly a Rákóczi út — kívülről. Belülről azonban nem villognak, virítanak olyan szépen, színesen a házak. Merészkedjünk le például a 73-as számú épület pincéjébe. Gumicsizma nélkül azonban nem tanácsos, mert a víz bokáig ér. A tüzelőszállítók nem vállalják itt a tüzelő szállítását, nem is csoda, ők tüzelőt szállítanak és nem úszómesterek.

A baj most sem jár egyedül. Két hónapja nem működik a felvonó a négyemeletes házban. Ez is valószínűleg a víz miatt van, a szerelők nem dolgozhatnak a nedves liftaknában, mert életveszélyes. A rossz lift nemcsak a lakók közlekedését nehezíti meg — a felső emeleteken idős emberek és betegek is laknak —, hanem a szemétlehcrdást is és az egyéb szállításokat.

A lakbérüket pontosan, rendesen fizető lakók elvesztették a türelmüket. Több mint két hónapja bejelentették a vízbetörést az épület gazdájának, a VIII. kerületi IKV-nak, amely mindössze annyit tett, hogy a gyorsszolgálattal kiszivattyúztatta a vizet a pincéből. Ám kitűnt, hogy ez csak átmeneti veszélyelhárítás volt, mert a vízforrás nem apadt el, a víz valahonnan tovább folydogál. A Csatornázási Művek különleges műszereivel talán feltárható lenne: honnan jön a víz? Sürgősen meg kellene állapítani, mielőtt az áradat elérné a Rákóczi utat.

(f. i.)

NEM TUDJA A BAL KÉZ...

A Csemege V. veszprémi 137. sz. ABC-áruházában három BAC sprayt vettem, de — a Rádió és Televízió Újságból kivágctt — KHV-zsetonomat nem fogadták el, mondván, hogy erről az akcióról nem kaptak értesítést. Mindez a zsetonakció sokadik hetében történt. Miért nem tudnak egy veszprémi boltban a több mint 1 millió példányban megjelenő hetilap valamennyi állami és szövetkezeti üzletre érvényes zsetonakciójáról?

Bárdossy Pál
Veszprém, Stromfeld u. 2. 8200

FÉLELMETES ALAGÚT

Pilisvörösvár és Piliscsaba közt van egy 900 méteres alagút, amelyen a Diesel-mozdony öt perc alatt viszi át a szerelvényt lépésben kb. egy év óta. Valami hiba lehet itt, mert a téglával kirakott boltozatot sok helyen kikezdte a salétrom. A MÁV intézkedésére megy lépésben és sokszor sötétben a vonat itt, nehogy az utasok lássanak valamit ezekből a leskelődő veszélyekből. Omlásra vár talán a MÁV, mielőtt intézkednék az alagút javításáról?

Pölte Antal
Bp., Vőlegény u. 2.
1131

ÁV
MÁV
MÁV
MÁV

Levelesládánkból

A divatos férfiingek vajon miért csak 40-es méretig készülnek? — kérdezi *Krasznai Emilné* olvasónk (Bp., Budafoki út 21. 1111), akinek férje 43-as nyakbőségű. És ebben a méretben

géz- vagy kordinget

egyszóval: divatosat nem lehet kapni, sajnos.

Szinte állandóan zárva van

a Patyolat a Thököly út 7-ben,

hol leltár, hol betegség, hol szabad szombat miatt, hol csak úgy indokolás nélkül, panaszolja *Zentai Jenő* (Bp., Hernád u. 7. 1078). Olvasónk új nyitvatartási idő meghatározását javasolja: „Nyitva: amikor nekünk jólesik." Akkor legalább tudja magát mihez tartani a vevő és nem csalódik, amikor szennyes ruhával tömött zsákjával ideér s bezárt ajtót talál.

Szenet akar vásárolni

hetek óta *Vizesi Márton* (Hajdúböszörmény, Koppány u. 8. 4220), de mindig azt a választ kapja, hogy utalványosok előnyben, s nem kerül rá a sor. Segítségünket kéri, erre sajnos nincs módunk, csak reméljük, hogy a hajdúböszörményi tüzelőkereskedelem most már, hogy hűvösödik az ősz, az utalvány nélkülieknek is hajlandó tüzelőt eladni.

Egy újpesti ABC-áruházban gyorsfagyasztott sertésmáját vásárolt *Schnitzler Irén* olvasónk (Bp., Papp József tér 11. 1046), de ahogy asztalára került a pirított máj, kiderült, hogy annak a

sertésmájhoz semmi köze.

Nem volt más, mint ledarált belsőség, talán a disznó lépe, 29,30 Ft-ért. Nyugdíjas olvasónk ezt otromba becsapásnak érzi és kérdi: hol reklamálhat? Válaszunk: a kifogásolt élelmicikket a Magyar Hűtőipar állítja elő.

Fekete Mihály (Veszprém, Halle út 9/b. 8200) azt kifogásolja, hogy Fortuna típusú tv-készülékét 768 Ft-ért úgy „javította meg" a Gelka, hogy a készülék ezek után sem működött. A Gelka még többször kísérletezett a javítással, de újra meg újra eredménytelenül. Panaszkönyvi beírásra végül is azt az írásbeli választ kapta, hogy

anyaghiány miatt

nem tudják készülékét üzemképes állapotba hozni. Joggal kérdi olvasónk, hogy akkor miért kellett javítás címén 768 Ft-ot kifizetnie? A Gelka ezen kívül még 160 Ft-ot számlázott, ezt azonban olvasónk nem fizette ki. Nem is kapta vissza tv-készülékét.

Felhívás szerint szorgalmasan gyűjtötte a Márkakupakot *Raboczki Jánosné* (Simontornya, Táncsics u. 31. 7081), 100 darabot be is küldött, de sorsjegyet mégsem kapott érte. Egy hónappal később újabb 50 kupakot küldött be,

a válasz ismét semmi,

sem sorsjegy, sem levél. Akkor miért hirdetik anynyira és jár-e 150 kupak után egy sorsjegy? — szeretné tudni olvasónk.

Márki Lőrincz (Fót, Lehel 28/a. 2151) azt panaszolja, hogy a szemetet Fóton sokszor hetekig nem szállítják el. Csak a szemétszállítási díjat fizettetik pontosan.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Furcsa kutyájuk van maguknak, minden idegennel barátságos, a háziakat pedig megugatja s acsarkodik rájuk, hogy lehetséges ez?
— Hát kérem, a feleségemtől tanulta...

*

Sakkparti.
— Fogytán a türelmem, lépjen már!
— Nekem kell lépnem? És ezt nem tudta megmondani a múlt héten?

*

Az orvos megvizsgálja női betegét és így összegezi véleményét:
— Asszonyom, baj van az anyagcseréjével.
Amikor a hölgy hazaérkezik, férje megkérdi:
— Na, mit mondott a doktor?
— Azt, hogy feltétlenül vegyek magamnak egy új ruhaanyagot...

MÁR EZ SEM SEGÍT

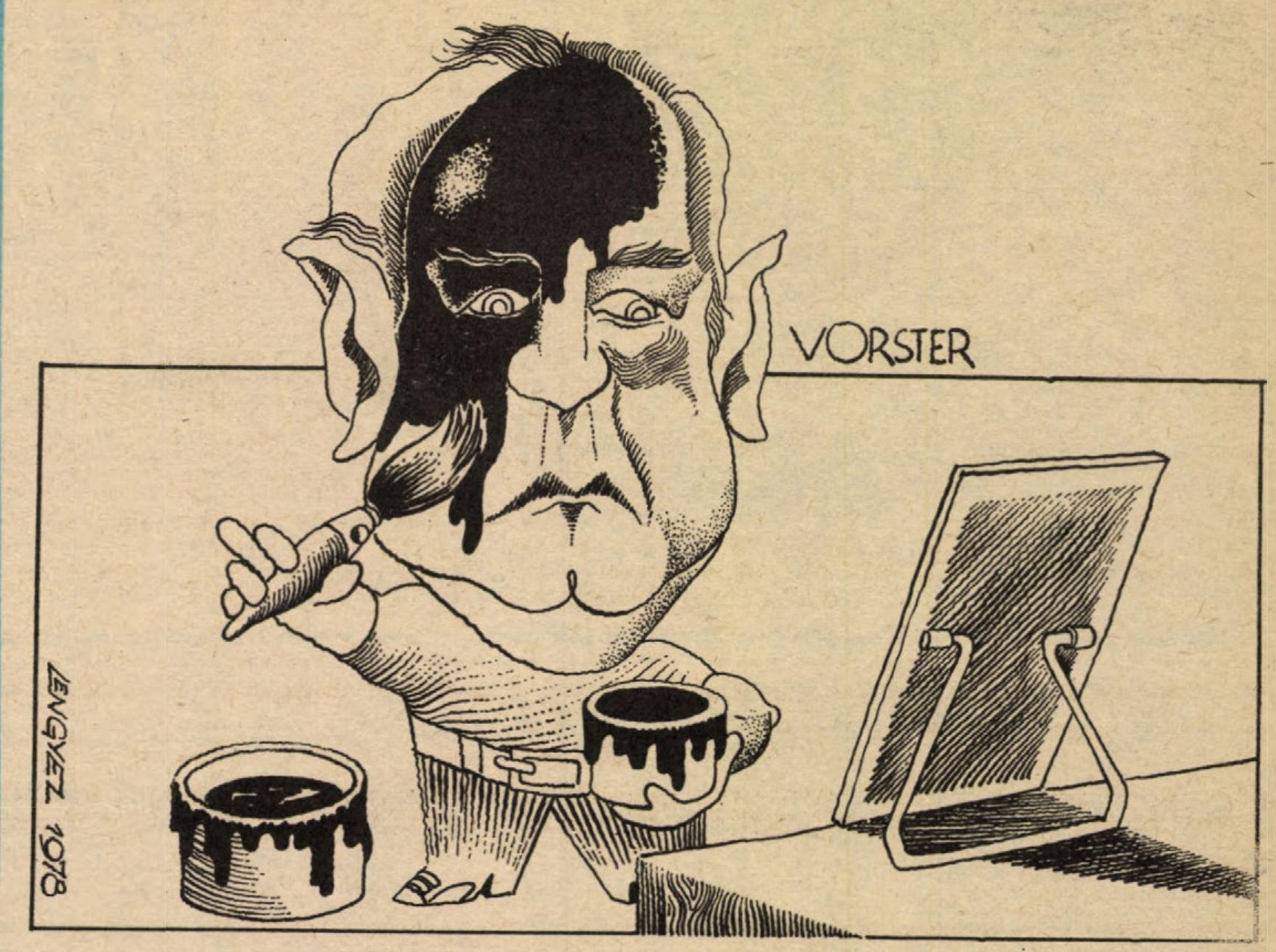

PATYOM

Meghatott búcsúzkodásra került sor a gyárkapuban. A miniszterhelyettes sokáig szorongatta a vezérigazgató kezét.

— Gratulálok — mondta őszinte elragadtatással —, amit láttam, messze felülmúlta várakozásomat.

Körülnézett, kicsit visszafogta a hangját, úgy folytatta:

— Az az igazság, hogy engem előzetesen félreinformáltak. Azt állították, hogy itt a generátorház sem készült el, hogy a palackozó automatasort sem sikerült megindítaniuk, hogy itt kriminális rendetlenség uralkodik a raktárakban, hogy ne is folytassam. De most a saját két szememmel győződtem meg róla, hogy mindez — sötét rágalom. Mert maguk nagyszerűen dolgoznak. Hát még egyszer mélységes elismerésem, csak így tovább.

És beszállt az autóba, elhajtatott.

Amikor a nagy fekete kocsi elporzott a kanyarban, a vezérigazgató odasietett egy keszeg, kezeslábasba bújt emberkéhez, aki szerényen a búcsúztató bizottság mögött támasztotta a kaput. Átölelte, jobbról-balról meg is csókolta.

— Köszönöm, nagyon köszönöm.

Aztán a sleppjével visszavonult az irodaházba, én meg odaléptem a keszeg emberkéhez, minthogy nagyon ismerősnek látszott.

— Bocsánat, maga nem Ballagó Géza? A Fáy András gimnáziumból? A negyedik béből? A Stepszli?

Végigmért, mosolyra derült az arca.

— Nicsak, a Kiskürti! Hát te mi járatban vagy itt?

— Csak úgy idevetődtem — feleltem óvatosan, és mindjárt vissza is kérdeztem.

— Hát te? Valami fejes vagy ebben a gyárban? De ha fejes vagy, miért jársz overállban? Viszont ha nem vagy fejes, miért puszilgatott úgy a diri, mit köszönt neked olyan melegen?

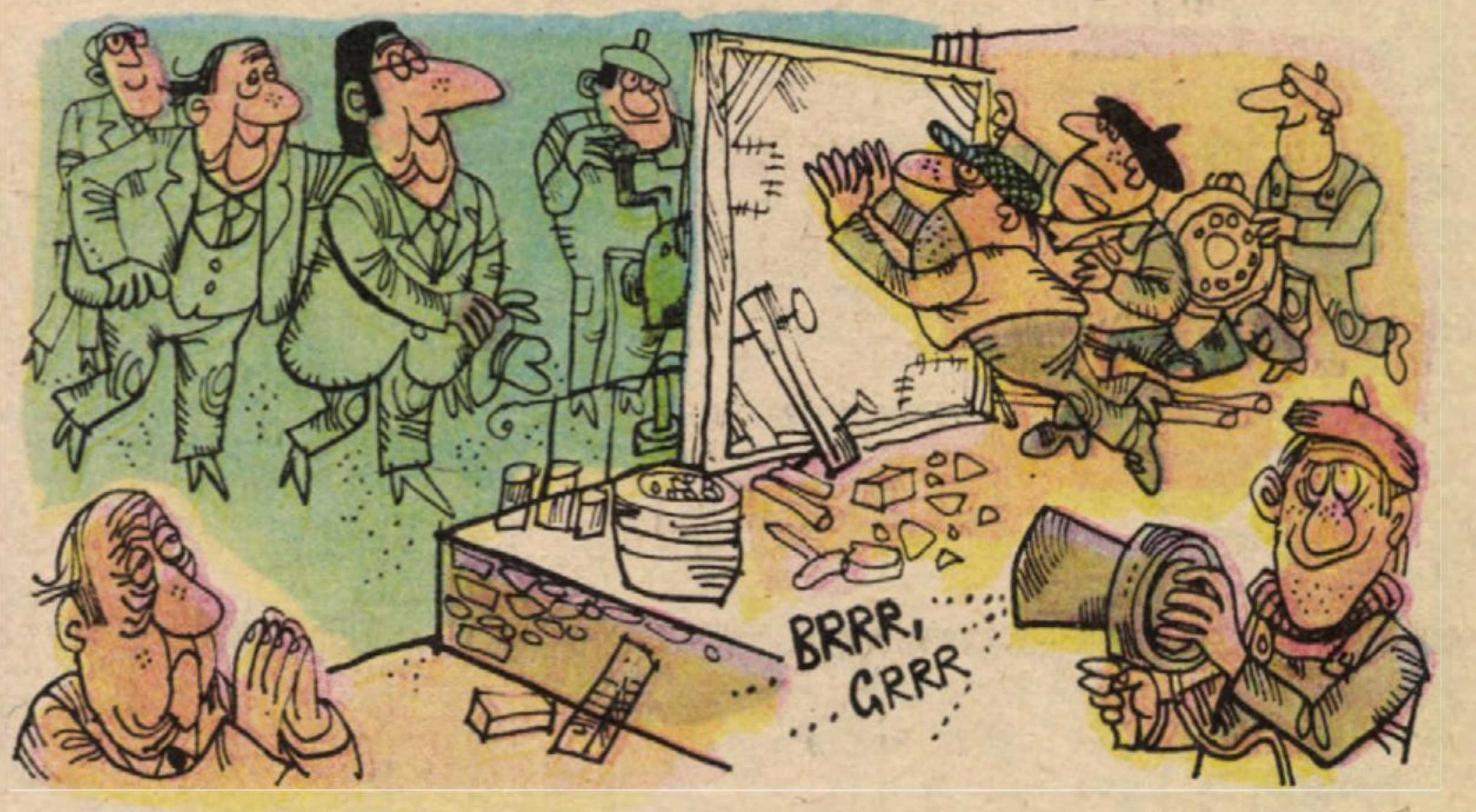

— Azt köszönte, hogy megint kihúztuk a pácból. Hogy megint segített rajta a Patyom.

— Mi az a Patyom? És miféle pácból húzta ki őt a Patyom?

Kicsit sajnálkozón, de szeretettel csóválta meg a fejét.

— Emlékszem, a suliban is nehéz volt a fölfogásod — mondta —, mennyit kínlódott veled Hodinka tanár úr, sokat azóta sem fejlődtél, látom. A Patyom, az egy brigád. Komplex brigád. Van benne melós, műszaki, irodista. Minden nagyobb üzemben szuperál egy Patyom-brigád. A mienknek én vagyok a vezetője.

— És mit csinál ez a brigád?

— Benne van a nevében. Csak rövidítve. Patyomkin-brigád. Névadónk Grigorij Alekszejevics Patyomkin herceg, II. Katalin kegyence, a déli országrészek főkormányzója volt annak idején, nem hallottál róla?

— Valami rémlik. Nem ő épített látszatfalvakat színházi díszletekből, amikor a cárnő arra járt, átverve az öreglányt?

— Bizony, hogy ő.

— De viszont ti...?

— Mi ugyanezt tesszük, persze a kor követelményeinek megfelelően. Mielőtt egy nagykutya érkezne hozzánk vagy egy kényes-finynyás külföldi partner vagy a televízió, munkába lépünk mi, a Patyomkin-brigád. Díszletezünk itt, festünk ott, átalakítunk amott és minden oké.

— De hisz én magam is láttam, hogy elkészült az a generátorház!

— Készült a nyavalyát. Amit ti láttatok, az a tavaly fölépült üzemi bölcsőde volt, a piciket az óvónéni délelőttre kivitte a parkba. Mi meg vasajtókat szereltünk a lengőajtók helyébe, egy táblát tettünk rájuk, hogy „Generátorház" és egy másik táblát koponyával, keresztbe rakott lábszárcsontokkal, hogy vigyázat, nagyfeszültség, életveszély. Persze, hogy senki sem megy be ilyen helyre, ti is csak körbejártátok.

— De a palackozó automatagépsor! Futottak rajta az üvegek, a végén paradicsomlével teli jöttek ki a dobozoló szerkezetből!

— Gyerekjáték — legyintett Ballagó. — Leguggolva, a gép túloldalán csörlővel én húztam a szalagot, a dobozoló mögül meg másik két tag úgy lökte ki a vignettás, paradicsomlés üvegeket, ahogy áthoztuk őket tegnap délután a közértből. A raktári rendet ne is kérdezd, csak az első polcsor volt igazi, a többit diáról vetítettük a falra. De ne haragudj, most mennem kell, délután filmesek jönnek, az üzemi konyhából finomhengerdét csinálunk nekik, arra buknak, szia.

Irigykedve néztem utána, ki gondolta volna a negyedik bében, hogy ilyen sokra viszi, ilyen fontos brigád vezetője lesz a Stepszli. Hej, ha szegény megboldogult Alekszejevics ezt láthatná!

Kürti András

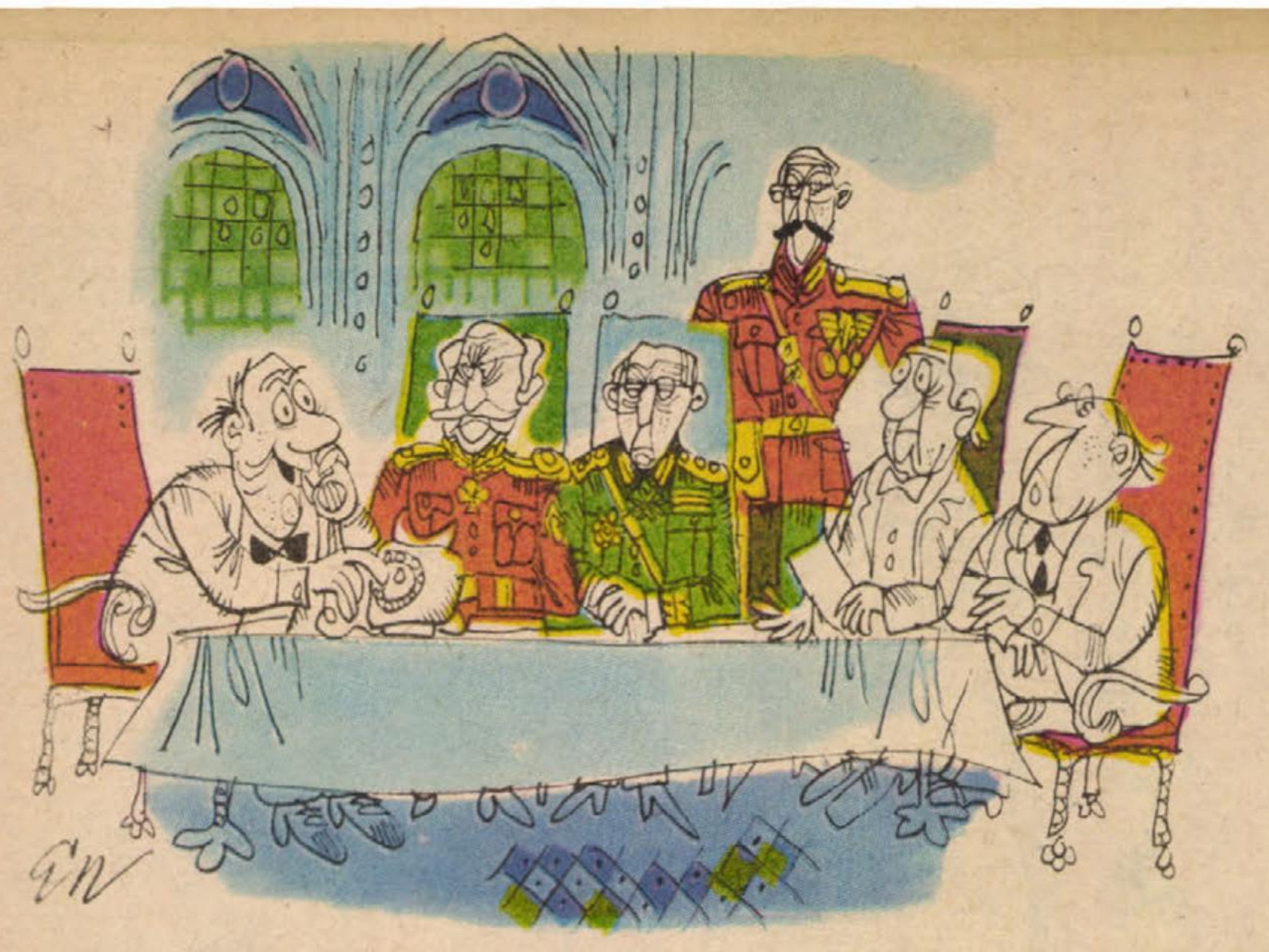

– Megkérdem a feleségem, és ha nincs más programunk, folytathatjuk az államcsínyt!

NEHÉZ IDŐK

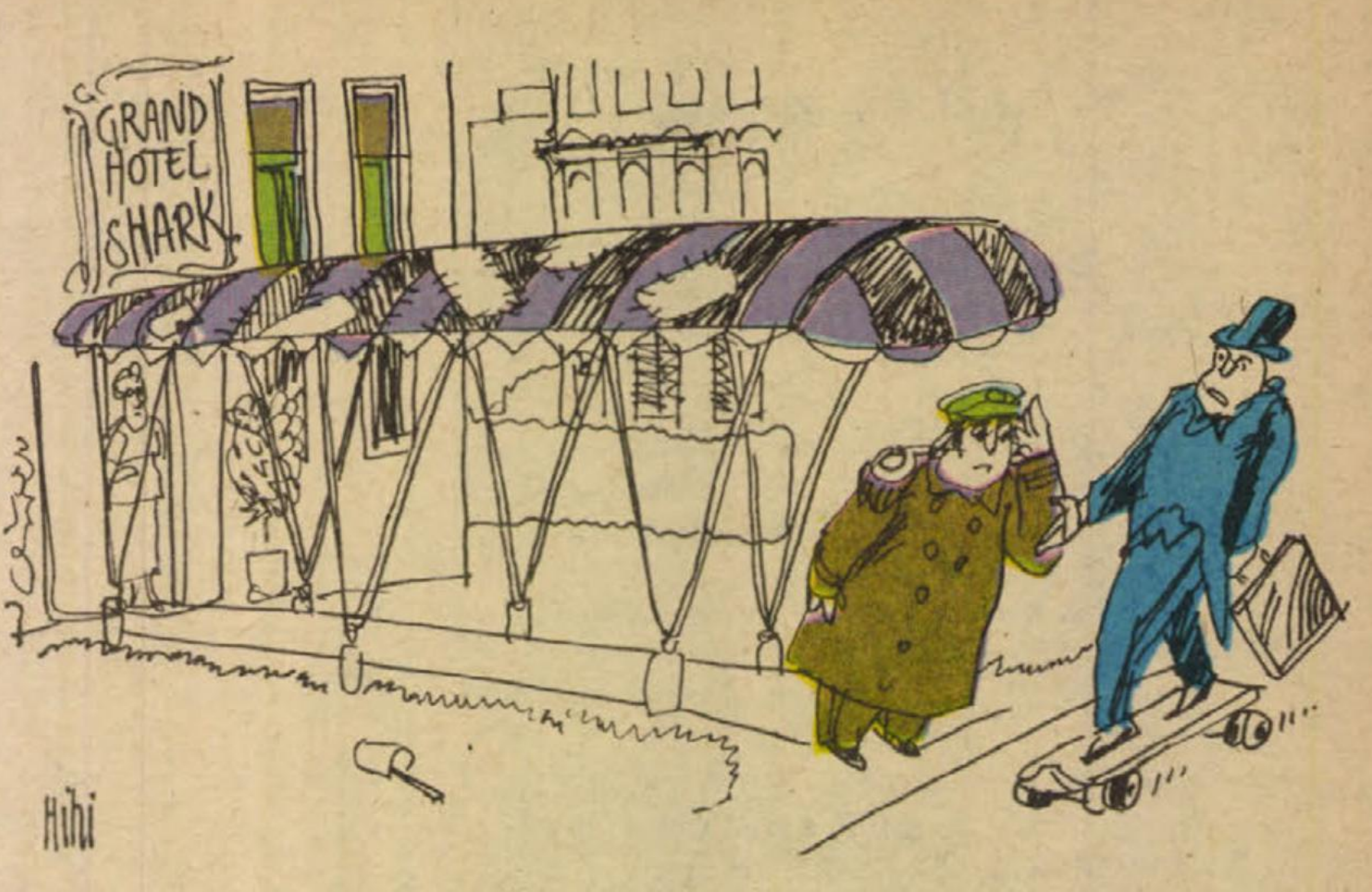

– Tönkrementem, Williams!...

Levélváltás SZEMÉTÜGYBEN

Kedves Szerkesztő úr!

Olyan piszkosak és elhanyagoltak az utcáink, szennyes papírdarabok lepik el a tereinket és főleg az autóbusz- és villamosmegállókat, hogy a szemétüggyel az eddiginél többet kellene foglalkozni. Az újságoknak is, azoknak is, akik a főváros tisztaságáért felelősek. Szerintem a főhiba az ellenőrzésben van. Ha rászólnának a szemetelőkre, vagy a jogszabályok szerint meg is büntetnék őket, az javítana a helyzeten. A nyugdíjasok közül bizonyára sokan vállalnák szívesen a köztisztaság ellenőrzését. Megfelelő díjazásért szerződtetni kellene őket erre a célra és felhatalmazást adni nekik, hogy indokolt esetben, szabálysértési eljárást kezdeményezzenek a tanácsnál. Miért nem néz ön egyszer körül a városban, különösen a megállókban?

Kedves Olvasónk!

Évek óta körülnézek és rengeteget írtam már a pesti szemétről. Még a Tiszta Budapestért mozgalomba is bekapcsolódtam, aztán kikapcsolódtam, mert mindenki abbahagyta. Nemes szándékú levelével tehát teljes mértékben egyetértek, csak a nyugdíjasokra vonatkozó javaslatával nem. Éppen a nyugdíjasokat hoznánk kínos és nehéz helyzetbe; a nyugdíjas nem rendőr, még a rendőr is csak elvétve bünteti meg a szemetelőket, pedig ezt a helyszínen megtehetné, de úgy látszik, jobb a békesség. Különben se bízzunk mindent a nyugdíjasokra.

Felhívom figyelmét arra, hogy az ön által említett szemét valóban szemet szúró, de ez csak úgynevezett maszek szemét, amit az utcai járókelőktől élvez a város. Mennyiségileg sokkal kevesebb, mint a mellékutcákban, külvárosokban lerakott (odacsempészett) „vállalati" hulladék. Ha jól emlékszem egy TV-híradóban láttam nemrég, hogy az építkezéseknél megmaradt sittet először nem a kijelölt helyre vitték, hanem a közelebbi Népligetbe, innen kellett aztán újabb fuvarköltséggel máshova szállítani. Ki tudja, hány ilyen eset van. Ez is csak a tévében kerül a pestiek elé, de a maszek hulladék, amit mi termelünk, itt van a szemünk előtt.

Alig egy hét sem telt el például, amikor már az utcai szemét szinte elöntötte az újjáépített Mártírok útját, pedig a sárga színben pompázó hulladéktartályok egész sorát állították fel közel egymáshoz, hogy a járókelőnek kéznél legyenek. A szemétládikókat azonban eddig még nem ürítették ki, dugig vannak szeméttel és cigarettacsikkel, tehát a lakosság megtette a kötelességét. Mi lesz a jövőben, ha már kezdetben így bánnak a tartályokkal?

Én azt gondolom, hogy direkt nem ürítik ki őket, mert vajon ki tenné szóvá, ha üresek a szeméttartók? Senki. Így viszont cikkeznek róla, hogy a lakosság érezze és felfogja a szemétszakma nélkülözhetetlen fontosságát. Vagy talán arra spekulál a Fővárosi Közterület-fenntartó Vállalat, hogy amikor majd Pest-Budán bokáig ér a szemét, akkor felkéri a lakosság apraját-nagyját egy kis társadalmi munkára? Fogjon tehát össze a lakosság és tisztítsa meg a szeméttől az utcákat, ürítse ki a hulladéktartályokat, söpörje ragyogóra a járdákat, hiszen az utca mindenkié!

Idejében szólok: ebbe a nagy társadalmi megmozdulásba vonják be a régi telefonkönyveket is, mint utcai papírhulladékot. A vastag könyvek ugyanis bizonyára az utcára kerülnek, csakúgy ki lesznek rakva, mint régen az elhagyott gyerekek. Ezt elkerülendő, minden telefontulajdonos a Postának vagy a MÉH-nek közvetlenül küldje el régi telefonkönyvét és mellékeljen hozzá mondjuk 5 forint kezelési költséget, talán így gazdára találna a rengeteg papír.

Mindenesetre: a szeméthelyzetért felelős vállalat ugyancsak optimista lehet: bizonyára arra vár, olyan nagy lesz majd a fejlődés, hogy a főváros túl fogja nőni az egyre gyarapodó szemetet. Különös ugyanis, ahogy a FŐVÁROSI KÖZTERÜLET-FENNTARTÓ VÁLLALAT (FKFV) a szeméttartályokon feltüntette a nevét. Csupa nagybetűvel. Nincs itt valami félreértés? Nem a szemetet kell fenntartani!

Földes György

SZUPER AGY

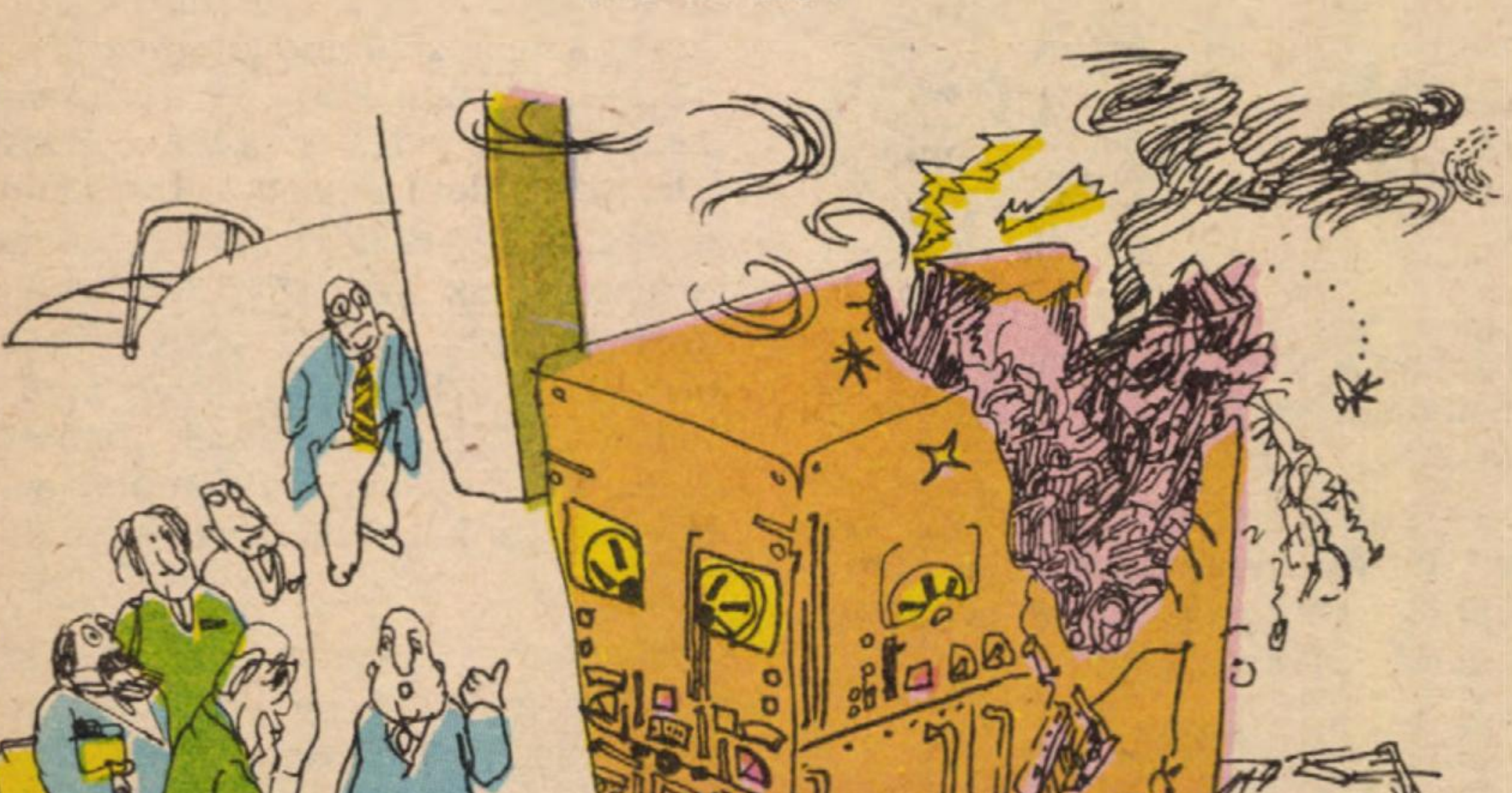

– Csak megkérdeztük tőle, mi volt előbb: a tyúk vagy a tojás?

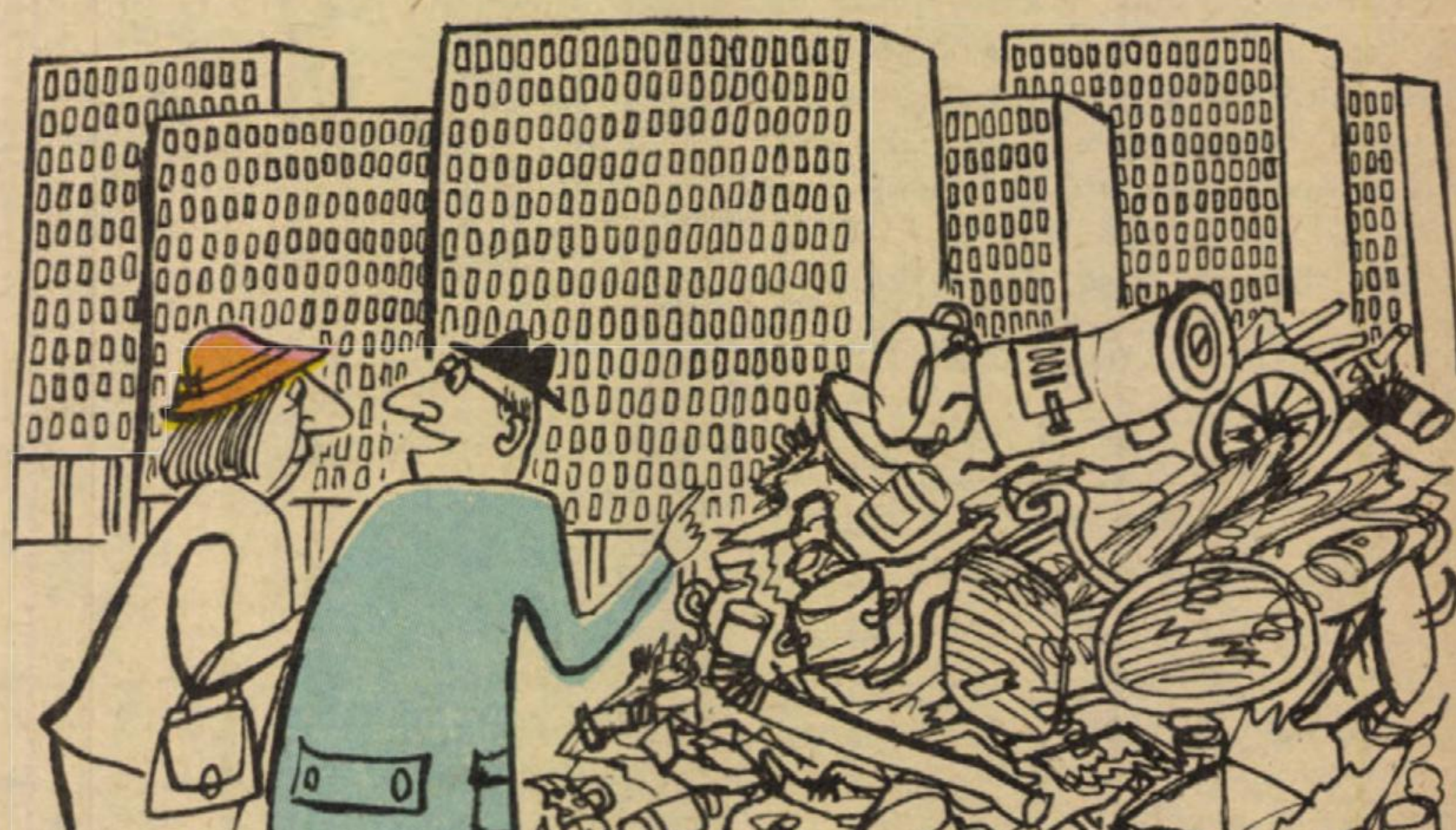

– Fantasztikus, hogy épül ez a város! Pár évvel ezelőtt még csak ez a szemétdomb volt itt.

erre vártunk

Fülöp György rajzai

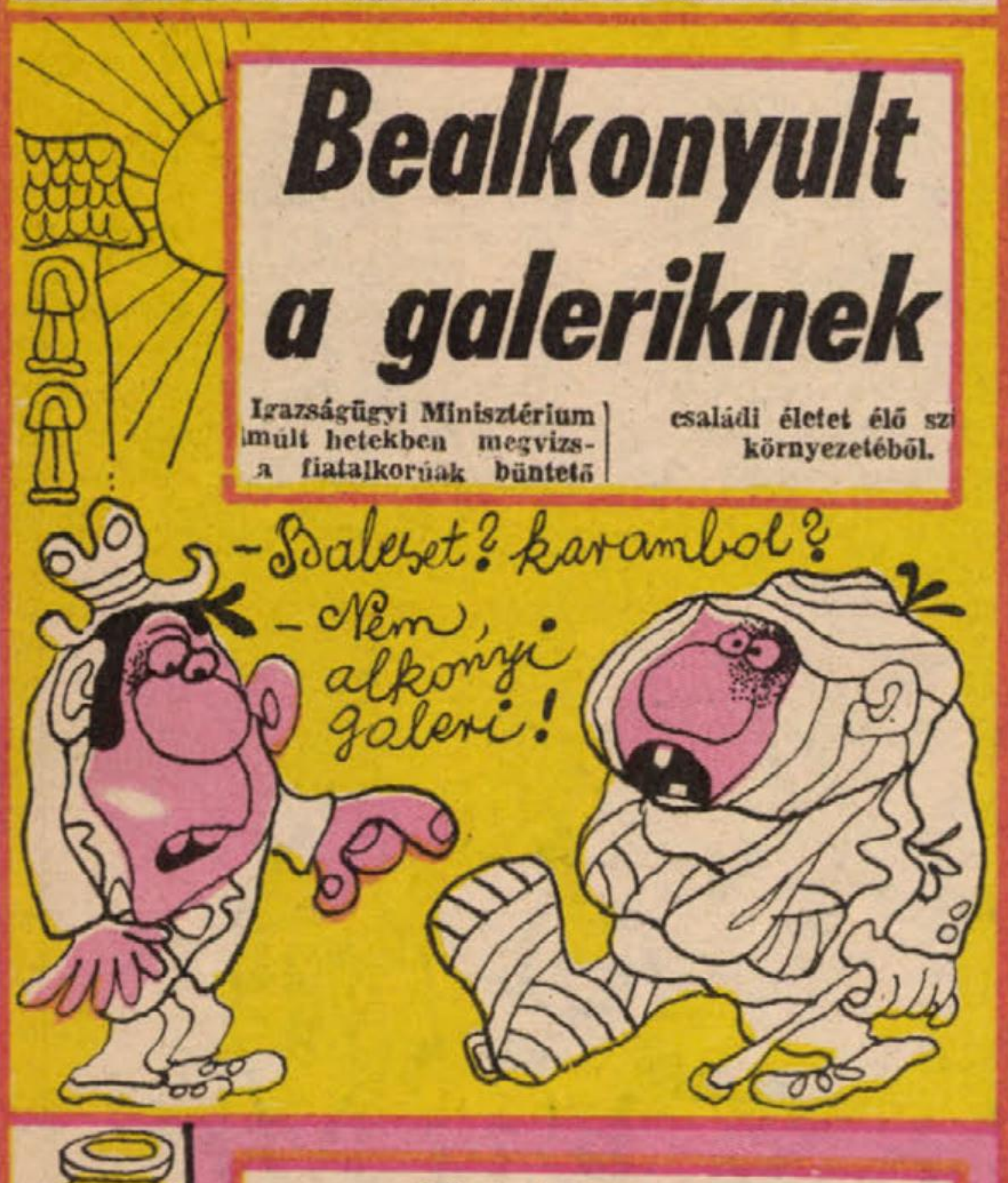

Bealkonyult a galeriknek

Igazságügyi Minisztérium | családi életet élő sz
múlt hetekben megvizs- | környezetéből.
a fiatalkorúak büntető

– Baleset? karambol?
– Nem, alkonyi galeri!

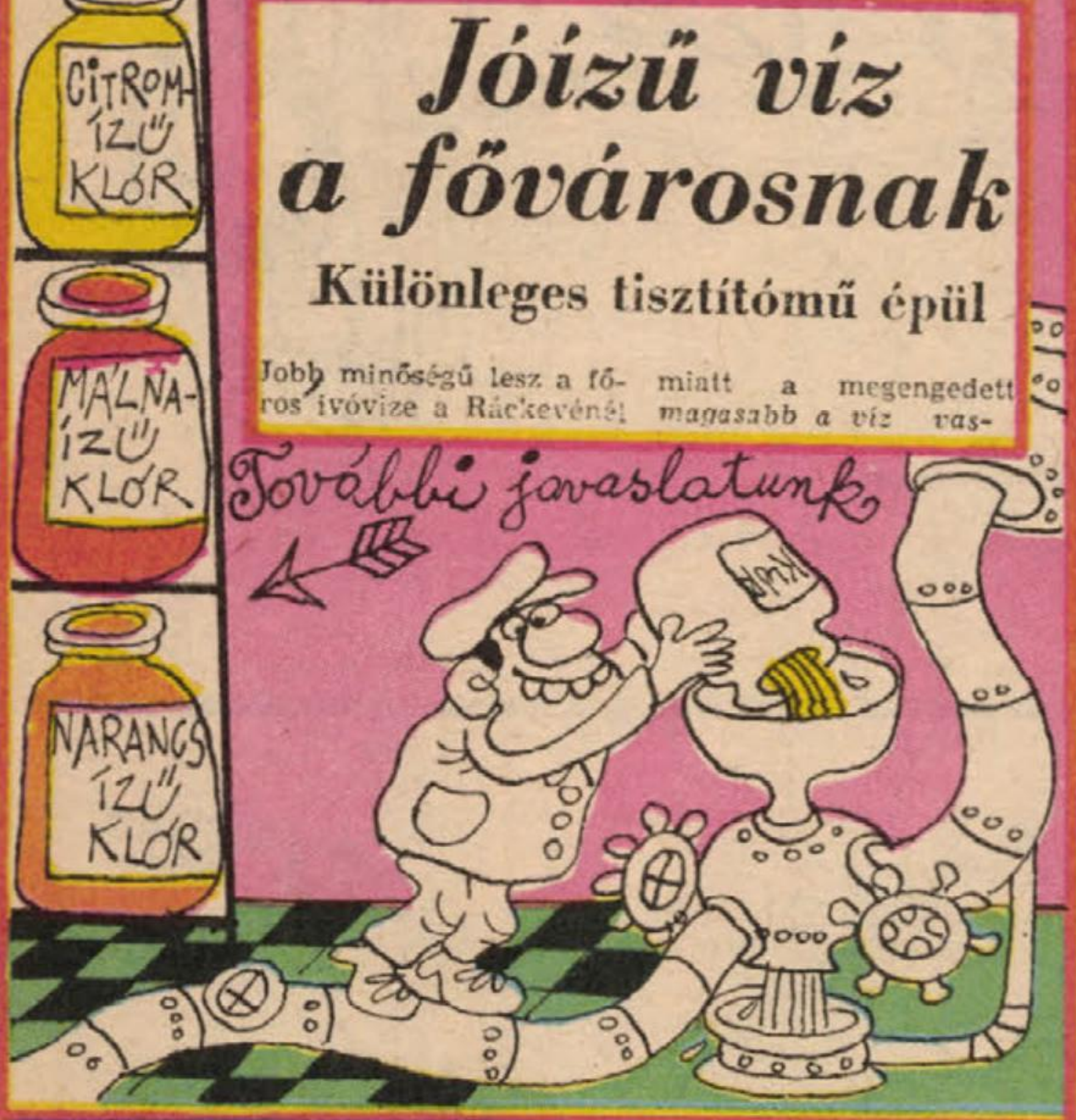

Jóízű víz a fővárosnak

Különleges tisztítómű épül

Jobb minőségű lesz a fő- | miatt a megengedett
ros ivóvize a Ráckevénél | magasabb a víz vas-

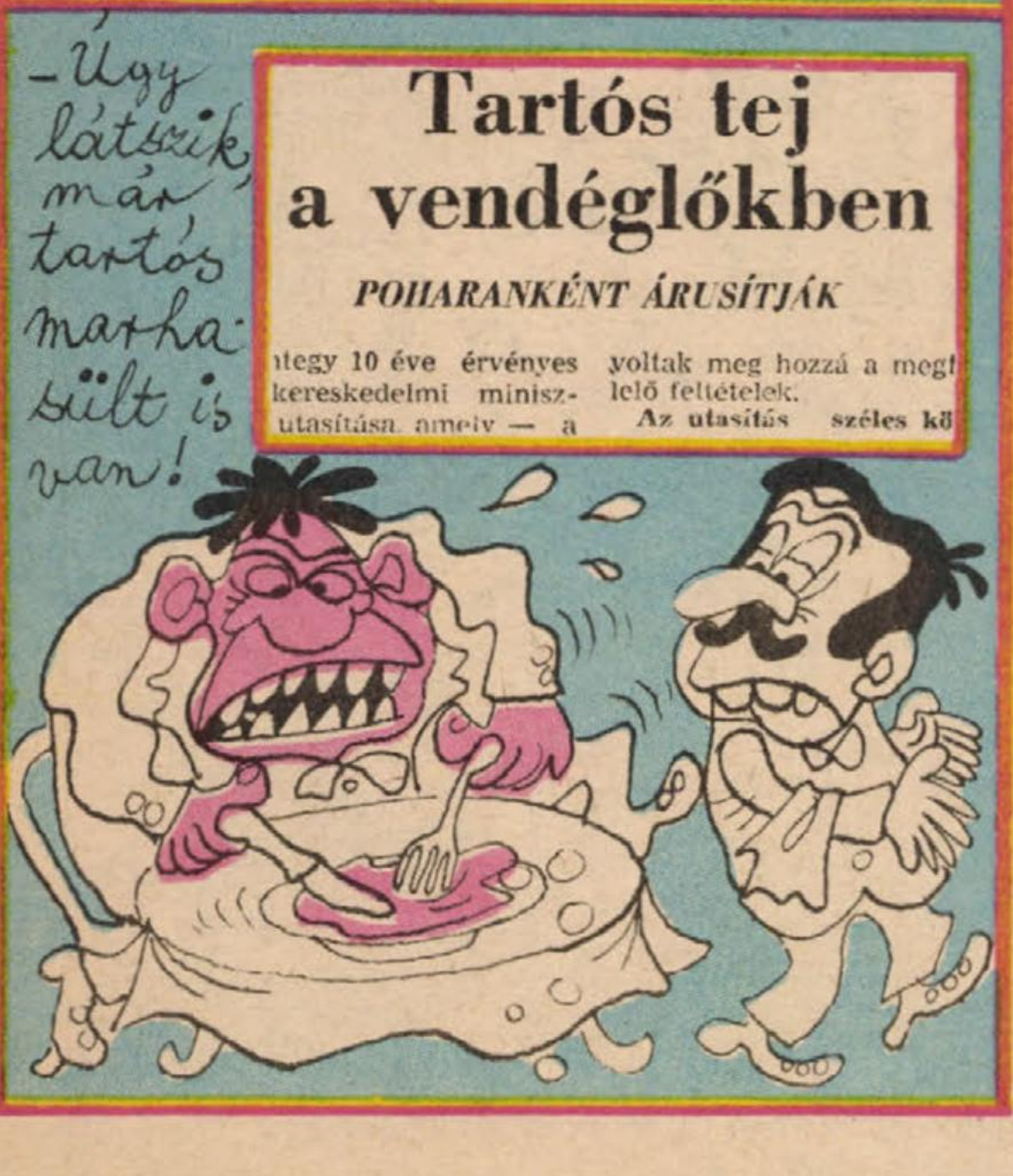

Tartós tej a vendéglőkben

POHARANKÉNT ÁRUSÍTJÁK

megy 10 éve érvényes | voltak meg hozzá a megf
kereskedelmi minisz- | lelő feltételek.
utasítása, amely – a | Az utasítás széles kö

– Úgy látszik, már tartós marhasült is van!

ÜZLETI SIKER

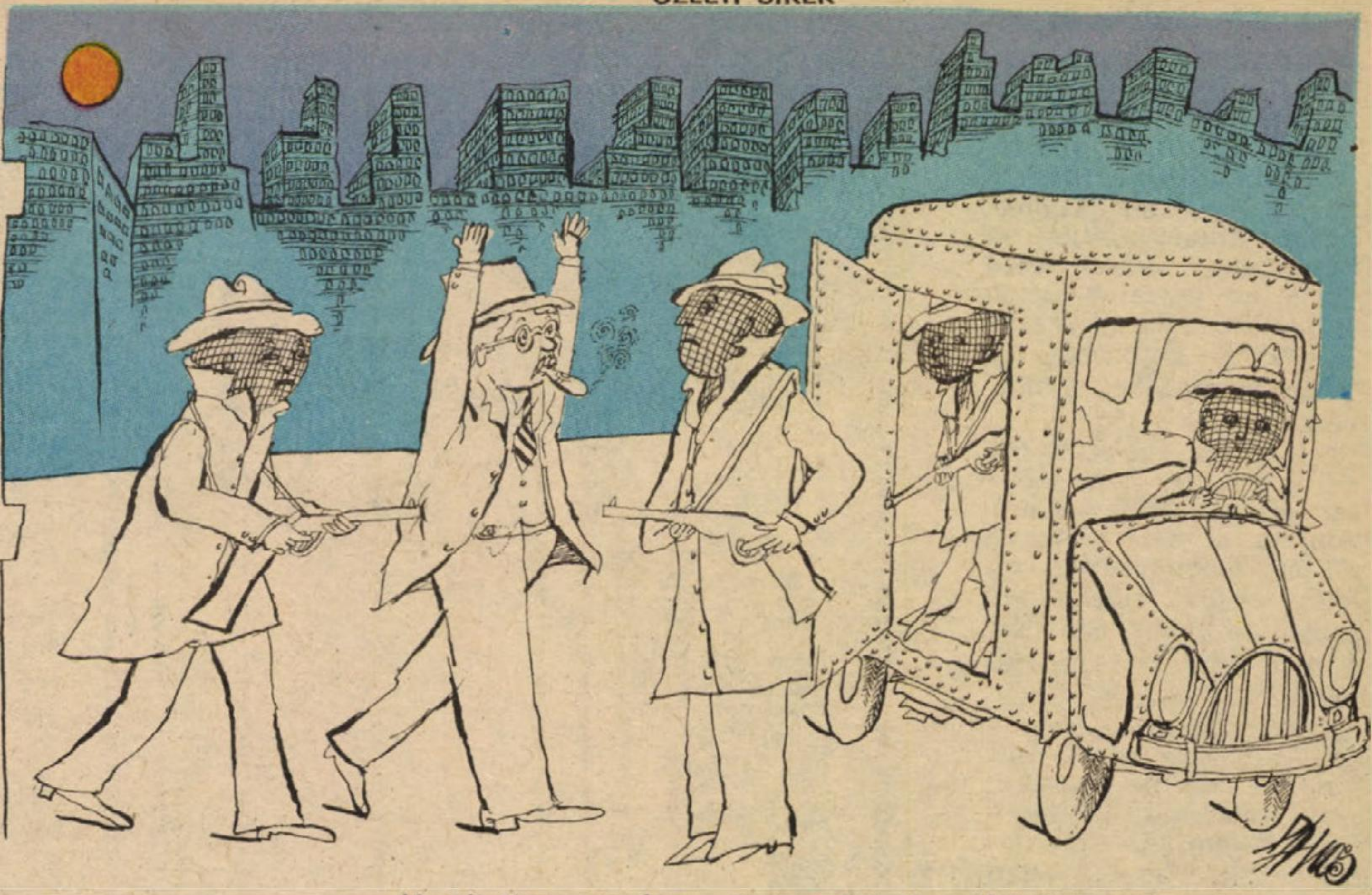

– Ha jól látom, ezeket a fegyvereket én gyártottam.

AUTÓS TÖRTÉNETEK

A SZEMTELENSÉG TETEJE

Gyakran járok vidékre gépkocsin és ha a vezető irgalmas szívű: felveszünk autóstoposokat. Mi tagadás, a szép, fiatal nők előnyben vannak. Hogy ennek mi az oka, azt nem tudom.

Történt pedig egy napon, hogy valaki integetett: álljunk meg! A kocsi lassított és akkor kiderült, hogy a valaki két ember: egy lány meg egy fiú, csak annyira össze voltak gubancolódva, hogy távolról egy embernek látszottak. S közben vadul csókolóztak. A kislánynak azonban még arra is volt ideje, hogy csókolózás közben integessen. Hátha megáll egy férfi, aki felveszi.

Azt hiszem, ez a szemtelenség teteje.

Nem álltunk meg. Hirtelen kiderült, hogy nagyon sürgős dolgunk van és nem vesztegethetünk egy percet sem...

A FEGYELMEZETT

Egy autós ismerősöm mesélte:

– A kocsimat elvitte a feleségem, kénytelen voltam gyalog menni. Az egyik sarkon be akarok fordulni, amikor megpillantom a táblát. „Behajtani tilos!"

Nem fordultam be. Tovább gyalogoltam a legközelebbi utcasarokig.

AZ IDEGES

– A feleségem szerint akkor is szidom a gyalogosokat, ha már kiszálltam a kocsiból – mondta egy ismerősöm, aki már tíz éve vezet gépkocsit. – Ha a feleségemnek hinni lehet, ilyeneket mondok félhangosan: nézd ezt a hülyét, elém mászik. Vagy: jobbról jó vagyok. Vagy: meg fogsz dögleni apuskám, ha így rohansz. Vagy: te állat, nem látod, hogy jövök?

– És ez nem igaz?

– Nem – felelte határozottan az ismerősöm, aztán hozzátette. – Nézd ezt a vadmarhát, befordult ide az üzletbe, anélkül, hogy jelzett volna.

A MÉG IDEGESEBB

– Láttad ezt az autót?

– Melyiket?

– Azt, amelyik az út szélén állt.

– Láttam.

– Nem fényképezett?

– Nem hiszem.

– Nézd csak meg azt az autót!

– Miért nézzem meg?

– Nem gyanús neked?

– Nem. Esküvőre mennek. A menyasszony meg a vőlegény.

– Figyeld csak azt a kocsit!

– Miért?

– Nem gyanús neked?

– Nem.

– Éppen ez a gyanús. Miért áll épp ott?

– Fogalmam sincs.

– Állhatott volna másutt is.

– Állhatott volna.

– Szerencsére észrevettem, hogy ott áll és lassítottam. Nézd csak azt az autót!

– Melyiket?

– Ott! Azt!

– Nem nézem. A tájat akarom nézni. Látod ott azt az őzikét?

– Látom. Miért pont ott áll? Gyanús. Nem fényképezett?

– Nem. De ha ilyen idegesen vezetsz, kiszállok. Ott egy autó, felkéredzkedem rá.

– Hol az autó? Az ott? Gyanús! Neked nem? Miért állt épp itt? (És ez így megy tovább, amíg meg nem érkezünk...)

MIÉRT NEM VESZEK AUTÓT?

Azért nem veszek autót, mert én még egy ajtót – autóajtót – sem tudok becsukni. A gépkocsi-tulajdonosok ilyeneket mondanak nekem:

– Ne csapd be ilyen vadul! Ez nem istállóajtó!

– Nem csuktad be rendesen! Jó erősen csapd be! De nem így! Gyengédebben! Gyengédebben, az istenért! Még nincs kifizetve!

– Húzd be az ajtót! Érzéssel! Úgy látszik, belőled hiányzik a jóérzés! Ez nem kredencajtó!

– Majd én becsukom! Tegnap úgy csuktad be az ajtót, hogy szívszélhűdést kaptam, csak nem akartam mondani, tudom, hogy milyen sértődős vagy!

– Csapd be az ajtót! A te kocsidon, de nem az enyémen! Ezt csak be kell hajtani, lágyan, finoman. A fene egye meg, nem tudom becsukni...

Mielőtt autót veszek, gyakorolni fogok: hogyan kell becsukni egy autónak az ajtaját?

A többi már gyerekjáték...

Mikes György

ZSÖLLYE

Az Operaház balettermében Seregi László legújabb produkcióját koreografálja. A napokban elégedetlenül nézte az egyik balerina munkáját, néhány percre leállította a próbát és odahívta magához a művésznőt.

— Az az érzésem, ennél a résznél nem teljesen érted, miről van szó. Amikor a zene ehhez a lüktető motívumhoz ér, akkor több érzékiséget, több asszonyi odaadást kérek! Ez a szerelmi jelenet befejezése, összeforrása két embernek, a feltüzelt vágy utolsó pillanata, a beteljesülés!

A táncosnő bólintott.

— Értem! De tévedések elkerülése végett közlöm, hogy olyankor én nem szoktam táncolni...

Filmszínházainkban nagy sikerrel játsszák a Félelem a város felett című francia filmet, melyben a főszerepet játszó Jean Paul Belmondo nem egyszer nyaktörő helyzetekbe kerül. Belmondo híres arról, hogy a legéletveszélyesebb jeleneteknél sem kér dublőrt. A film felvételénél — többek között — át kellett ugrania egy kilencemeletes ház tetejéről egy nyolcemeletes ház tetejére. Henry Verneuli, a film rendezője aggodalmaskodott:

— Ez túl kockázatos!... Jobb lenne ezt trükk-felvétellel megcsinálni!

Belmondó hevesen tiltakozott.

— Szó sincs róla! Fele hatása sem lenne!...

— És ha elvéted az ugrást?

— Akkor még mindig ráérünk törni a fejünket valami más megoldáson!...

A rádió pagodájában időnként feltűnik egyik színművészünk, aki arról híres, hogy ha letelepszik az egyik asztalhoz, ki nem fogy vicces történeteiből. Ez még nem lenne baj, de sajnos, említett művészünk vicces történeteiben minden van csak éppen vicc nem! Így aztán nemrégiben nagy feltűnést keltett, hogy együtt feketézett Kaló Flóriánnal, aki harsogó kacagással hallgatta barátunkat. Az egész jelenetet már néhány perce figyelte Tordy Géza, aki nem bírta tovább és elhívta Kalót az asztaltól.

— Flóri, az isten szerelmére, mit tudsz nevetni ezeken a hülye történeteken?

Kaló még mindig nevetett.

— Muszáj nevetnem! Mert ha nem nevetek, azt hiszi, hogy nem értem és még egyszer elmondja!

Rátonyi Róbert

SPRAY

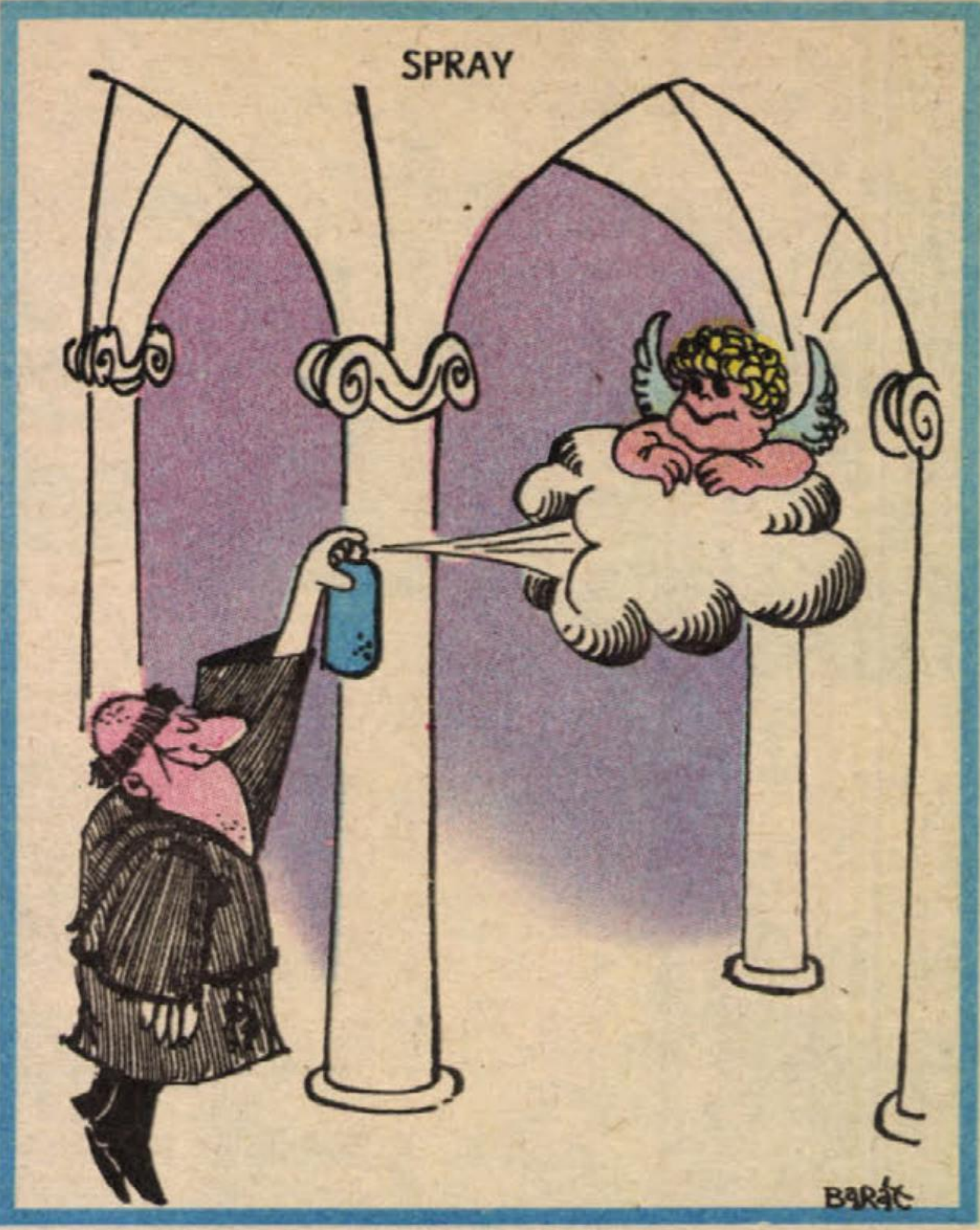

LESZ-

Mire e sorok napvilágot látnak, vége lesz a vásárnak. Szívből sajnálom. Mert én imádom a vásárt. Különösen az őszit. Nem is változtatnék rajta semmit, ha rajtam múlna, legfeljebb a nevét. Elnevezném Lesz-Vásárnak. Vagy: Tessék-mondani-ezt-mikor-lehet-kapni?-vásárnak. Vagy Prototípus Vásárnak. Vagy Nyálcsorgató Vásárnak.

Persze az emberek buták, nem tudják, hogy ez egy korszerű vásár. Korszerű azért, mert itt nem lehet kapni semmit. (Kivétel: virsli, sör stb.) Aki vásárolni akar, annak itt semmi keresnivalója. És én ezt szeretem benne. Ide nyugodt lélekkel kiengedhetem az asszonyt, vásároljon amennyit csak akar. Cipőt, ruhát, táskát, kalapot. Ékszert, bundát, víkendházat. Ami belefér. Mennyi pénz kell, drágám? Adok, amennyit csak akarsz. Úgyis visszahozod.

Ez a nemvásár-vásár az igazi vásár. Itt nincs adok-veszek, alkuszom, turkálok, válogatok. Itt nem vacakolnak olyasmivel, hogy eladnak. Itt közvéleményt kutatnak, marketingolnak, felmérnek. Tudományosan. Pontosan. Nem a pénz kell nekik, hanem az elvárás. Elvárják, hogy közöljük, mi az elvárásunk.

A kiállított cikkekhez nyúlni tilos. Isten őrizz, az az egy van belőlük. Azt úgy hívják, hogy vására mintapéldány. A gyárigazgató kiadja az utasítást: gyerekek, jön a Lesz-Vásár, csipkedjétek magatokat, csináljatok egy gyönyörűszép kacsalábon forgó lábtyűt, de vásári kivitelben. Az, hogy vásári kivitelben azt jelenti, hogy nem selejteset, fakót, rogygyantat, vacakot, szemetet. Olyannal nem lehet kiállni

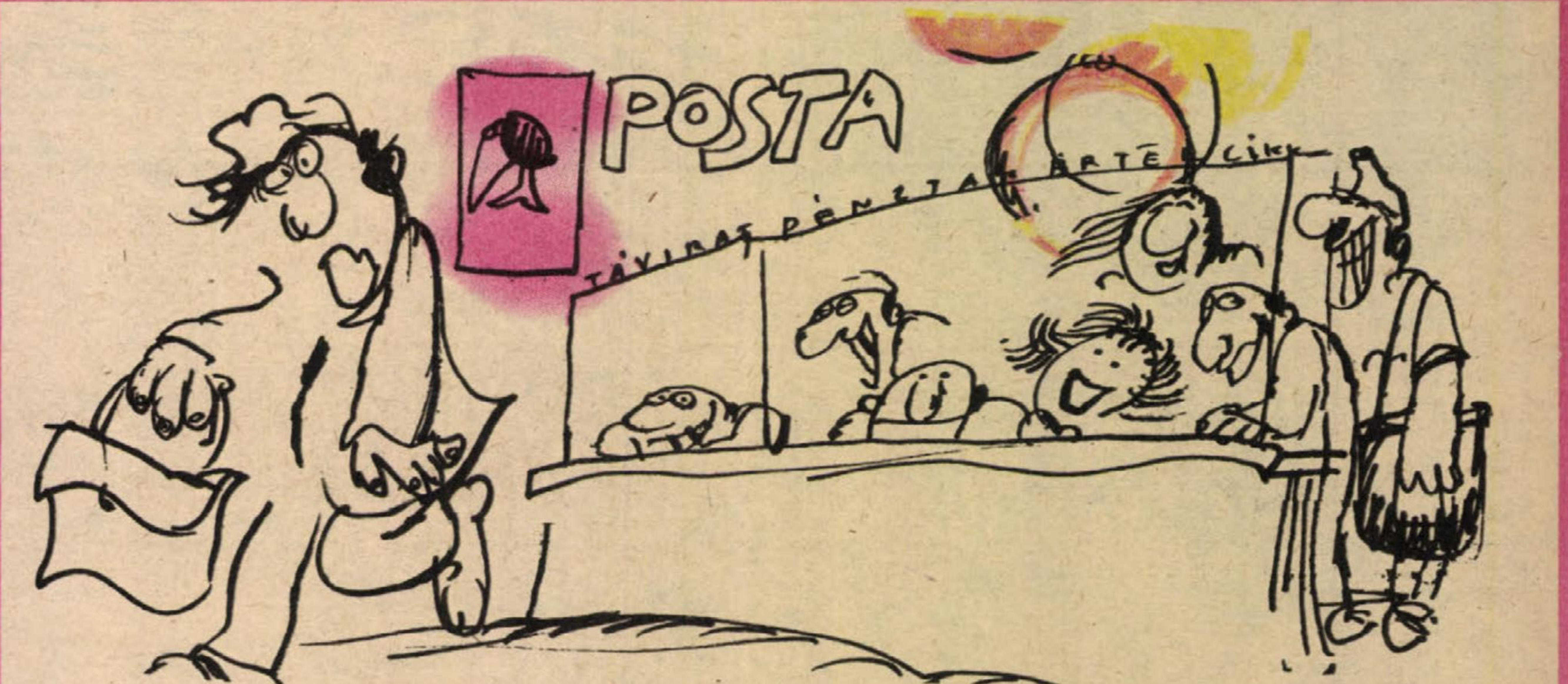

– Ha nem szolgálnak ki rendesen, elmegyek a konkurrenciához!

URALKODÓHÁZAK

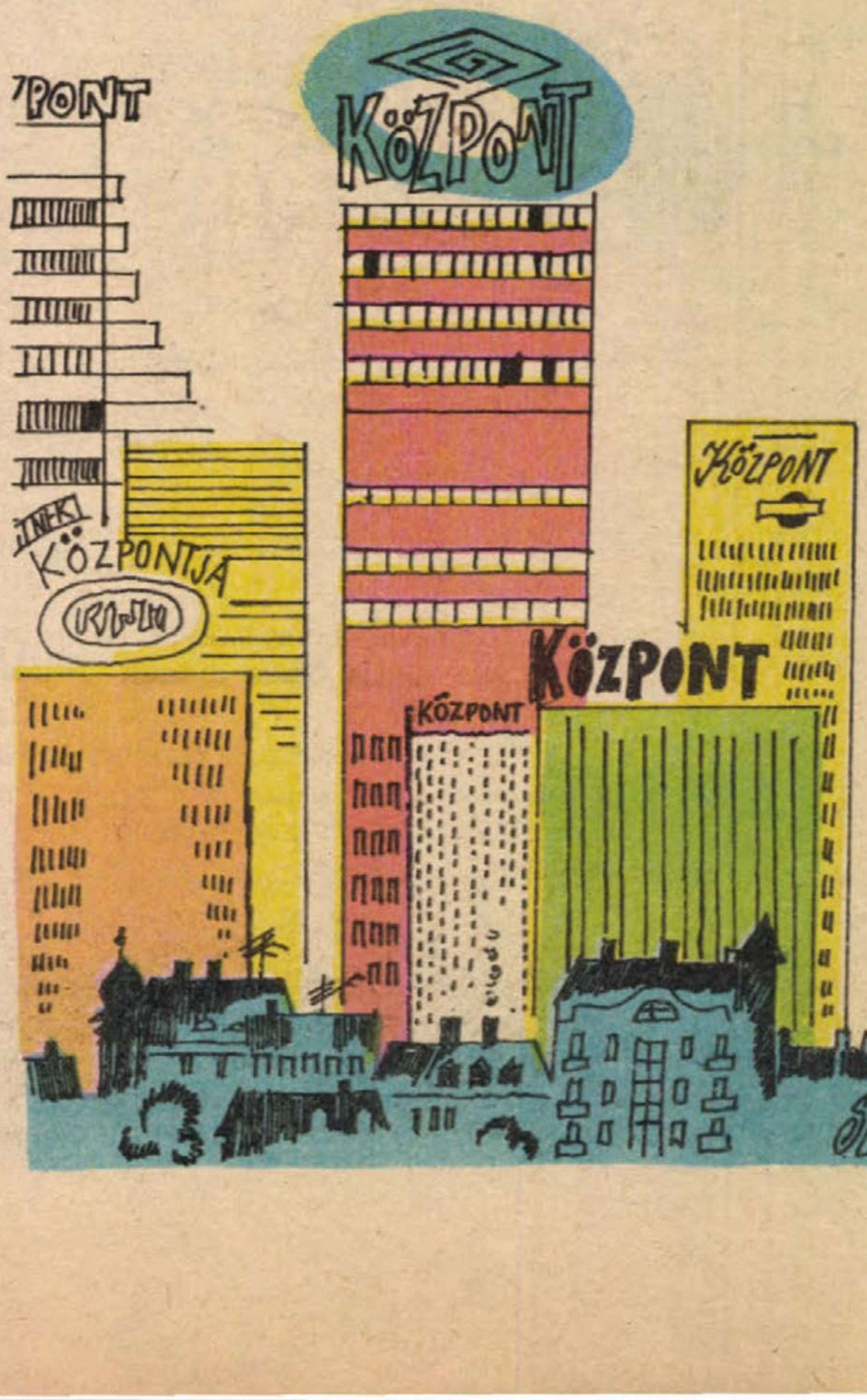

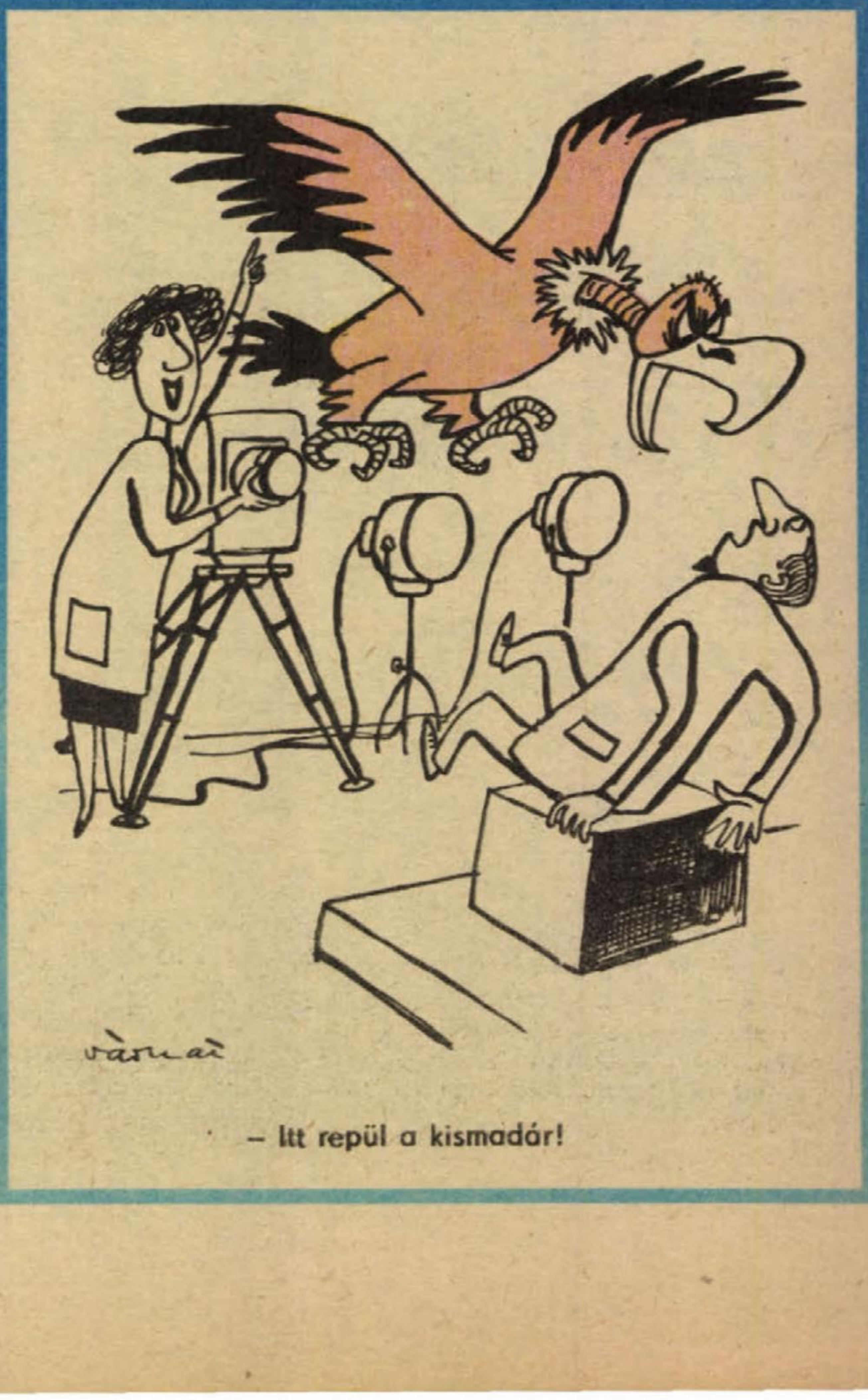

– Itt repül a kismadár!

VÁSÁR

a vásáron. Az majd később kerül az üzletekbe.

Özönlik be a nép a kapukon, ámulnak, bámulnak, sóhajtoznak, huhognak. Tessék mondani, hol lehet ezt kapni? Bamba söpredék, a pokolba velük! Nincs türelmük kivárni, amíg az elvárásból kiértékelés, a kiértékelésből kutatás, a kutatásból tervezés, a tervezésből prototípus, a prototípusból nullszéria, a nullszériából marketing, a marketingből hálóing lesz. Ezeknek adj uram isten, de rögtön.

Coki! Lassan a testtel! Ne zavarják a szakembereket, mert akkor nem tudják kiötölni, hogy a kedves vásárlátogató mit akar majd vásárolni, ha majd vásárolni lehet azt, amit most nem lehet vásárolni.

Mindennek kijön a sorja! Jövő ilyenkorra, meglátják, beérik a vásár gyümölcse. Akkor aztán mindenre, amit a vásáron láttak, világos választ adnak. Nem gyártja az ipar. Nem rendelt a kereskedelem. Exportra ment. Anyaghiány miatt leállítva. Hibás volt a konstrukció. Kimerült a kapacitás. A rádió meg a televízió reggeltől estig sugározza a slágerlista vezető számát: „Hová tűntél, édes-pici vásárdíjas termékünk?”

De kit érdekel már akkor, hogy mit nem lehet kapni a tavalyi vásári termékekből. Hiszen most nyitja kapuit az új Lesz-Vásár. Özönlik befelé a tessék-mondani-ezt-mikor-lehet-kapni?-népség a kapukon. A szakemberek pedig őrületes iramban bemérnek, felmérnek, közvéleményt kutatnak, marketingolnak. Mégsem bízhatják a véletlenre, mi az, amit egy év múlva majd nem lehet kapni.

Novobáczky Sándor

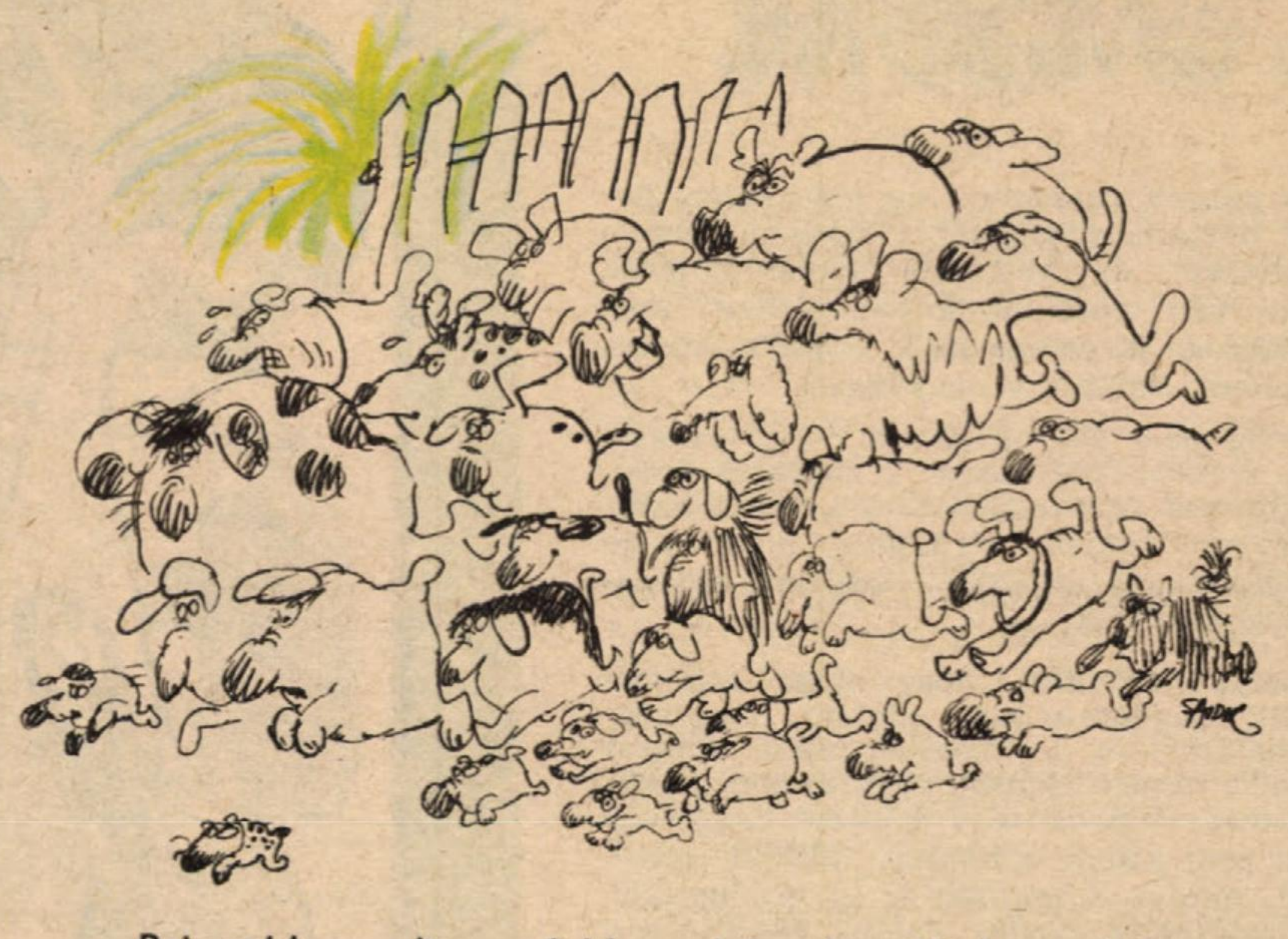

– Baj van! Lemaradt az a fickó, amelyik tudta a lánykutya címét.

SZÜRETELŐ DIÁKOK

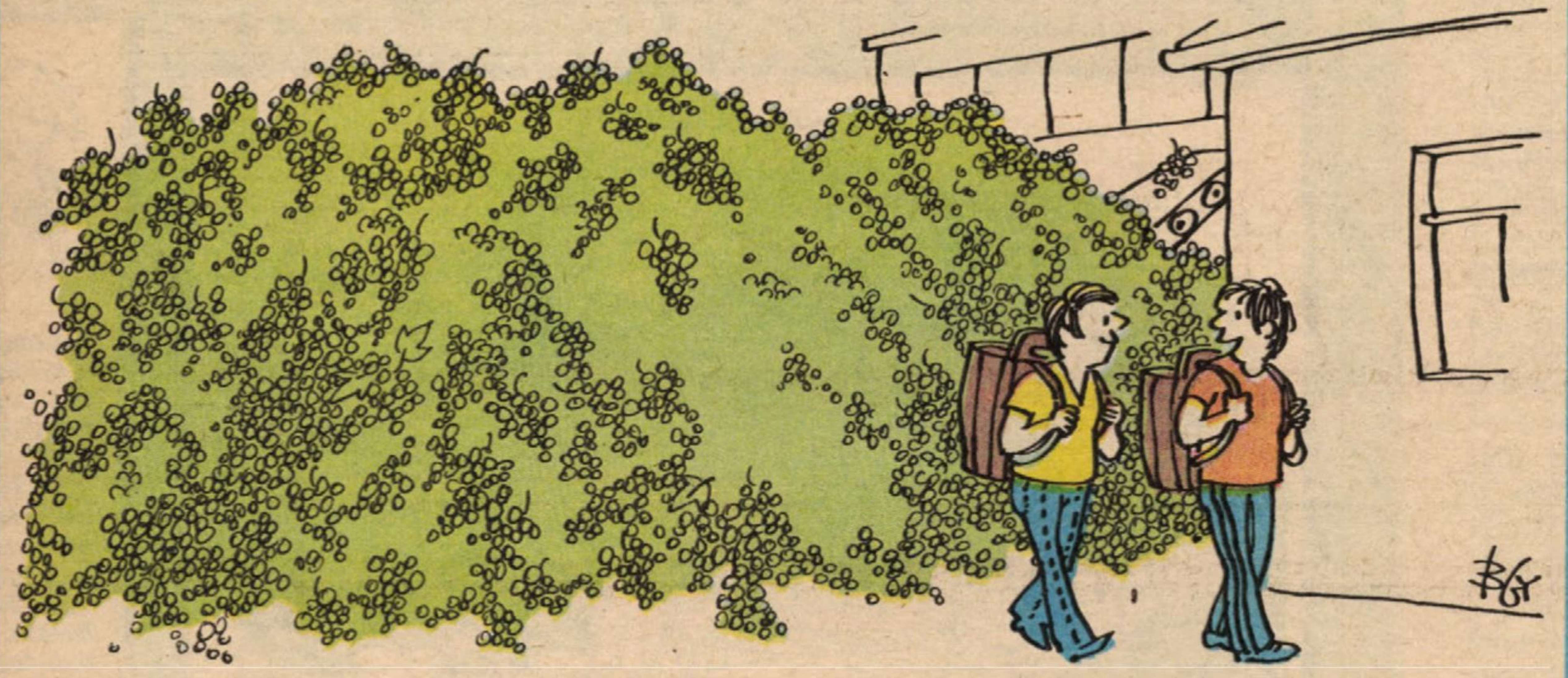

– Ahogy elnézem, jövőre is sok bort ihatnak a felnőttek.

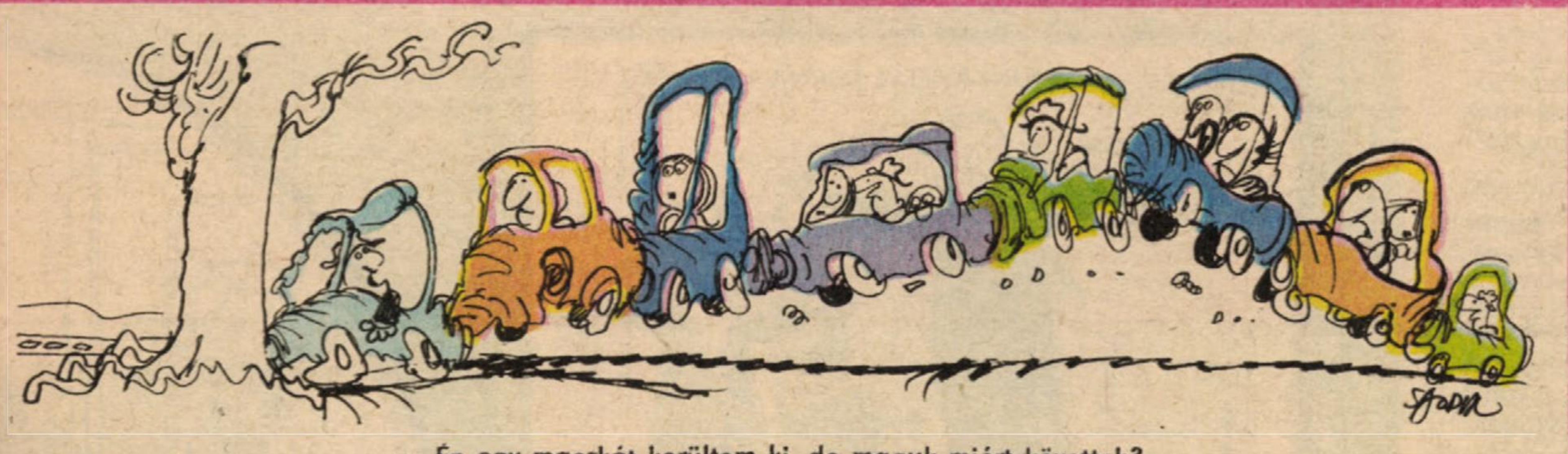

– Én egy macskát kerültem ki, de maguk miért követtek?

SZÓKINCS

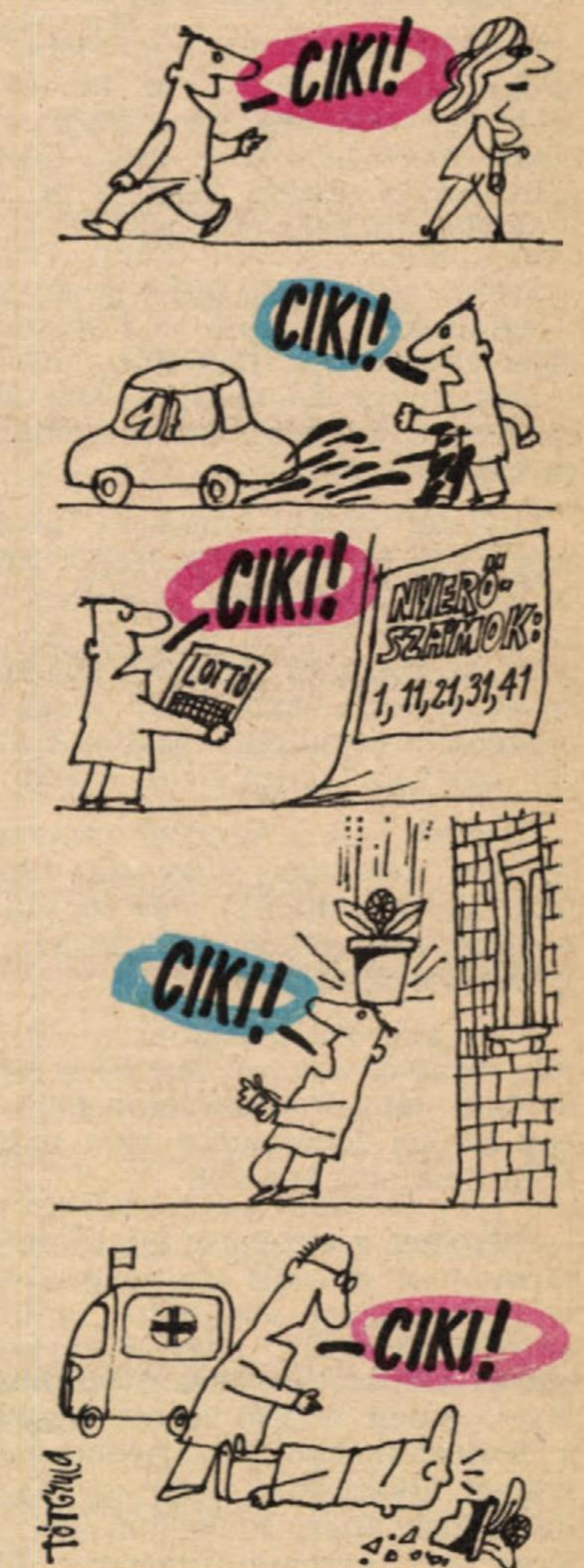
CIKI!
CIKI!
CIKI!
LOTTÓ
NYERŐSZÁMOK:
1, 11, 21, 31, 41
CIKI!
CIKI!

TRIBÜN

Tommy Docherty, a világhírű angol labdarúgóedző mesélte:

— Amikor a Rotherhamhoz kerültem, megígértem nekik, hogy nem hagyom a csapatot sokáig a másodosztályban játszani. Ígéretemet sikerült varázslatos gyorsasággal beváltanom. Egy év múlva a harmadosztályban játszottak.

Ez pedig Brian Clough története.

— 1954-ben a West Bromwich Albion ellen játszottuk a kupadöntőt. A játékvezető szabálytalannak ítélte az egyik belemenésemet, tizenegyest ítélt ellenünk, Ronnie Allen be is lőtte. Dühöngve rohantam a játékvezetőhöz. „Bíró úr — ordítottam —, ez sosem volt tizenegyes.” A játékvezető aztán egyetlen mondattal a torkomra forrasztotta a szót. Azt mondta: „Nem? Na, csak nézze meg holnap a lapokban!”

Sportorvosnál van a bajnok. A vizsgálat befejeztével a doktor így foglalja össze a tanácsait:

— Hát idehallgasson, kérem. Általános elvként talán azt jegyezze meg, hogy ami jólesik magának — az tilos!

Egész Európa szívszorongva várta az első ír—északír válogatott mérkőzés híreit. A politikai helyzetet figyelembe véve, lett volna robbanóanyag bőven. A mérkőzés 0:0-ra végződött és a lehető legsportszerűbb keretek között zajlott le.

— Mindent jó előre megbeszéltünk — mondta Danny Blanchflower, az északírek szövetségi kapitánya —, nehogy később vita lehessen. Így például rögtön az elején sikerült megegyeznünk abban, hogy ők zöld-fehér csíkos mezben lépnek pályára, mi pedig fehér-zöld csíkosban...

(p. p.)

KOCAVADÁSZ

Nem akarok füllenteni, de tegnapelőtt beállított hozzánk Stuttgartból Hans, automata Mercedesével és automata elefántölőjével, hogy itt van minálunk a vadászidény, meg a csekkfüzete is, és ugorjunk le a Dunántúlra egy kilőhető kapitális nagyvadért.

Tényleg nem akarok hazudni, de leakasztottam az előszobafogasról a duplacsövűmet, s beugrottam az óvoda óta nem látott barátom légkondicionált verdájába, hogy kedd kora délután jól megszokott, kedvenc vadászhelyemre hajtsunk.

Komolyan mondom, hogy olyan kellemes őszi idill fogadott minket odalent, hogy rögtön elhatároztam, a legveszélyesebb magyar vadállatra viszem Hansot, vagy semmi másra. És az már valóban tény kérdése, hogy egy kortyot sem ittunk cimborám külföldi célzóvizéből, miután megkínáltuk az erdőkerülőt, aki a félelmetes Ixodes ricinus kedvelt tartózkodási helyére vezetett minket.

Ezután becsszóra azt kérdezte Hans, hogy miféle szörnyeteg ez itt magyar vadászföldön, mert ő már lőtt félelmetes hegyi kecskét is szemtől szembe, de Ixodes ricinus-trófeája még nincs otthon, pedig akkora Canis vulpes bőrből van a lábtörlője, hogy abba minden vendége kétszer törli a lábát.

Lódítás nélkül kijelenthetem, hogy megnyugtattam Hansot — az Ixodes ricinus bőrébe egy vendége sem fogja megtörölni a lábát, mert ez olyan extra-félelmetes vadállat, amely eszem kezdete óta nem garázdálkodott magyar erdőben.

Senkit se akarok átverni, de ezt követően elfoglaltuk helyünket a lesfészekben és lélegzetvisszafojtva figyeltük, mikor tűnik fel a szörnyeteg. És nem gurítok át senkit, de én már a lábszáramon éreztem, hogy a közelünkben van.

Linkelés nélkül mondom, akkor azt súgtam Hans fülébe, hogy észrevétlenül süsse el az elefántölőjét, mert távcsövemen keresztül az ő bokája mellett is látok egy Ixodes ricinust. Megbízható forrásból súgom, hogy kinti haverom erre belenézett a saját dioptriás csövébe, s rémülten közölte, hogy ő nem lát egy fenevad Ixodes ricinust sem.

Higgyék el, minden szavam igaz, s így azt feleltem, hogy az Ixodes ricinus, mármint a kullancs, már majdnem széttépte bokáját, még akkor is, ha magyarul élősködik itten és nem latinul.

Nem akarom letagadni a csillagot az égről, azonban akkorát lőtt erre fel Hans a bokájánál tátogó atkafélébe, hogy annak már egy afrikai fehérvadász sem tudta volna feladni az utolsó kenetet.

Szívemet a kezemre, így esett, hogy óvodatársamnak sikerült elejtenie a legeslegveszélyesebb magyar vadállatot, aminek nyomban annyira megörült, hogy lefényképeztette magát az elejtett kullancs 2 milliméteres tüskéjével. Aztán engem is ott hagyva elrobogott a trófeaminősítő bizottsághoz, hátha világrekord atkatüskét ejtett el Magyarországon, de nekem ezen röhögnöm kell, mert hazatérve egy hárommilliméteres tüskével rendelkező Ixodes ricinust szedtem ki ecettel lábszáramból, s ez annyira megnyugtat, hogy büszkén jelenthetem minden hazánkba látogató külföldi vadásznak: a legnagyobb magyar fenevad tüskéjét én szedtem össze!

Tormai László

KOMPLEX TANÍTÁS

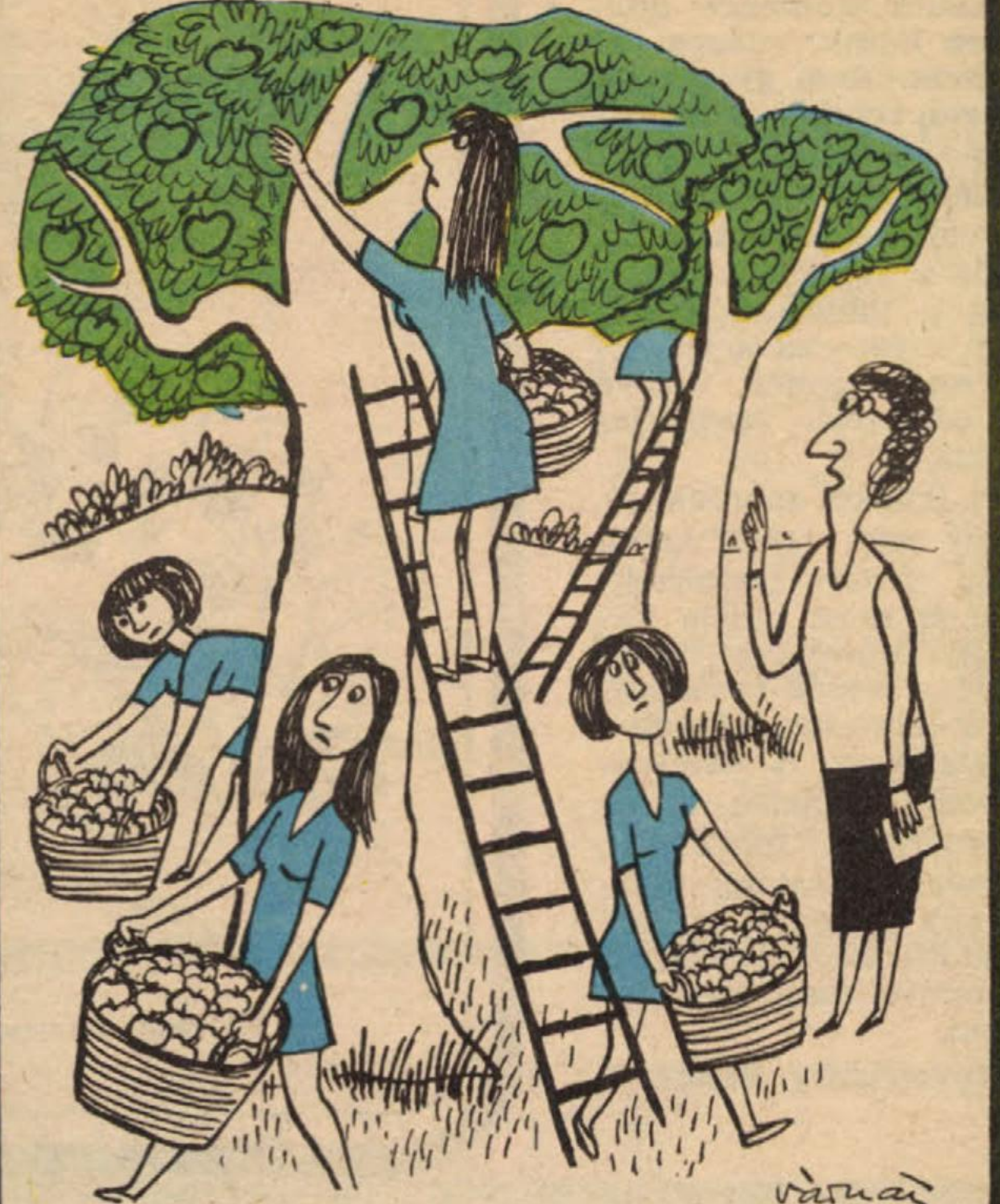

– Közben azért megtartom a matekórát is.

REMÉNY TELEN ESET

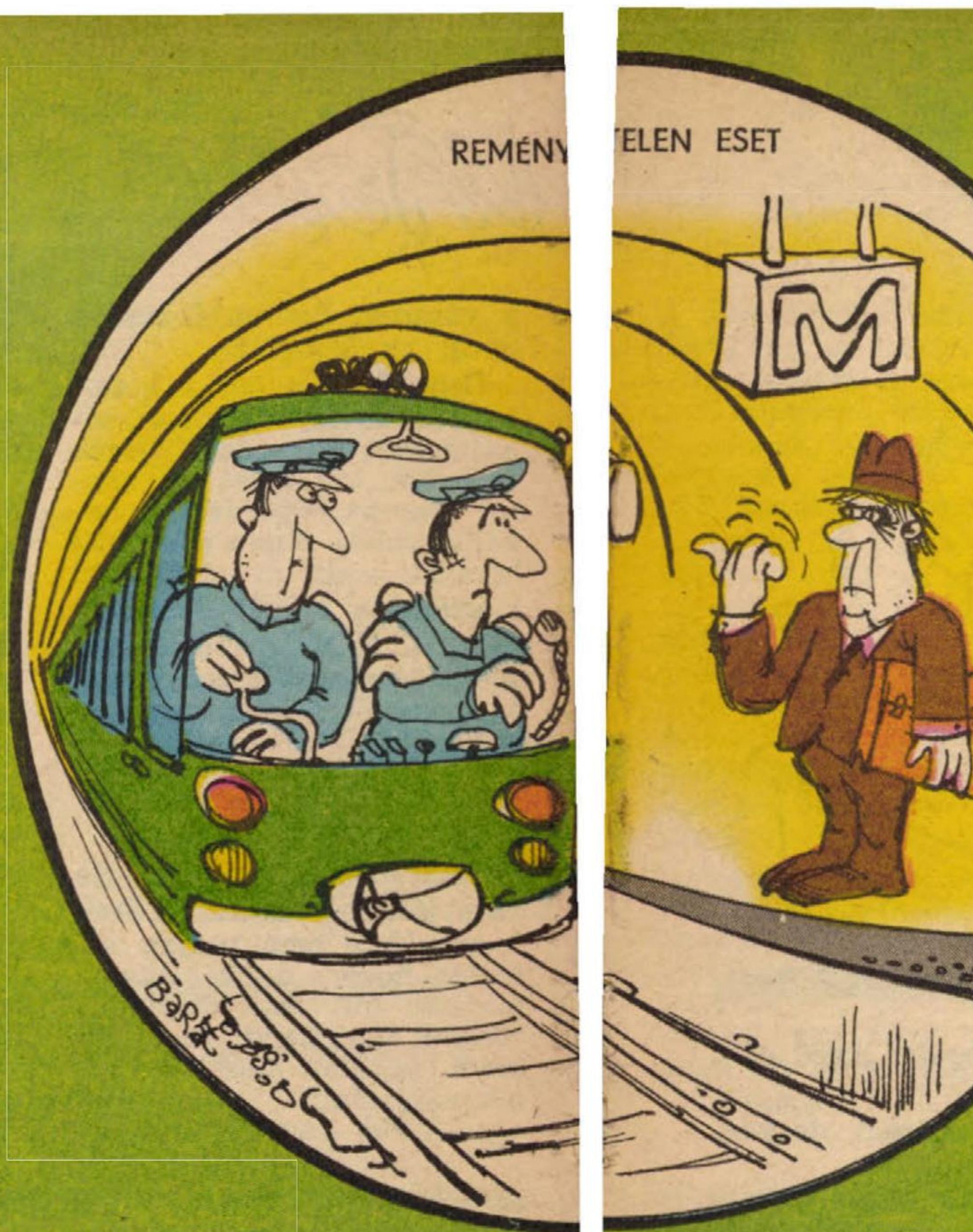

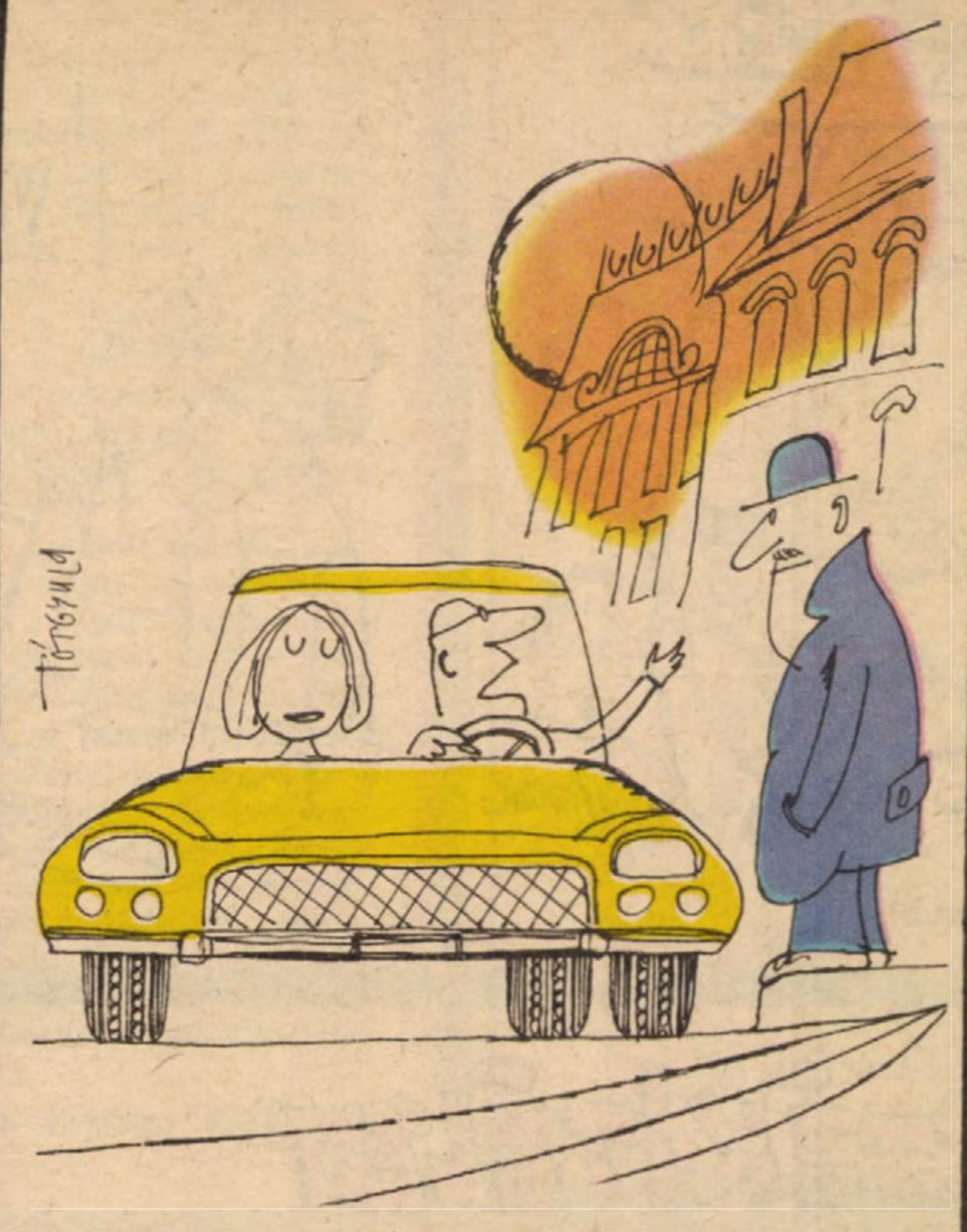

– Ilyenkor, hét végén, sohasem indulok el pótkerék nélkül!...

A BAJOR-ALPOKBAN

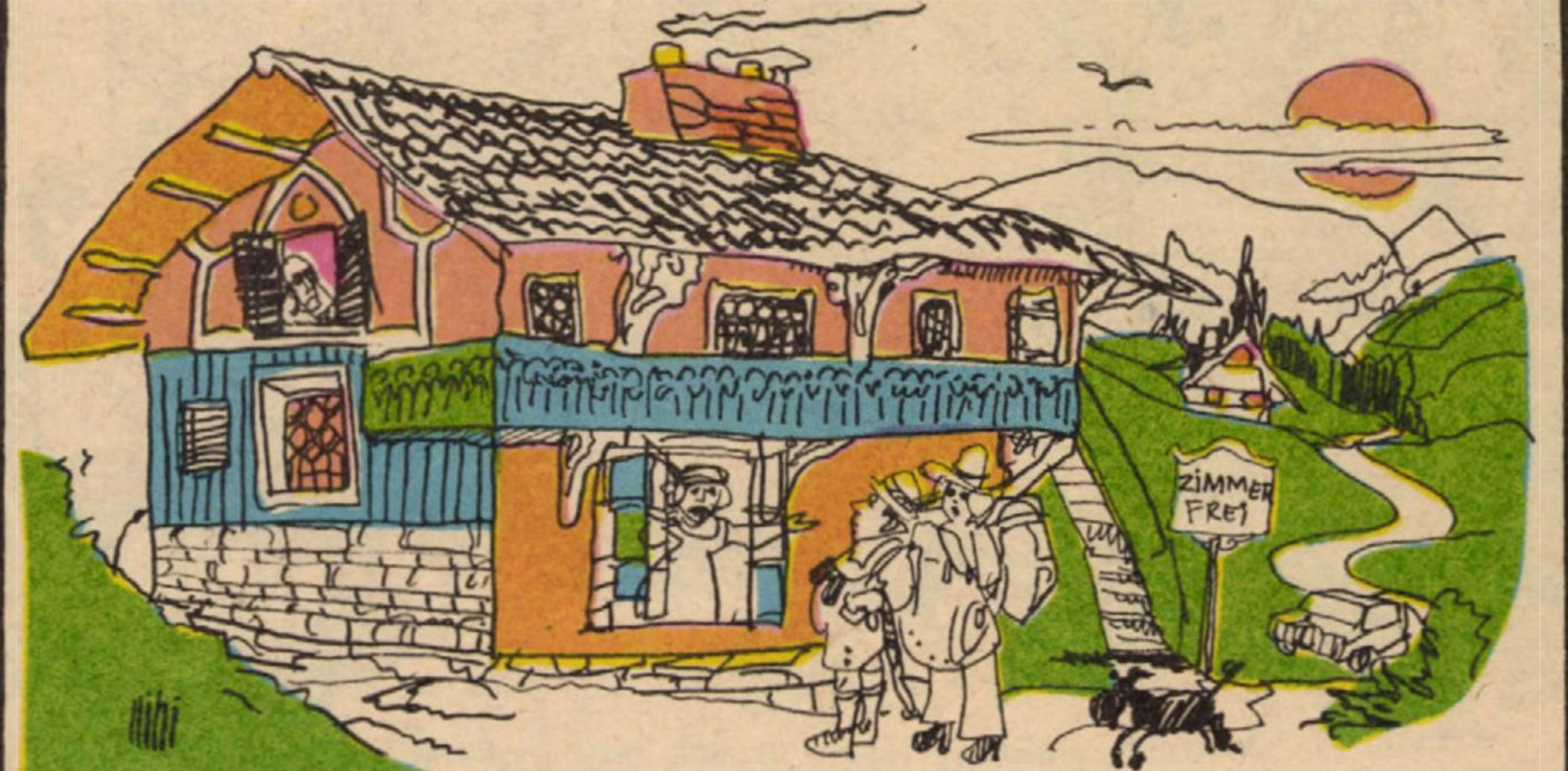

– És van papírjuk arról, hogy nem terroristák?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Londonbó érkezett:
— Egy pe sas ajánlkozik tyúkut inzónak — mondja a c rkuszigazgatónak a titk árnője.
— Küldje a pokolba, kit érdeke az ilyen marhaság? — morog az igazgató.
— Jó, ké em, elküldhetem, de mit csináljak a tojásokk al, amiket közben tojt? — kérdi rezignáltan a titkárnő.

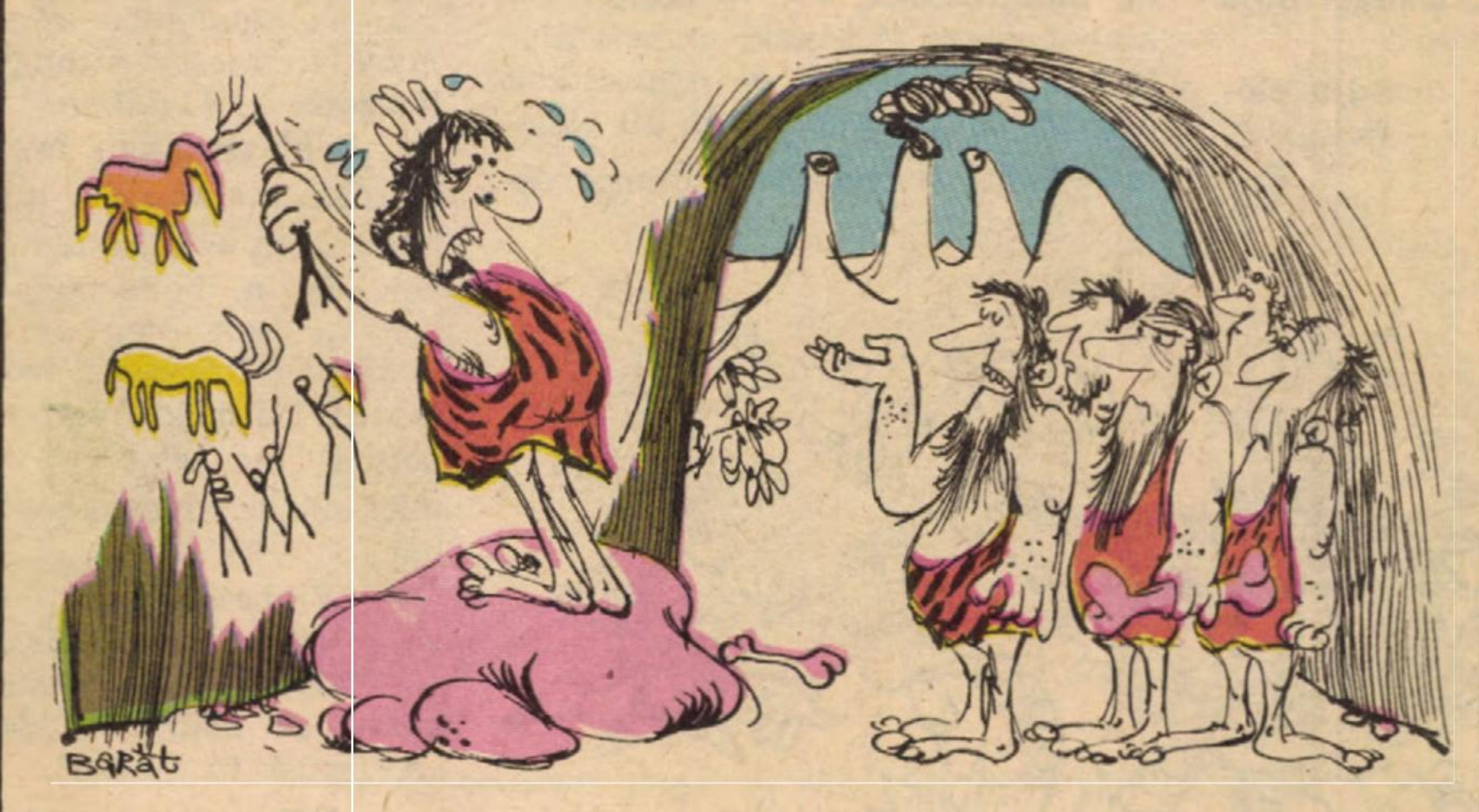

– Hidd el, az aszfaltrajzolásnak sokkal nagyobb jövője van!

MUNKAHELYI TORNA

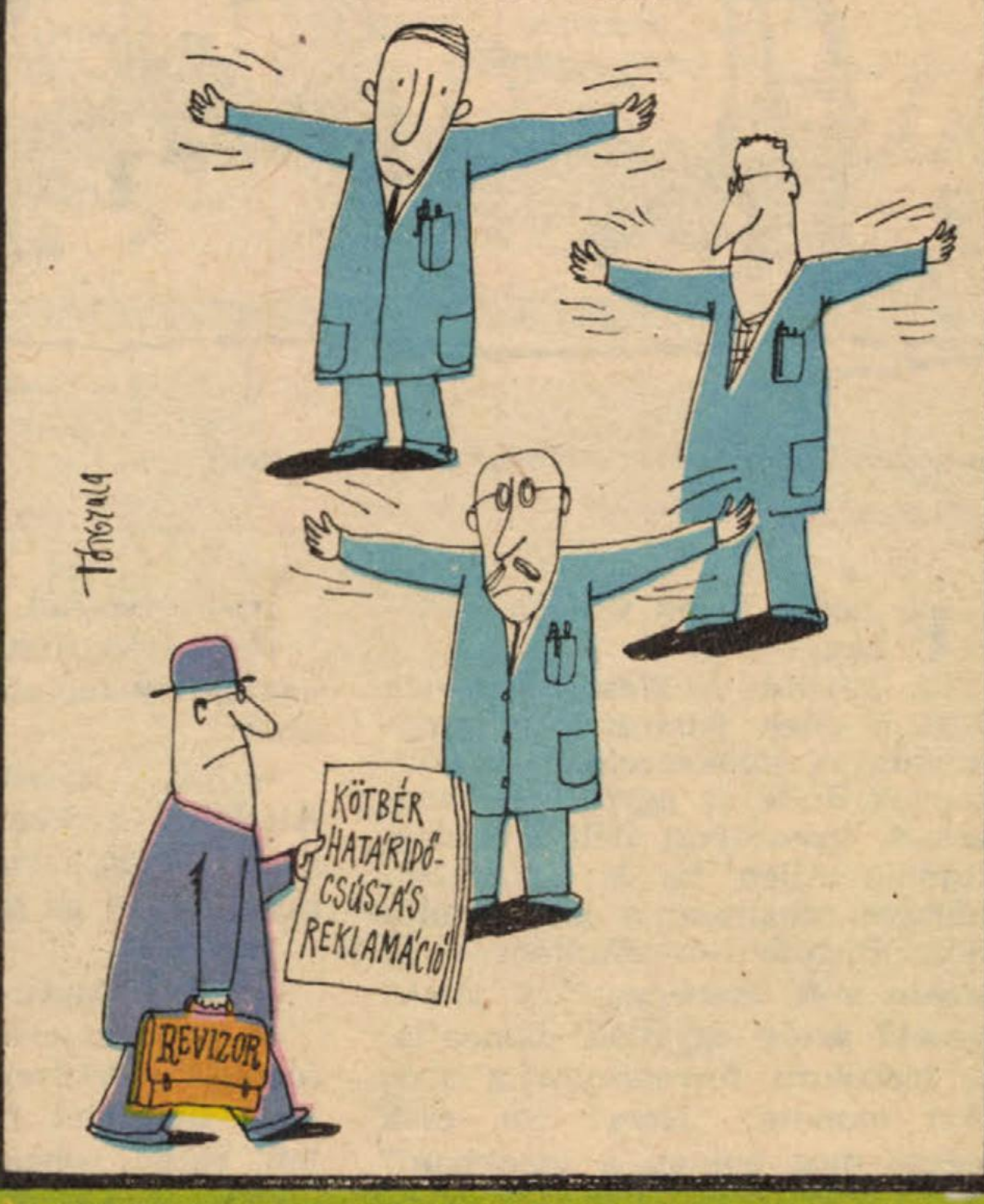

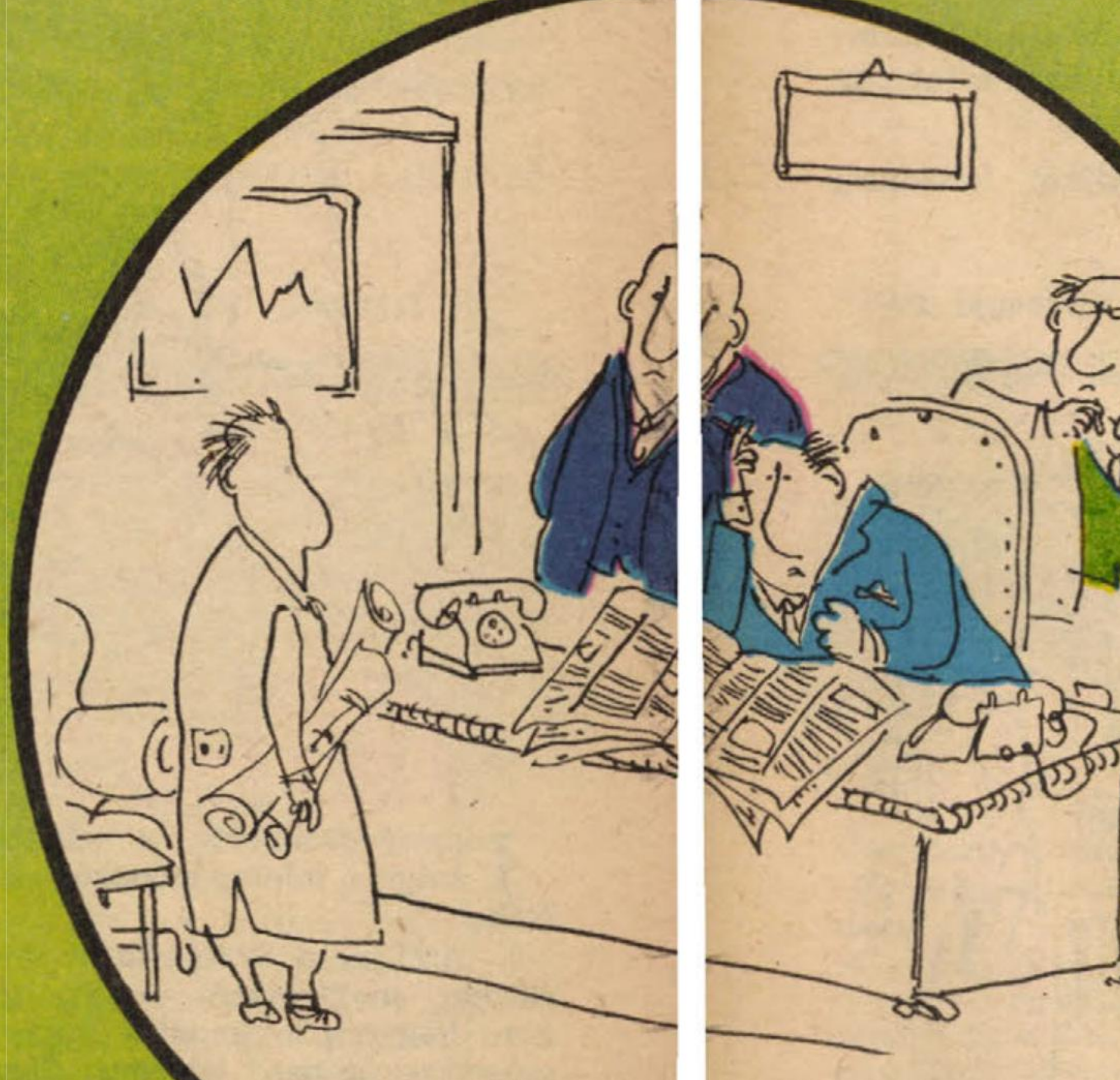

– Kitől tanulta azt a hülyeséget, hogy mindent el ell mondani a sajtónak?!

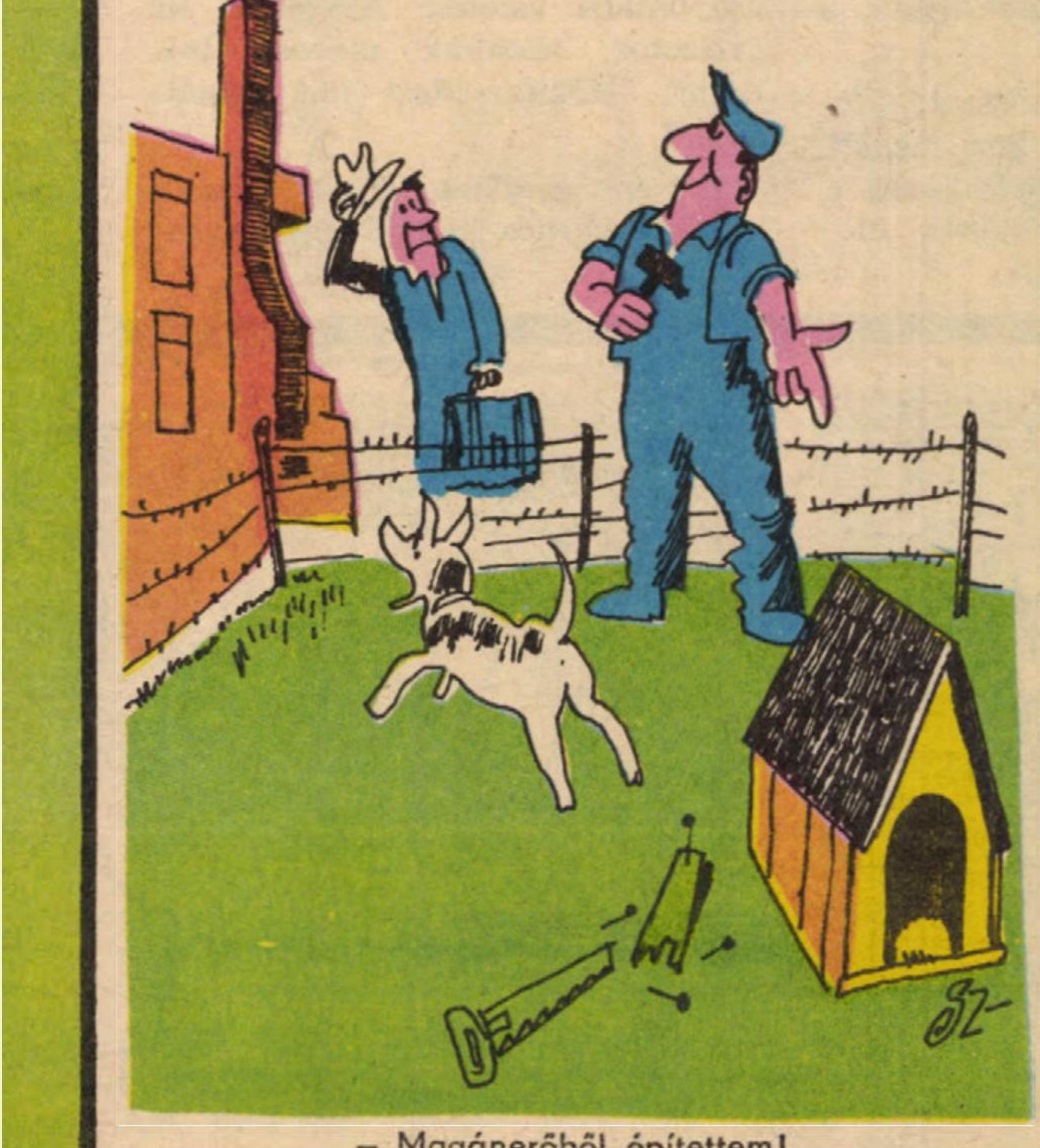

– Magánerőből építettem!

JÁTÉKOS

Érdekes cikket olvastunk. A szerző lelkendezve bizonygatta, micsoda bűbájos leleményekre képes a játékos népi fantázia. Példákkal is szolgált. Ha teszem azt, a játékos nép azt mondja: *indulok Hunyadra*, ez annyit jelent, hogy álmos, majd leragad a szeme. Vagy, ha a bihari ember azt meséli, hogy *eljöttek Derecskéről az éjszaka*, ezen azt kell érteni: dér volt az éjjel.

Legott játszani küldtük népi fantáziánkat, amely csakhamar a következő nem kevésbé bűbájos leleményekkel tért meg fészkére.

„Aggtelekre spekulál” — Szociális otthonba csukatja a nagypapát, hogy a házhelyén nyaralót építsen, amelyet aztán kiad az IBUSZ fizetővendégszolgálatának.

„Almamelléken él” — A főállásán kívül egy vasat nem keres, mellékes alma.

„Baráturra költözne” — Régi osztálytársa fejes lett a minisztériumban, most állandóan hozzá jár protekcióért.

„Idegességének oka: Bérbaltavár” — Faházához ácsokat szerződtetett, a balták azonban tétlenül hevernek, mert az ácsok vezetője magasabb bérre vár.

„Szerelmem, Hatvan” — Kapott egy kitüntetést, aztán érdemei elismerésével nyugdíjba küldték.

„Úticélom: Kemendollár” — Az Egyesült Államokba utazik, hátha sikerül baráti kölcsönt felvennie Manhattan Chase apótól.

„Hejőbába!” — Örömteli felkiáltás közelgő gyermekáldás esetén. Ha tagolva olvassuk, jelentése mindjárt nyilvánvalóvá válik: no, nézd csak, hiszen ez az ifjú hölgy okleveles szülésznő!

„Jajhalom — szorongok!” — Kezdő esztergályos érzelmei: jóságos ég, mi lesz, ha selejtet, vagyis lomot termelt?

„Zűr lesz ebből, Járdánháza” — Nem tartotta be az előírásokat, háza elfoglalja a gyalogjáró egy részét is. Kényszerbontással kell számolnia.

„Köszöntelek, Nemesvámos!” — Nyugati útról érkező turista hálaszava Ferihegyen. A jólelkű pénzügyi tisztviselő nem támasztott nehézségeket.

„Lábatlanból érkeztek!” — Az új típusú magyar csatárjáték elemző bírálata.

„Megpihenhetsz, Öregtúr!” — Egy ifjonti mentalitás kifejezője, s egy örömteli tény rögzítése: az idős téesz-dolgozókra, kubikosokra mindig számítani lehet.

„Újlengyelre építhetsz!” — Egy külkereskedelmi pozitívum felismerése. A Keleti pályaudvar környékén sosem lesz hiánycikk a frottírtörölköző.

„Visszatértünk Megyaszóra” — Újra divat az értekezletesdi.

És egy pillanatra sem kétséges jelen sorok alázatos szerzője előtt, hogy mit szól mindehhez egy másik játékos népi fantázia, aki szintén járatos kis hazánk topográfiájában.

— Atyavilág — mondja majd —, hiszen ez *Gyügye!*

Peterdi Pál

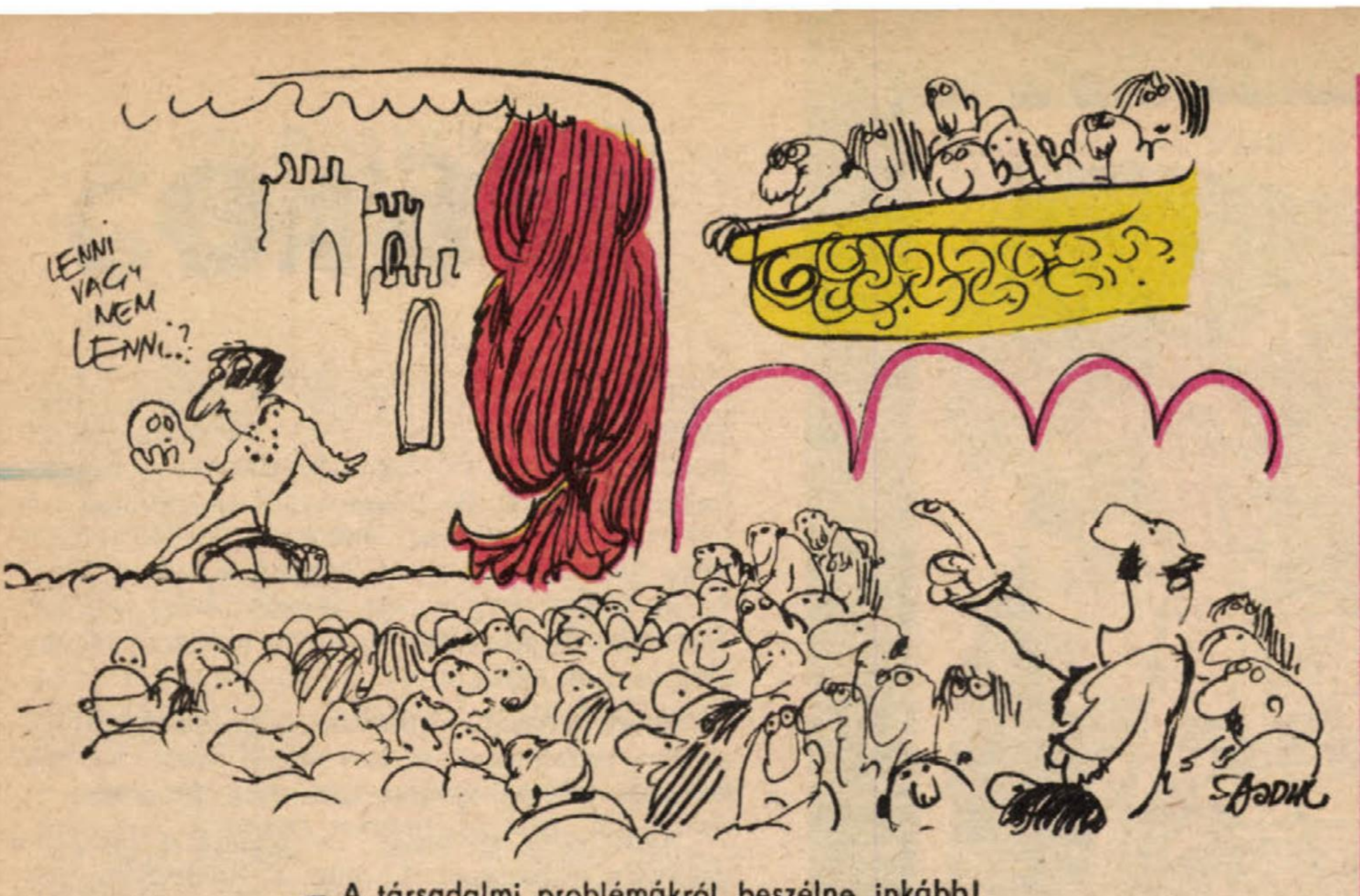
LENNI VAGY NEM LENNI...?

– A társadalmi problémákról beszélne inkább!

ÖTLETES VÁMŐR

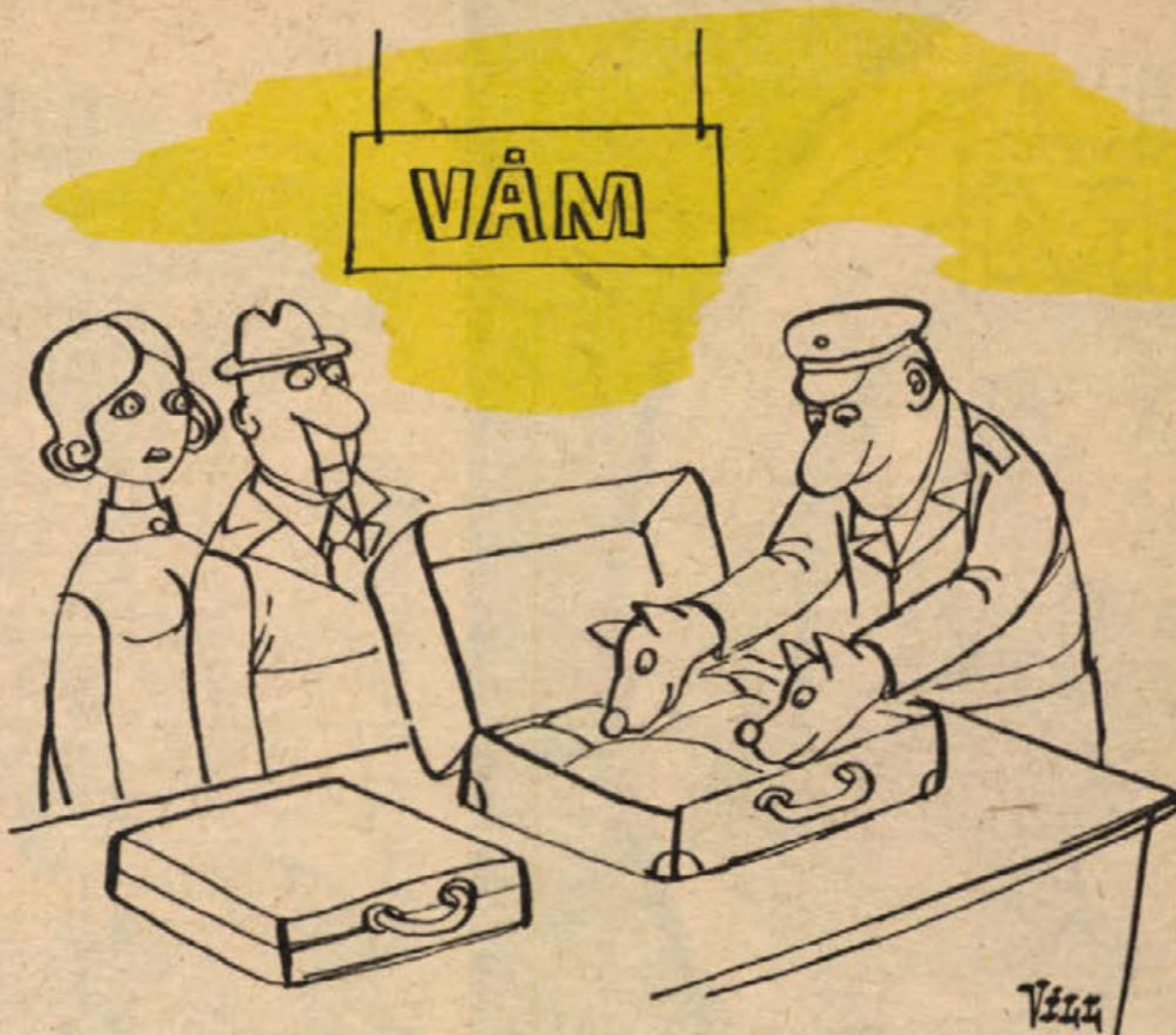

ÉRTÉKÍTÉLET

Nem azért mondom, hogy dicsekedjek vele, de a családomban van egy valódi világhírű tudós, számtalan egyetem díszdoktora és a Nobel-díjat odaítélő bizottság nagy tiszteletben álló professzora.

Szóval jó fej.

Egyszer a dolgozószobájában, a könyvhalmazok előtt, az íróasztalán felfedezek egy kinyitott könyvet és elmosolyodom. A könyv a Winnetou, az író: May Károly.

— Te indiánregényeket olvasol?

— Általában nem — mosolyog Lipót bácsi —, de felfedeztem a kisunokám asztalán, beleolvastam és belefeledkeztem.

— Szégyelld magad! — mondom neki fejcsóválva —, tudod egyáltalán, hogy mit tartasz a kezedben?

Közben a könyvtára polcáról leemelem a hétkötetes Új Magyar Lexikon idevágó kötetét és felütöm May Károlynál.

— Idézem neked, hogy mit ír a lexikon a szerzőről, egy szót sem hagyva ki belőle, annál is inkább, mert mindössze három sor: „May Károly, német ifjúsági író. Kalandos, távoli vidékeken lejátszódó, részint indián tárgyú, sokszor sekélyes regényeket írt." Szabad tudnom, hogy mi a válaszod erre?

— Kár, hogy ilyen — mondja vidáman az öreg —, de majd ezzel a kritikai fenntartással olvasom tovább.

— Meggyőzhetetlen vén csont vagy — korholom —, makacs öregember. De az unokádat majd meggyőzöm. Itthon van?

— A játszótéren — mondja előzékenyen Lipót bácsi. — Indiánosdit játszanak.

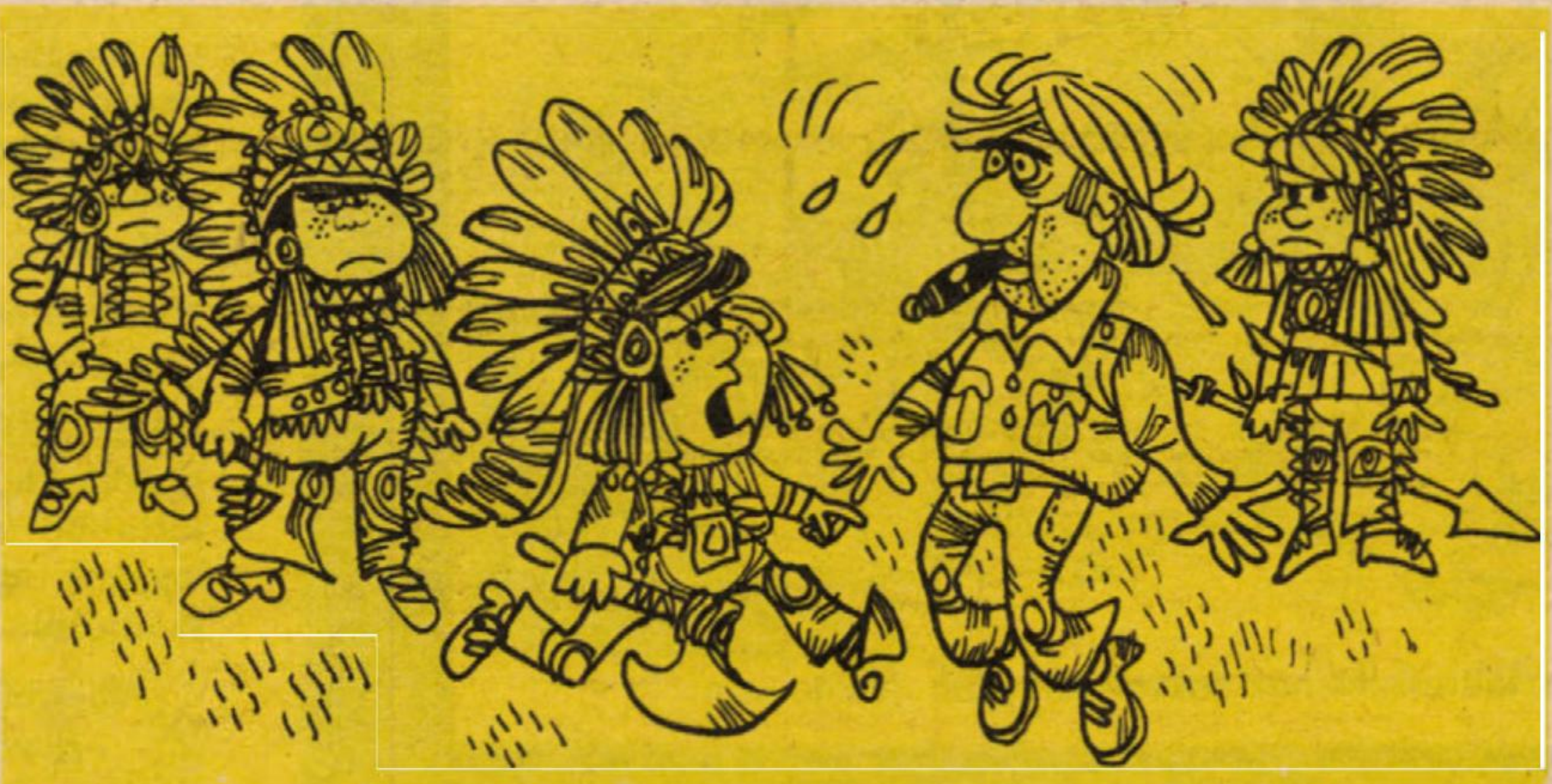

— Talán még nem késő — felelem elszántan. — Lemegyek a játszótérre.

Péter, hatalmas tolldísszel a fején, elém szalad, amikor meglát. A kezében indián baltát emel a magasba. Tenyerét szájához ütögetve, harciasan vijjog.

— Vezess a törzsfőnök elé! — utasítom két puszi után.

Péter rohan előttem. — Egy sápadtarcú! — kiáltja már messziről az indiánoknak. — Winnetou! — kiabál egyik társának, akinek filctollal mázolt piros és kék csíkok díszítik az arcát. Büszkén áll elém.

— Fiúk — mondom ünnepélyesen —, ti egy sekélyes regényíró csapdájába estetek. Akiket ti itt játszotok, azoknak nincsen irodalmi értékük. Most mit csináljunk?

Erősen gondolkodik a csapat, végül Péternek támad egy javaslata:

— Mondjuk elfogunk téged és a fához kötözünk...

Felemelném az ujjamat, de közben már húznak a fához.

— Az Új Magyar Lexikon szerint — mondom emelt hangon —, művelt gyerek nem játszik sekélyes regényekből merített...

Nem folytatom tovább, mert nyílvesszők szegeződnek rám, valaki az oldalamba vágott a baltájával, mérgesen otthagyom őket. A játszótér oldalában trafik-bazár áll, a kirakatában mindenféle indiánfelszerelés. Ha lesz időm — határozom el hirtelen — visszajövök és a boltosnak felolvasom, hogyan ítéli meg az Új Magyar Lexikon Winnetout, íróstül, mindenestül. De most inkább a könyvesboltba megyek, ott ismertetem, micsoda sekélyes könyvet árusítanak.

— Winnetou van? — kérdem a könyvesboltban harciasan.

— Elfogyott — mondja sajnálkozva az eladó —, de megjelent „Az ezüst tó kincse".

— Uff, uff! — mondom magamban, valamikor ez volt a legkedvesebb May Károly könyvem!

— Jó lesz? — kérdi a könyvesboltos.

— Kettőt kérek belőle — mondom olyan sápadtarcúan, mint egy valódi európai indián.

Az egyiket mindjárt felviszem Lipót bácsinak.

Somogyi Pál

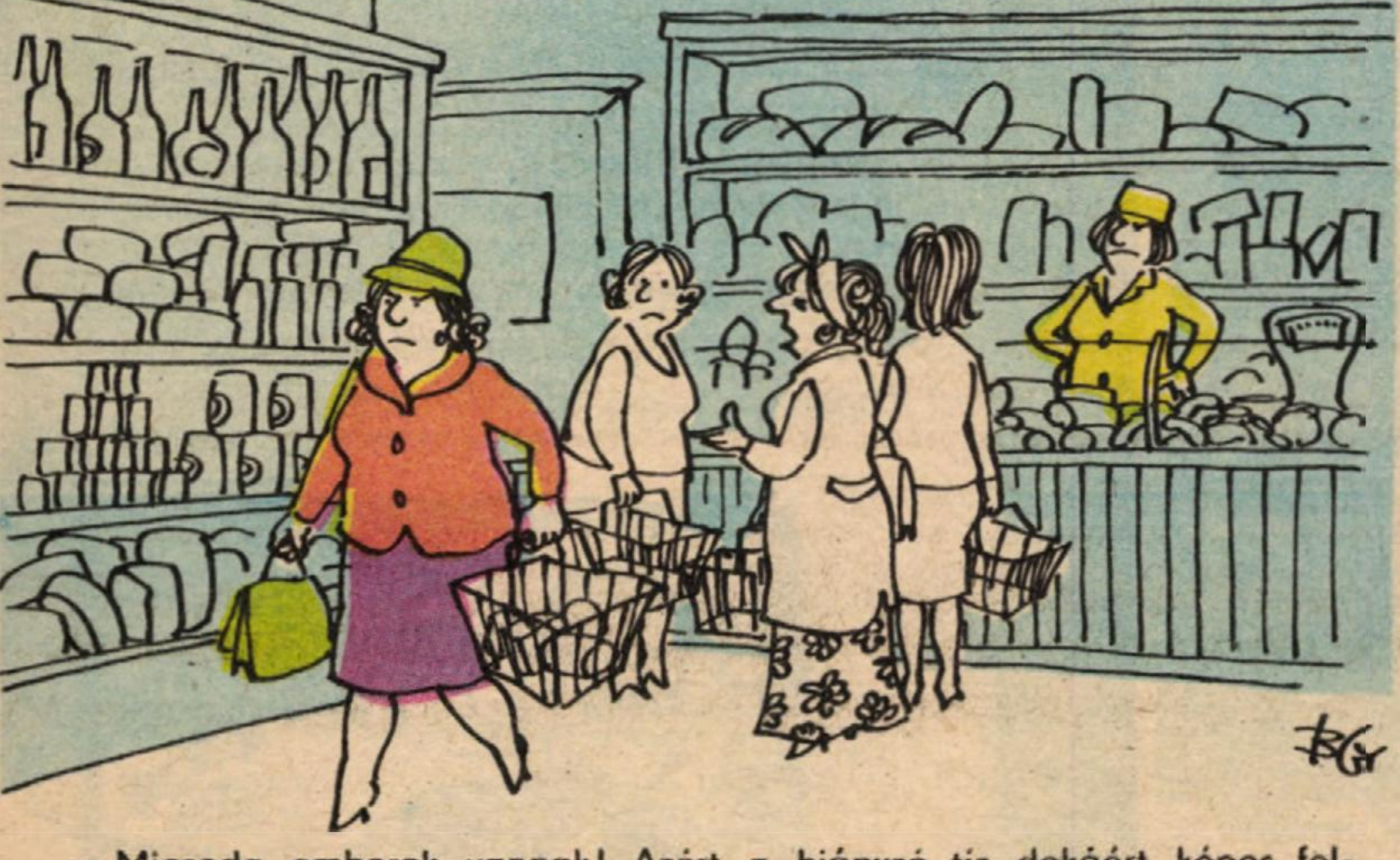

– Micsoda emberek vannak! Azért a hiányzó tíz dekáért képes felidegesíteni a mi aranyos Rózsikánkat!

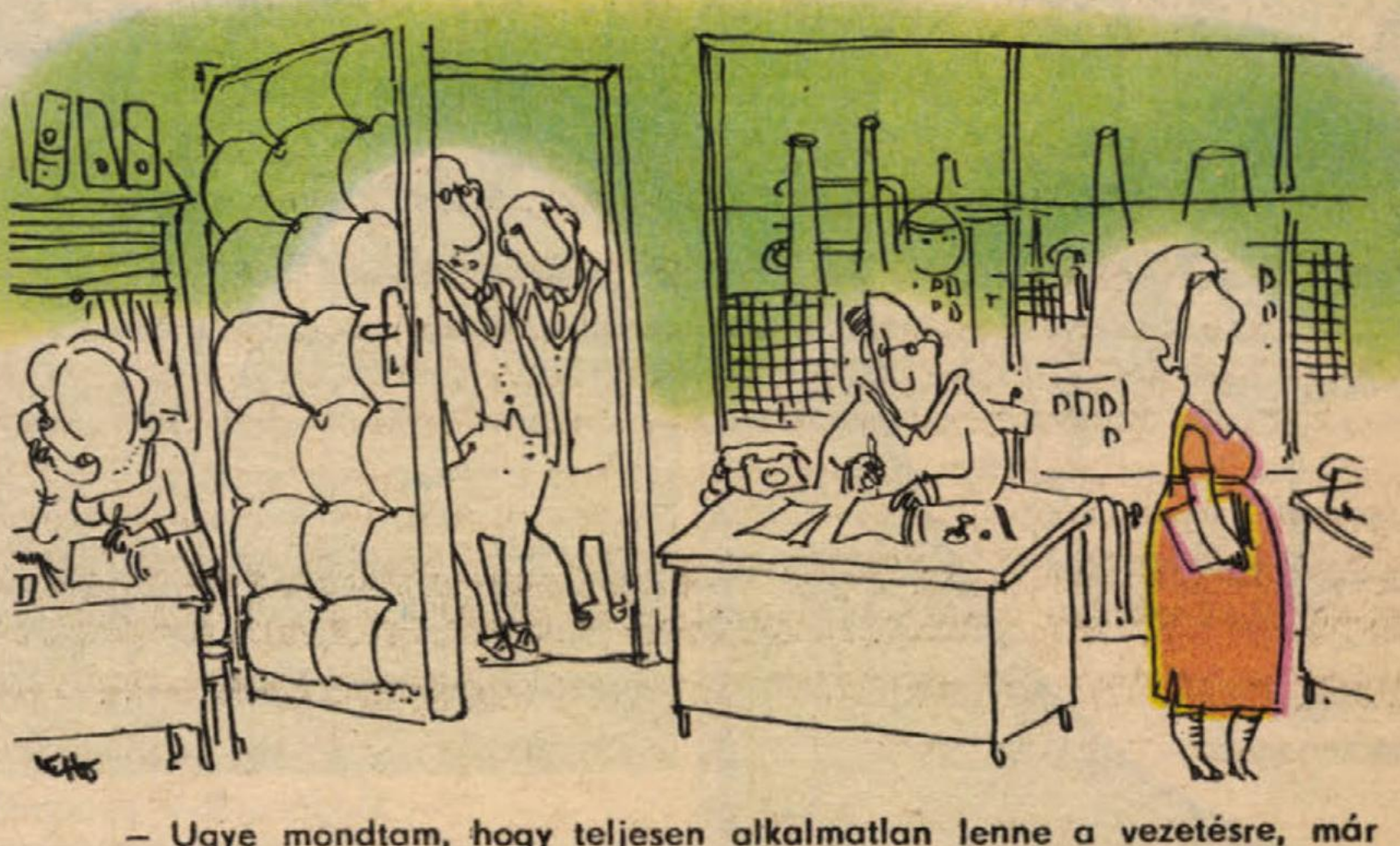

– Ugye mondtam, hogy teljesen alkalmatlan lenne a vezetésre, már a második gyereket szüli!

KÉSÉS

VÁRNAI, HEGEDŰS, LEHOCZKI,
SAJDIK, FÜLÖP, DALLOS

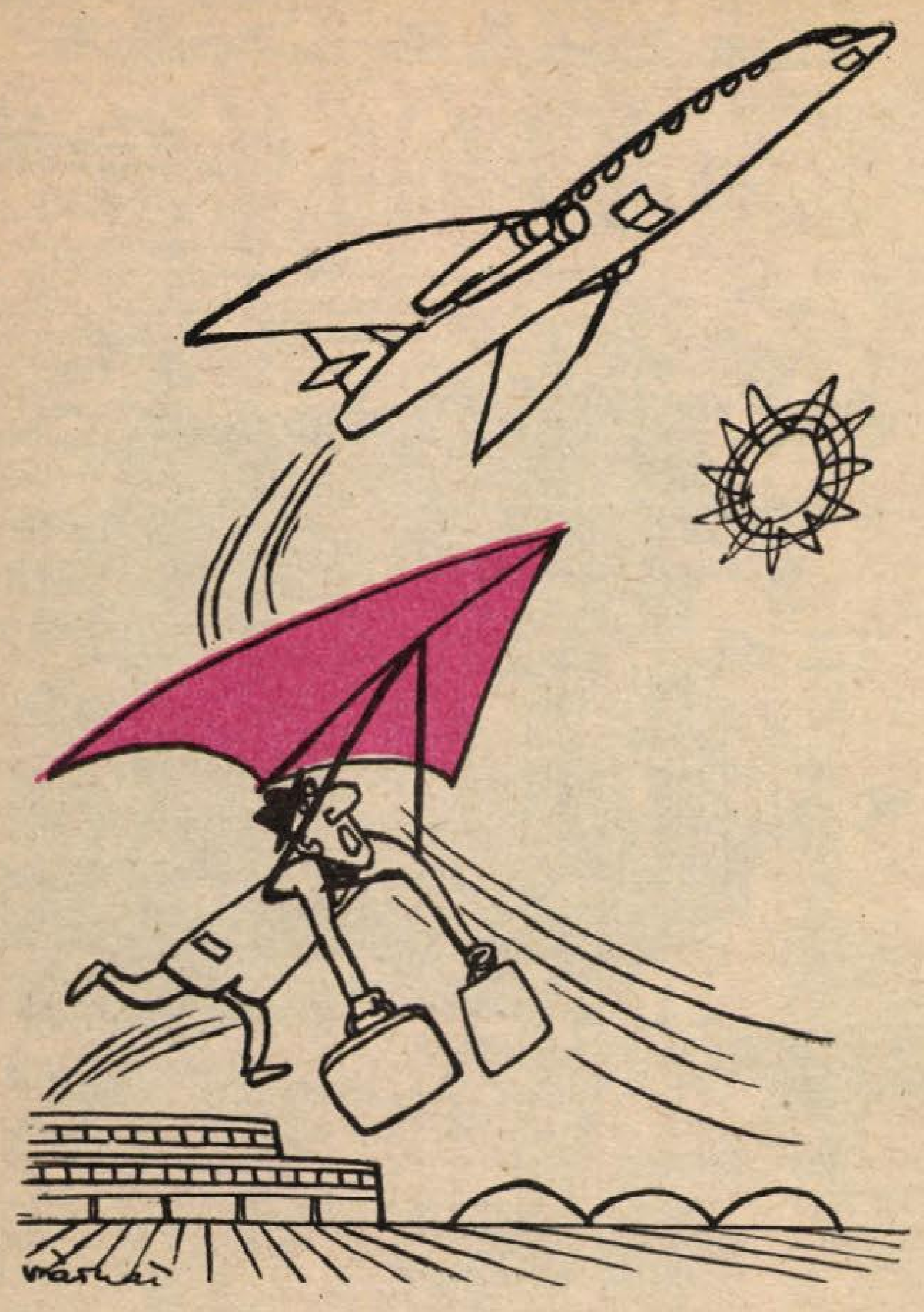

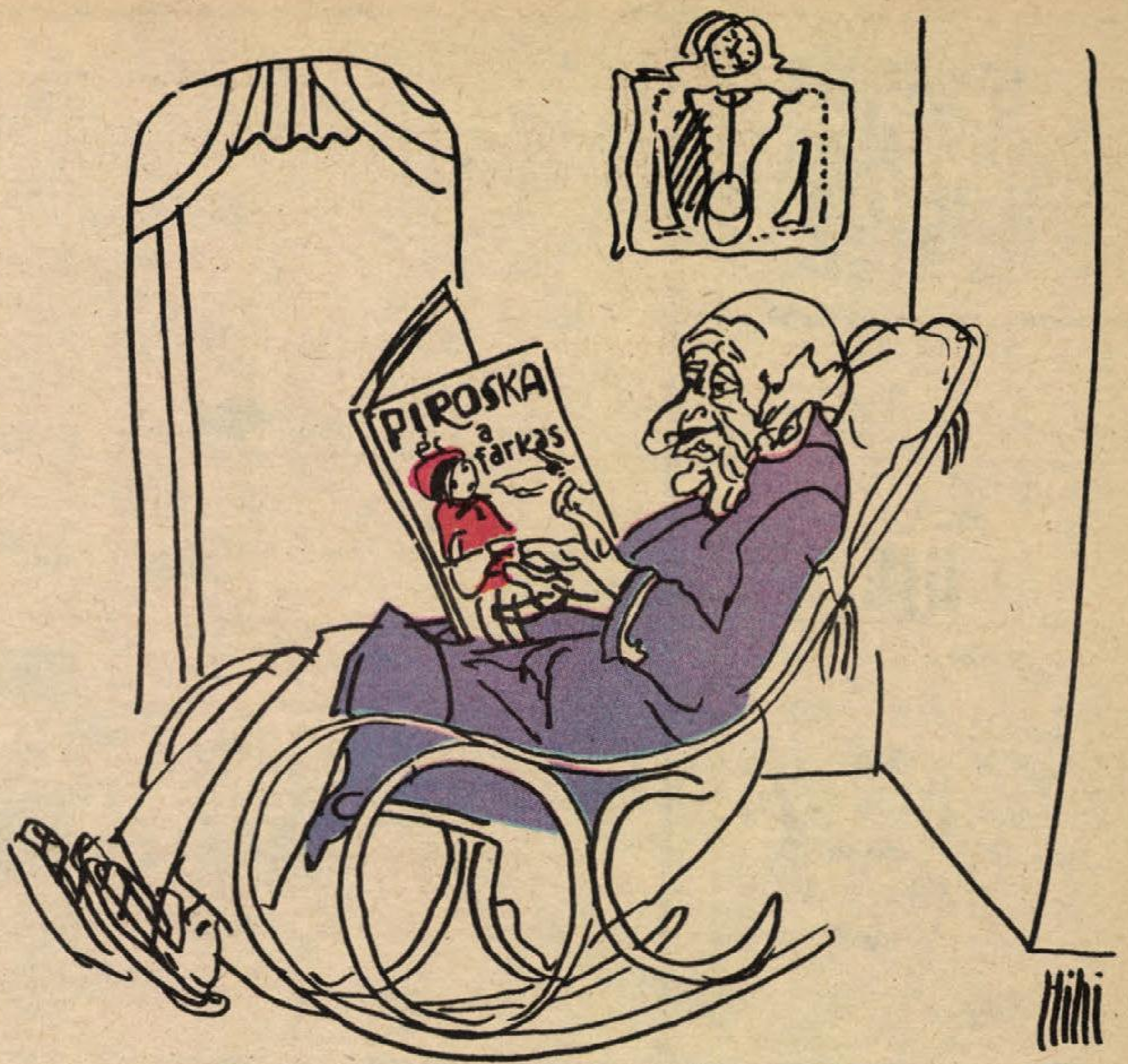
PIROSKA
és a farkas
Hihi

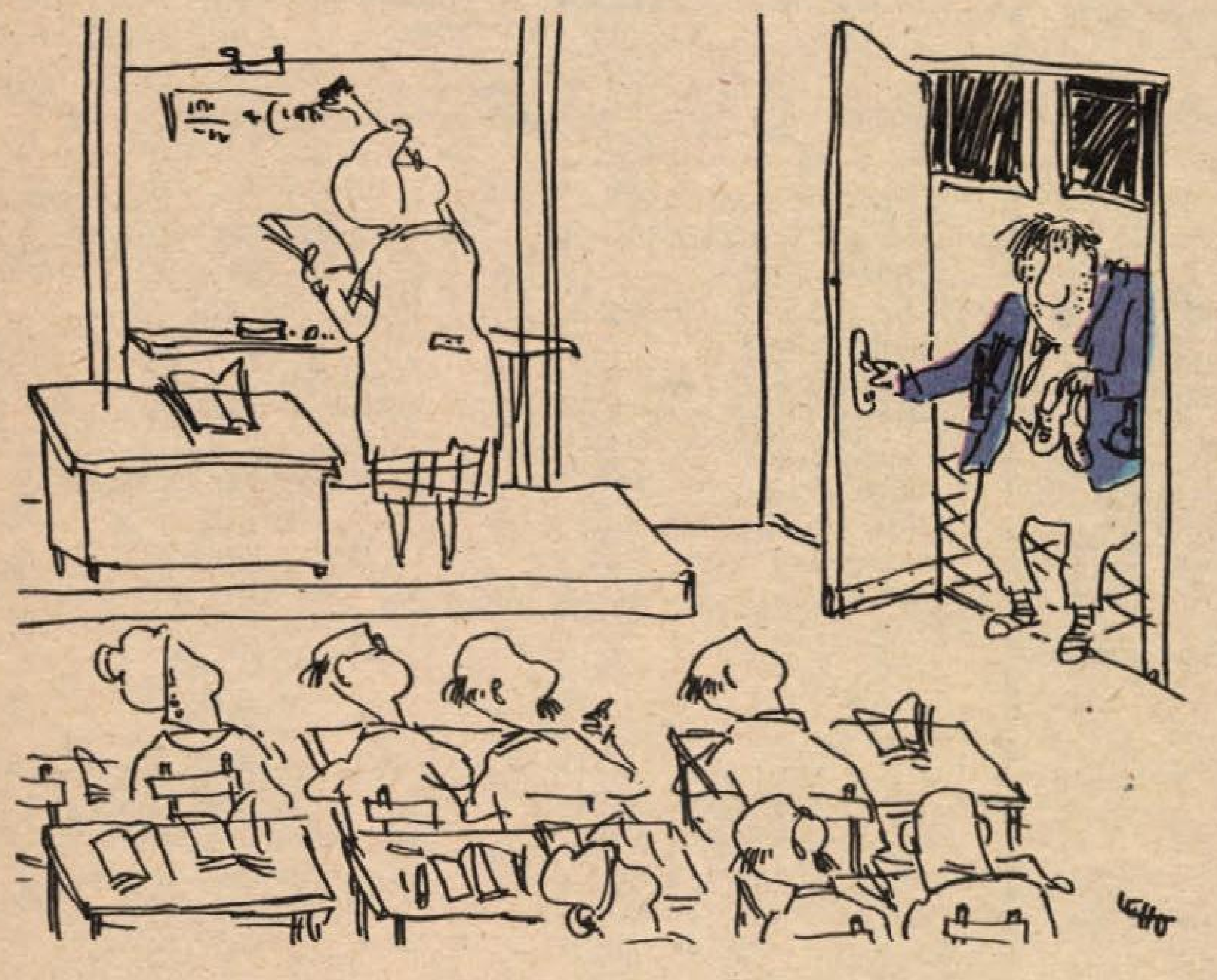

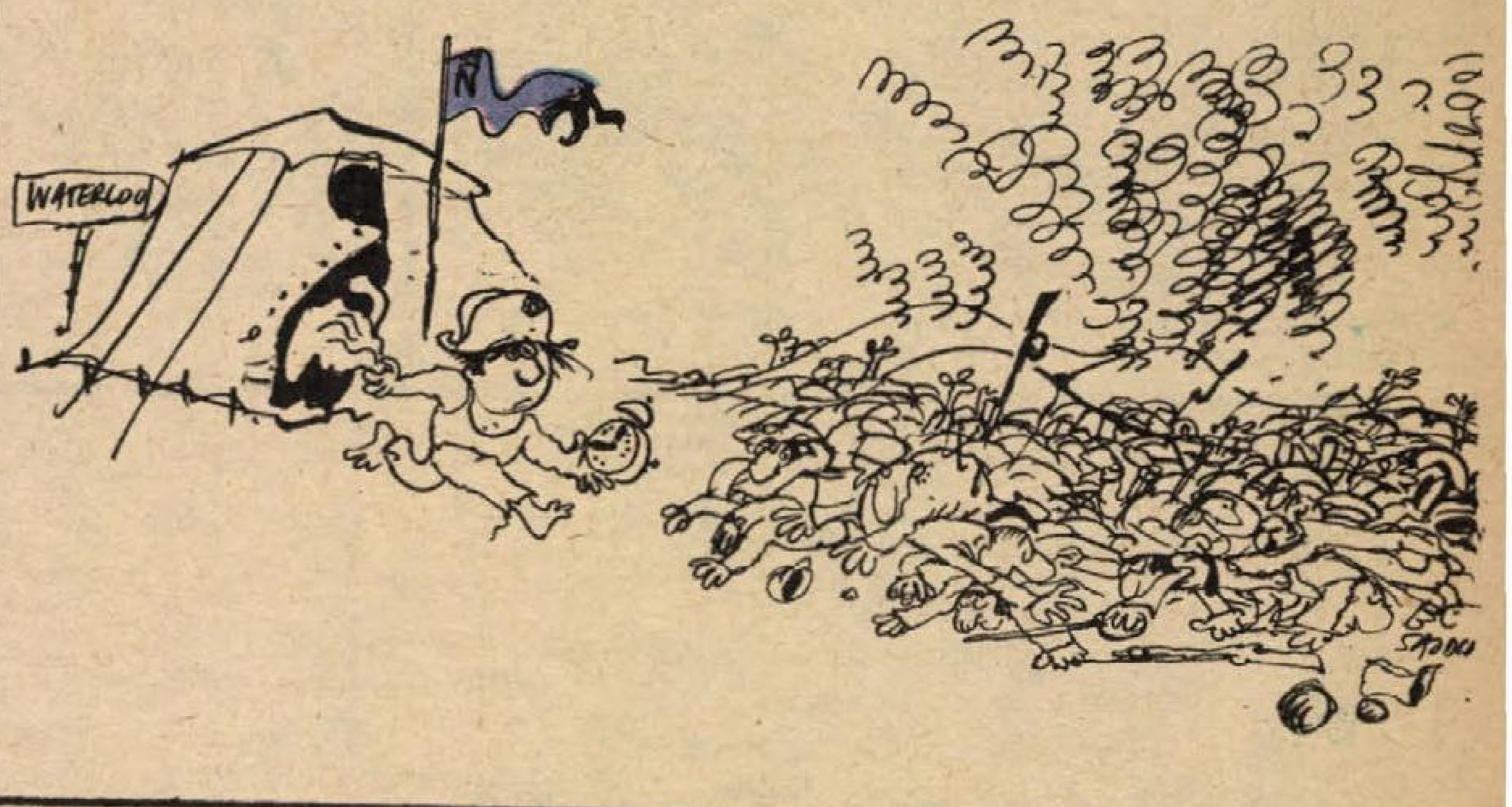
WATERLOO
Ñ
SAJDIK

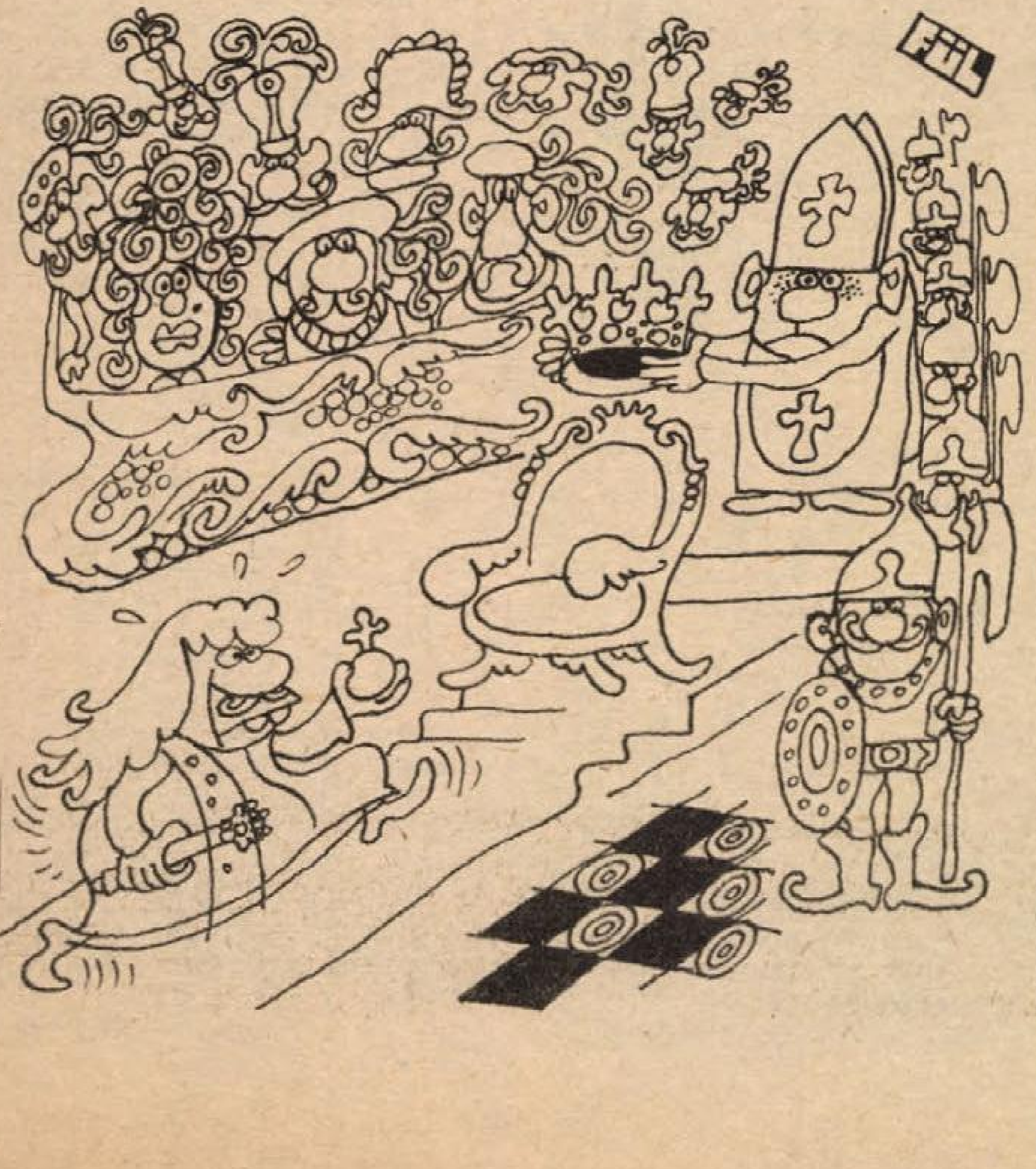

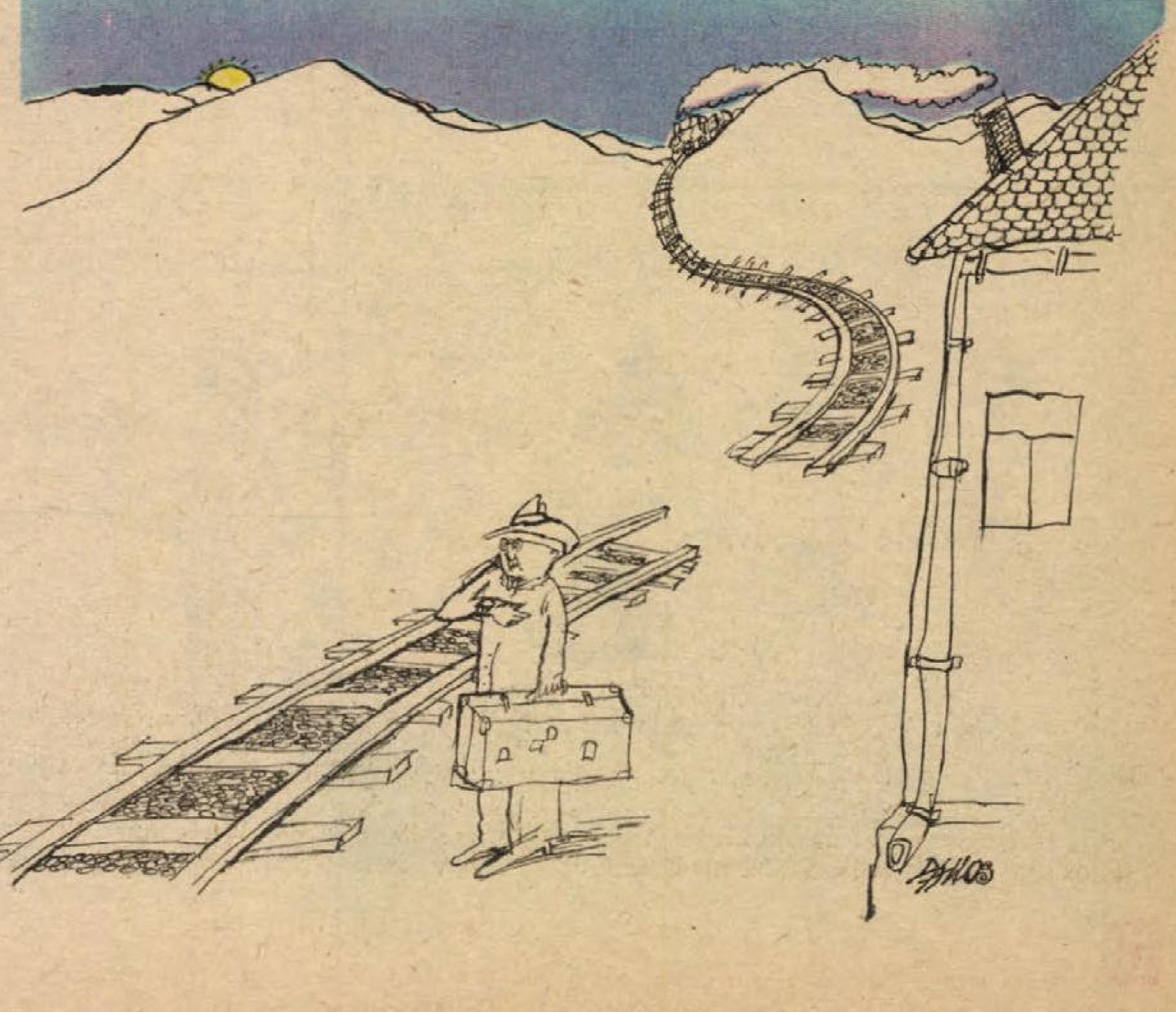

IMPORT HUMOR

MAI RÓMEÓ

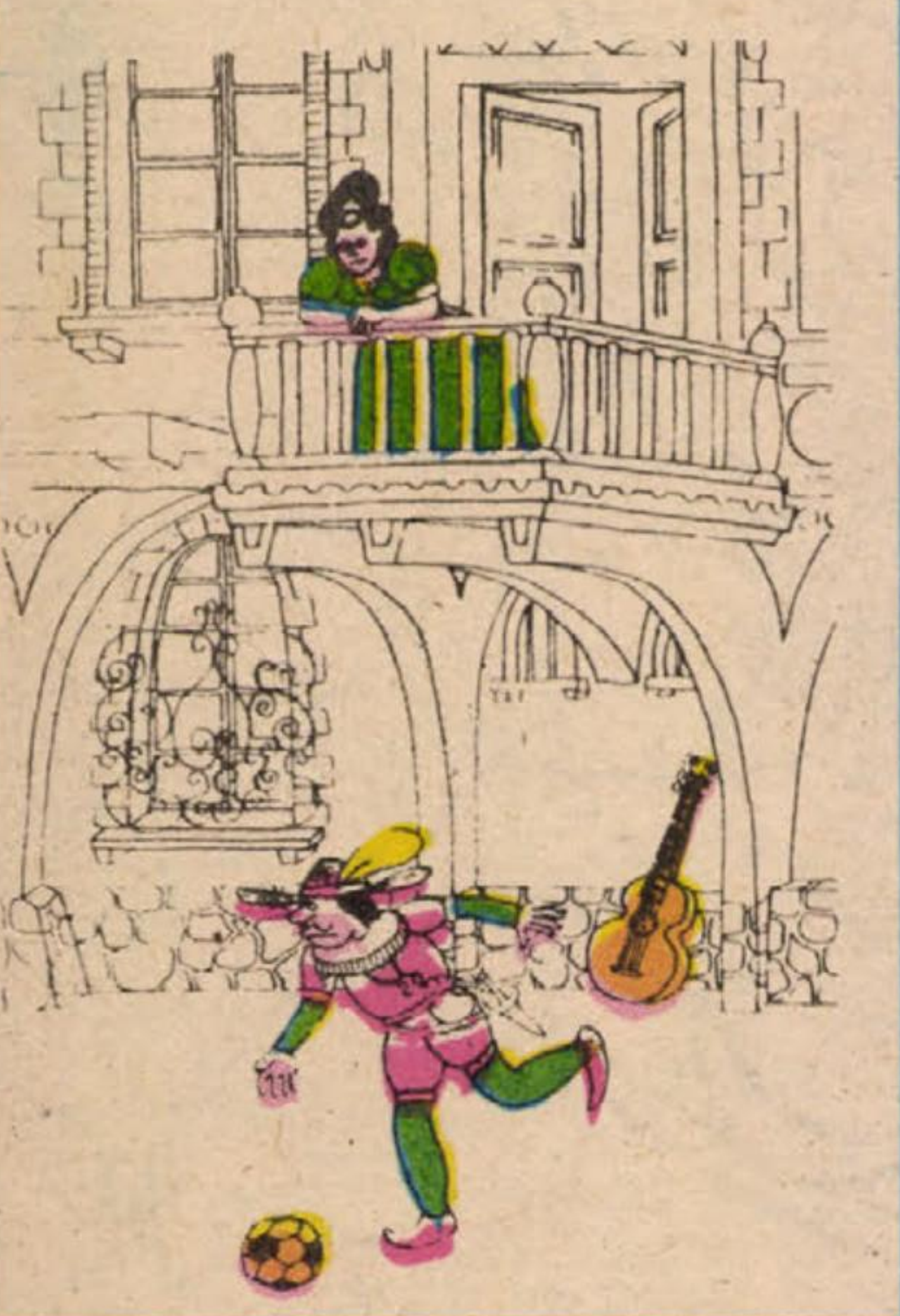

DON QUIJOTE

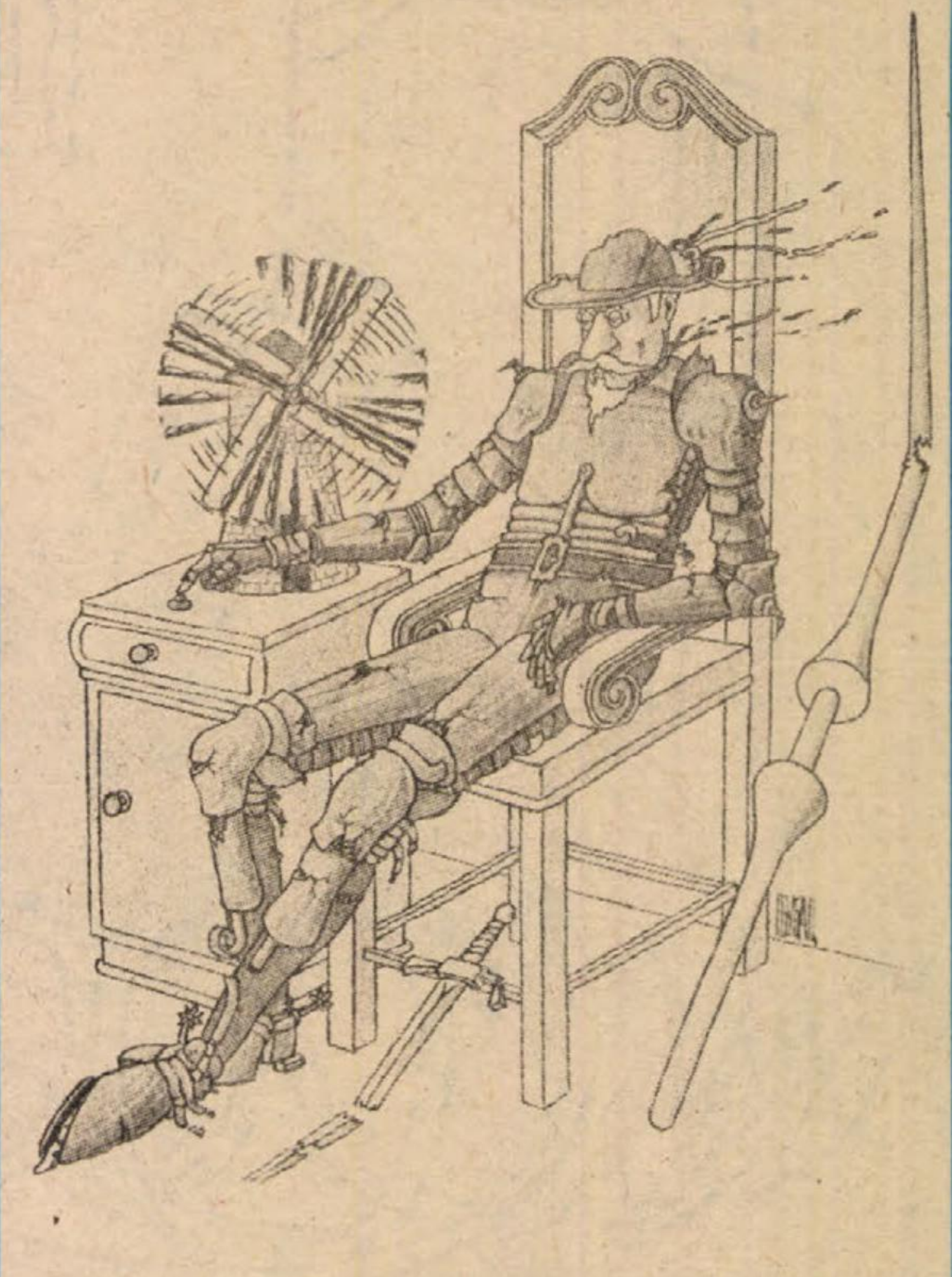

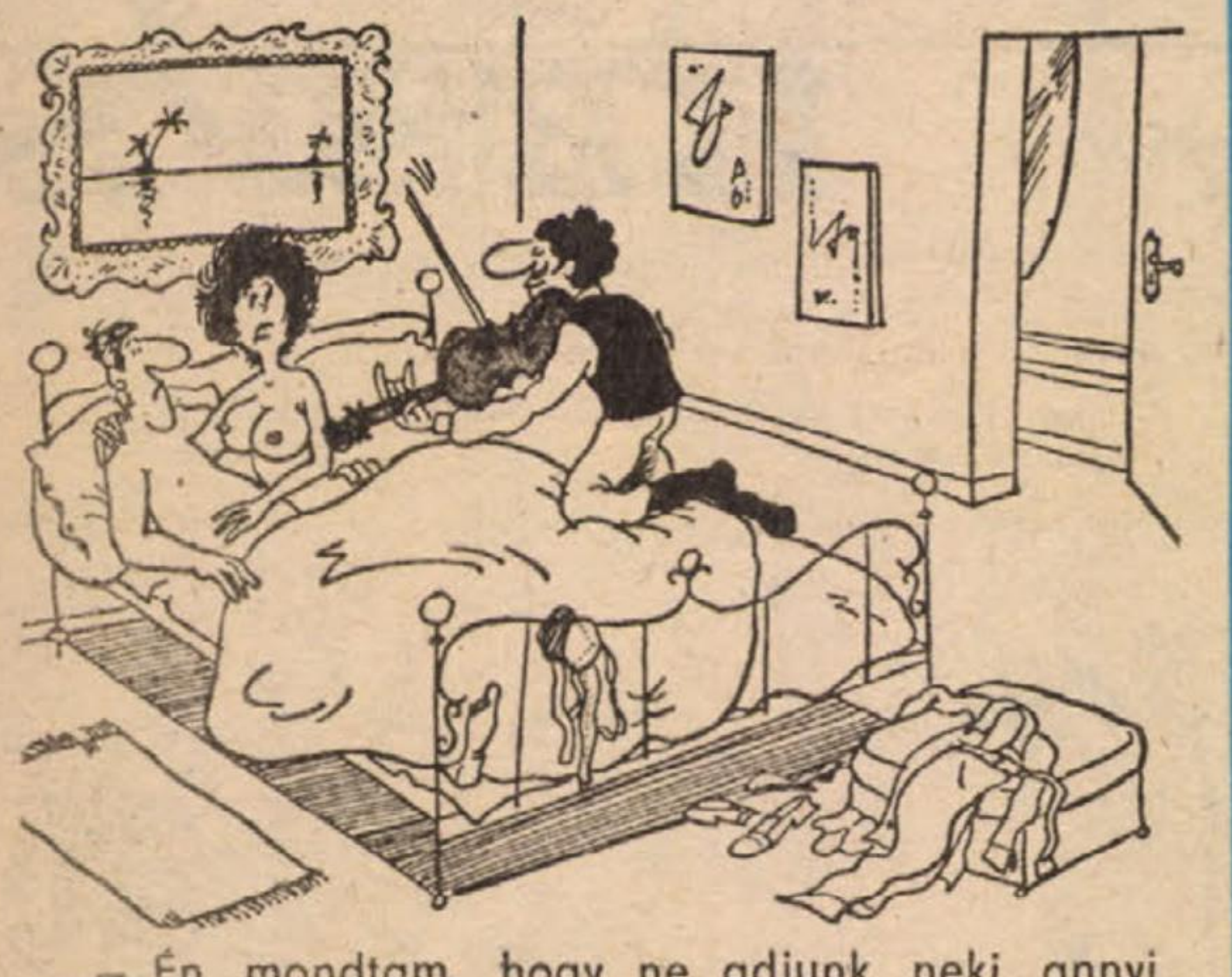

– Én mondtam, hogy ne adjunk neki annyi borravalót!

LESBEN

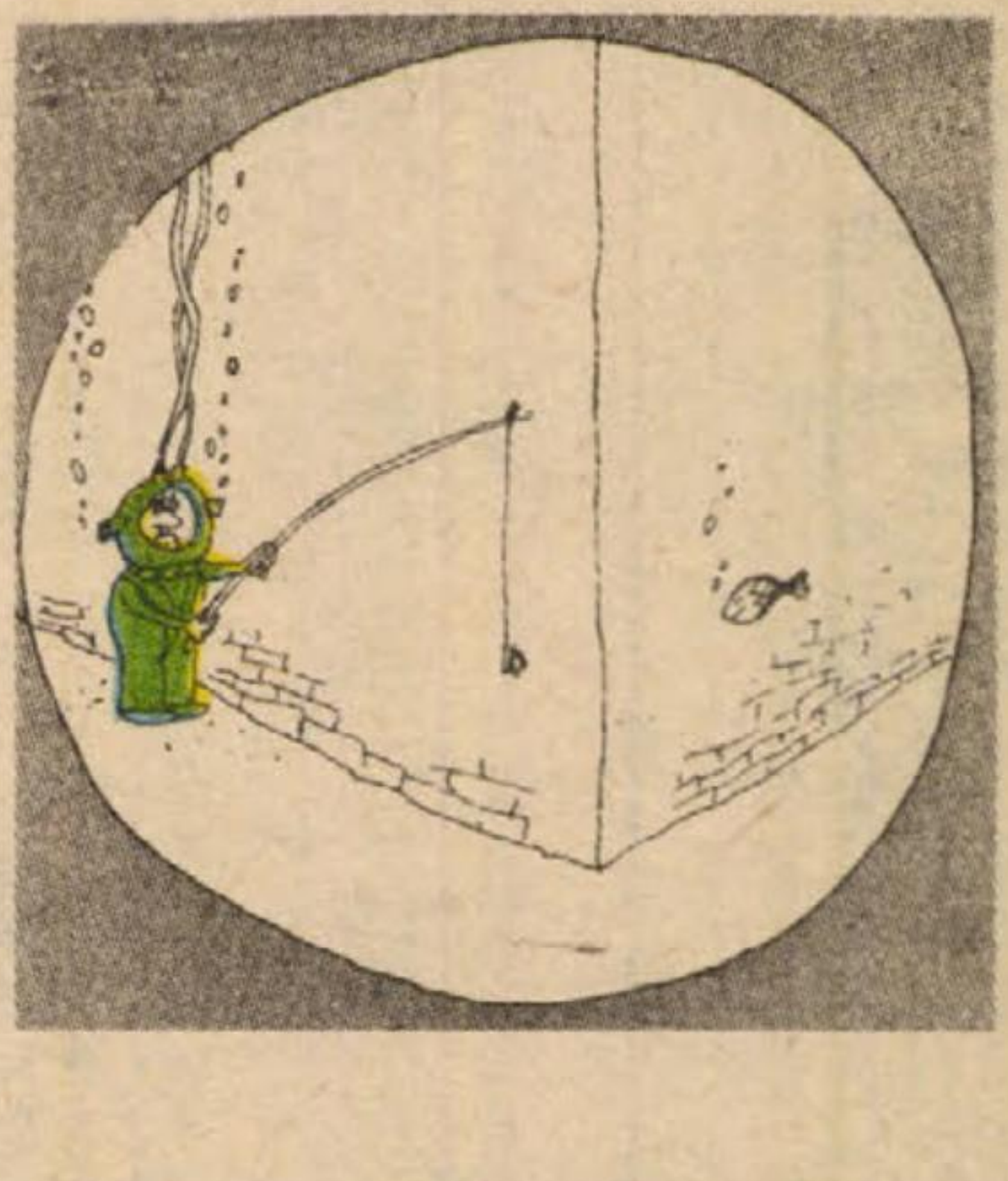

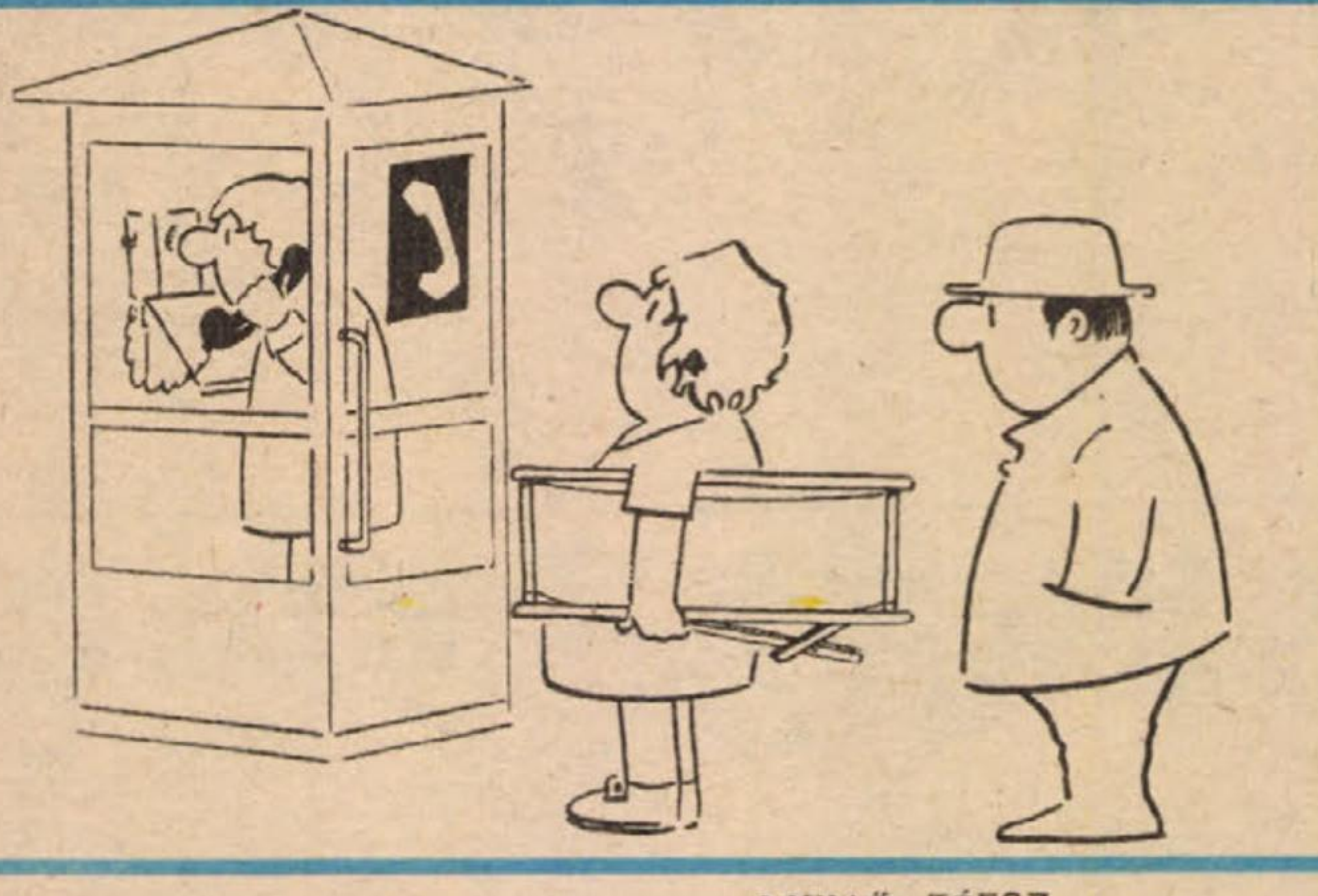

FELKÉSZÜLÉS

MENŐ TÉESZ

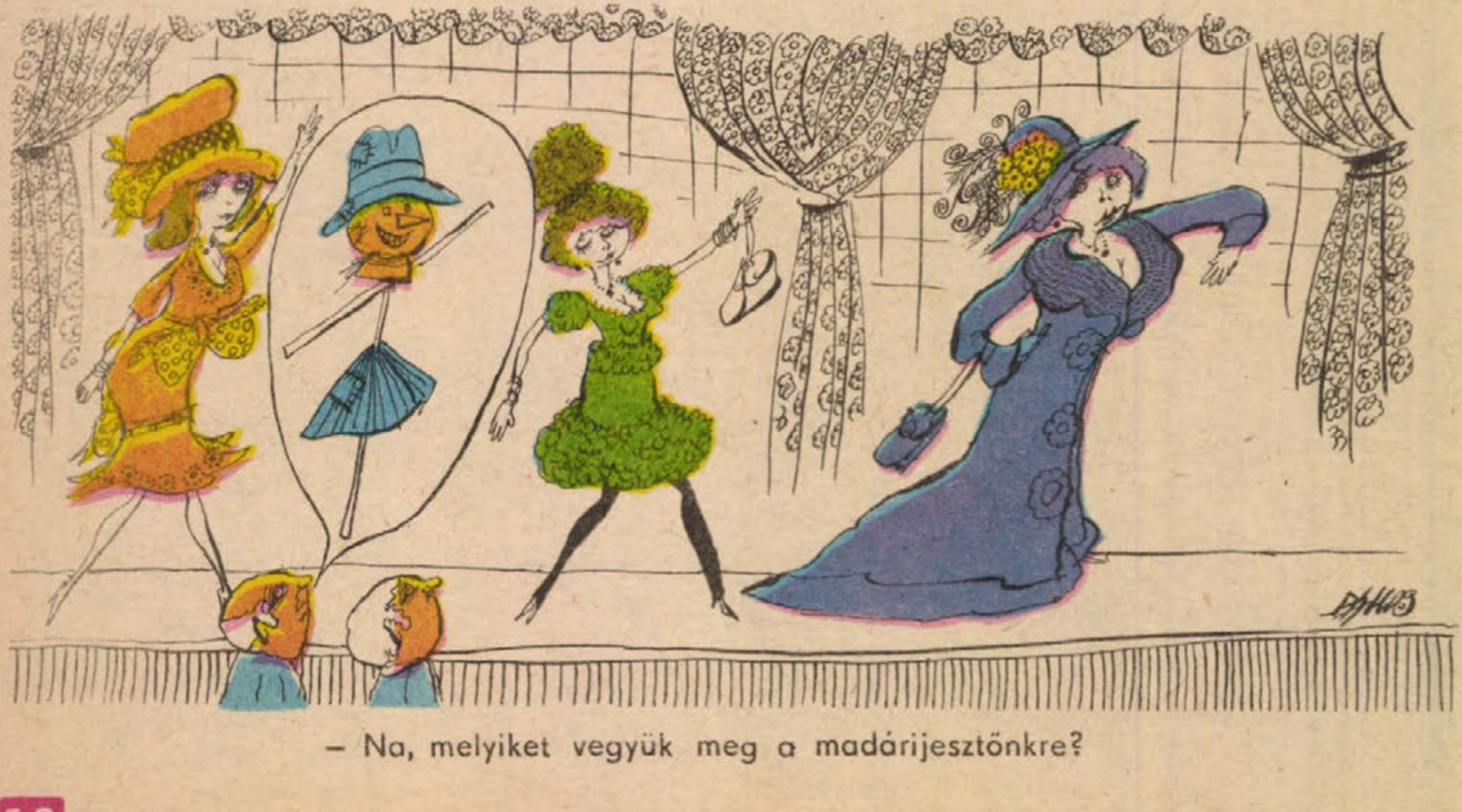

– Na, melyiket vegyük meg a madárijesztőnkre?

MEGJELENT!

LUDAS MAGAZIN

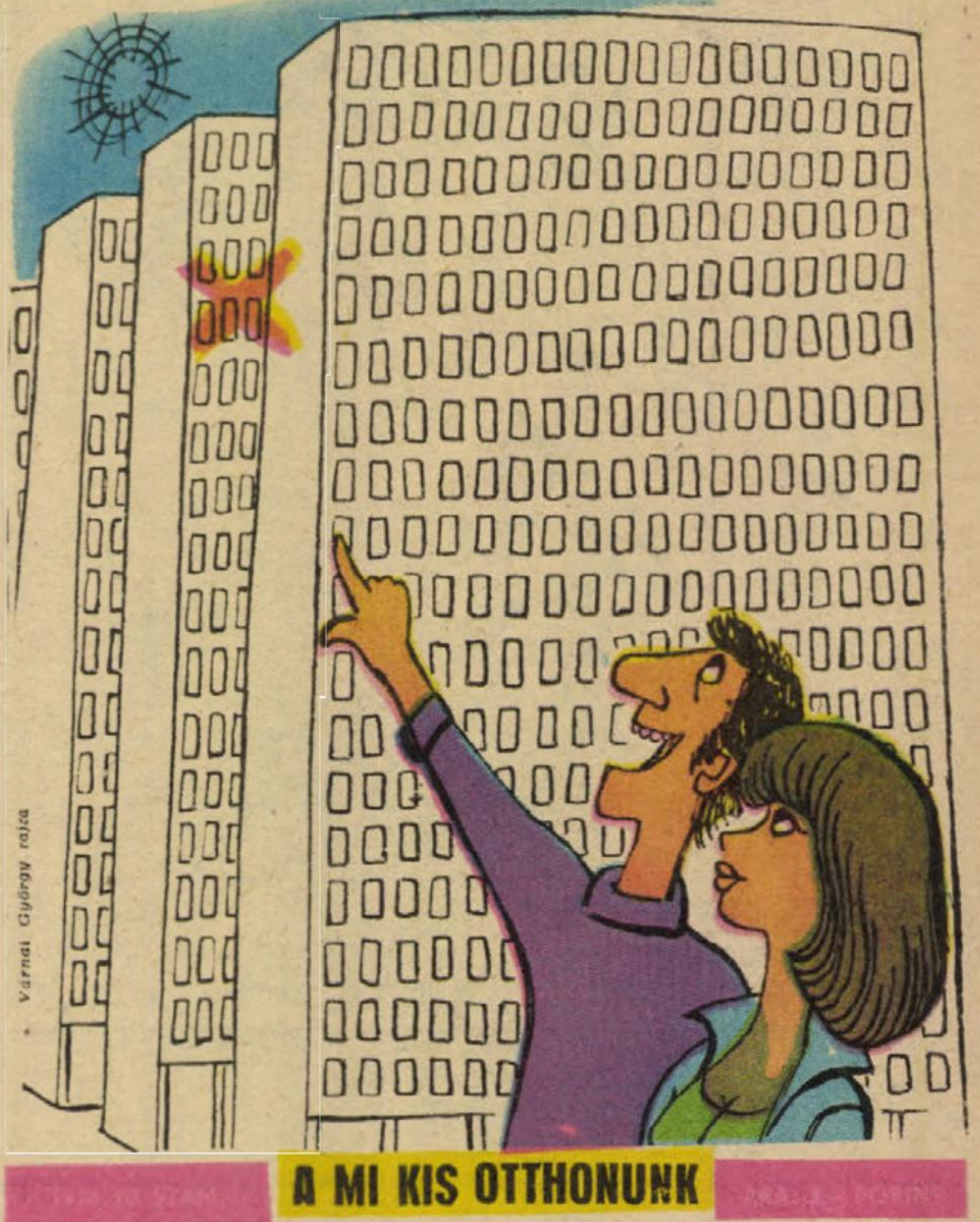

SZÓSZÖCSKÉK

„Áruválasztékkal” várják a nagyközönséget a Zöldért-fiókok — közli velünk újra meg újra egy tévéreklám.

Tévedés ne essék: nem *bőséges* áruválasztékkal (idáig még a Zöldért hirdetési osztálya sem merészkednék), csupán — diszkréten — áruválasztékkal. Nehogy valaki netán — mit tudom én — hajválasztékra gondoljon.

*

„Szavatossági idő: 12 hónap”. Tessék eltalálni, milyen árucikken találtam ezt a feliratot. Bébiételen? Narancslén? Szalontüdősüvegen? Sóletkonzerven? Májkrém-dobozon?

Tévedni méltóztatik. *Badacsonyi Szürkebaráton.*

Szerencsére, a sajátságos figyelmeztetést nem kell komolyan venni. Hiszen kibocsátója sem vette komolyan. Különben nyilván azt is tudatta volna velünk, honnan is kell számítanunk a fajborok esetében némileg meglepő 12 hónapot...

*

Brüsszel, Északi pályaudvar. Várom a bécsi expresszt. Tudom, hogy előtte két-három perccel indul a másik, a Moszkva felé tartó. Emez máris fut be az állomásra, amikor loholva érkezik egy hangos nyugatnémet turistacsoport. Vezetője németül fordul hozzám (mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne, hogy ez az ácsingózó „belga” tud az ő nyelvén): „Ez a vonat megy Bécsbe?” „Nem” — válaszolok neki anyanyelvén —, „ez a moszkvai vonat.” A hatvanas éveiben járó turistavezető egyszeriben lelassítja lépteit, s gúnyosan veti oda: *„Also, Moszkvába nem megyünk!”*

„Végre!” — feleltem neki. Egy pillanatra hökkenten rám mered, aztán szótlanul odébb áll, mint aki békát nyelt. Csoportjának egyik ifjabb tagja rám kacsint.

*

Párizs, III. Sándor hídja. Az egyik díszes pilléren német nyelvű, nyilván turistakéztől származó krétafelirat: *„Wir waren hier!”* (Itt jártunk.)

Alatta másik krétaszöveg, franciául: *„Nous sommes au courant.”* (Tudunk róla.)

*

Hirdetik az új magyar ruhaanyag-szenzációt, a Niki-plüsst, melyet máris javában gyártunk. Az első néhány Niki-plüss ruhaszéria exportra megy, de aztán — vigadj, magyar! — a hazai piac következik.

Egy év múlva, *1979 őszén.*

Mert a belkereskedelem is tudja: magyar találmány ide, hazai gyártmány oda, ruházkodási tébollyá nálunk csak az lesz, ami nyugaton lassacskán kezd kimenni a divatból. Ahhoz hát, hogy nemzetünket ebben is hátul tarthassuk, előretartás kell.

Nem tudom, nem sietik-e el a dolgot illetékeseink azzal az 1979-es ősszel...

Timár György

Aszongyák

hogy nem büntetik többé az asszonyok házasságtörését Spanyolországban.

Érdekes, hogy a férfiak házasságtörését eddig se büntették, a férfi akár diótörővel vagy kalapáccsal törhette a házasságot, attól még olyan ártatlan maradhatott, mint a ma született bárány, ne firtassuk, hogy hol volt ebben a logika, hiszen nem a logikáról van szó, hanem a házasságtörésről, talán azt a latin közmondást vették alapul, hogy ha ketten csinálják ugyanezt, az nem ugyanaz, még jó, ha az asszonyt, megbüntették érte, a férfit nem dicsérték meg ugyanazért, hiszen megtehették volna, mert ezt a törvényt is nyilván (sőt biztosan) férfiak csinálták, a férfi arra való, gondolhatták, hogy a házasságot törje, az asszony pedig arra való, hogy tűrje, ez nem szójáték, csupán azt akarja demonstrálni, hogy — így gondolhatták azok a régi törvényhozók — a törés és a tűrés között csupán egy betű különbség van, az pedig igazán semmi, még örülhettek az asszonyok, hogy nem hoztak olyan törvényt, amely szerint a lopás, a rablás és az emberölés csupán akkor büntetendő cselekmény, ha azt nő követi el, a férfi az más, a teremtés koronáját igazán nem lehet mindenféle csip-csup dolgokért zaklatni.

Különben is enyhébb férfiúi cselekmény házasságot törni — gondolhatták a régi törvény alkotói — mint ablakot vagy éppenséggel egy embertárs fejét.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGAR

A MIB elnökségi ülése

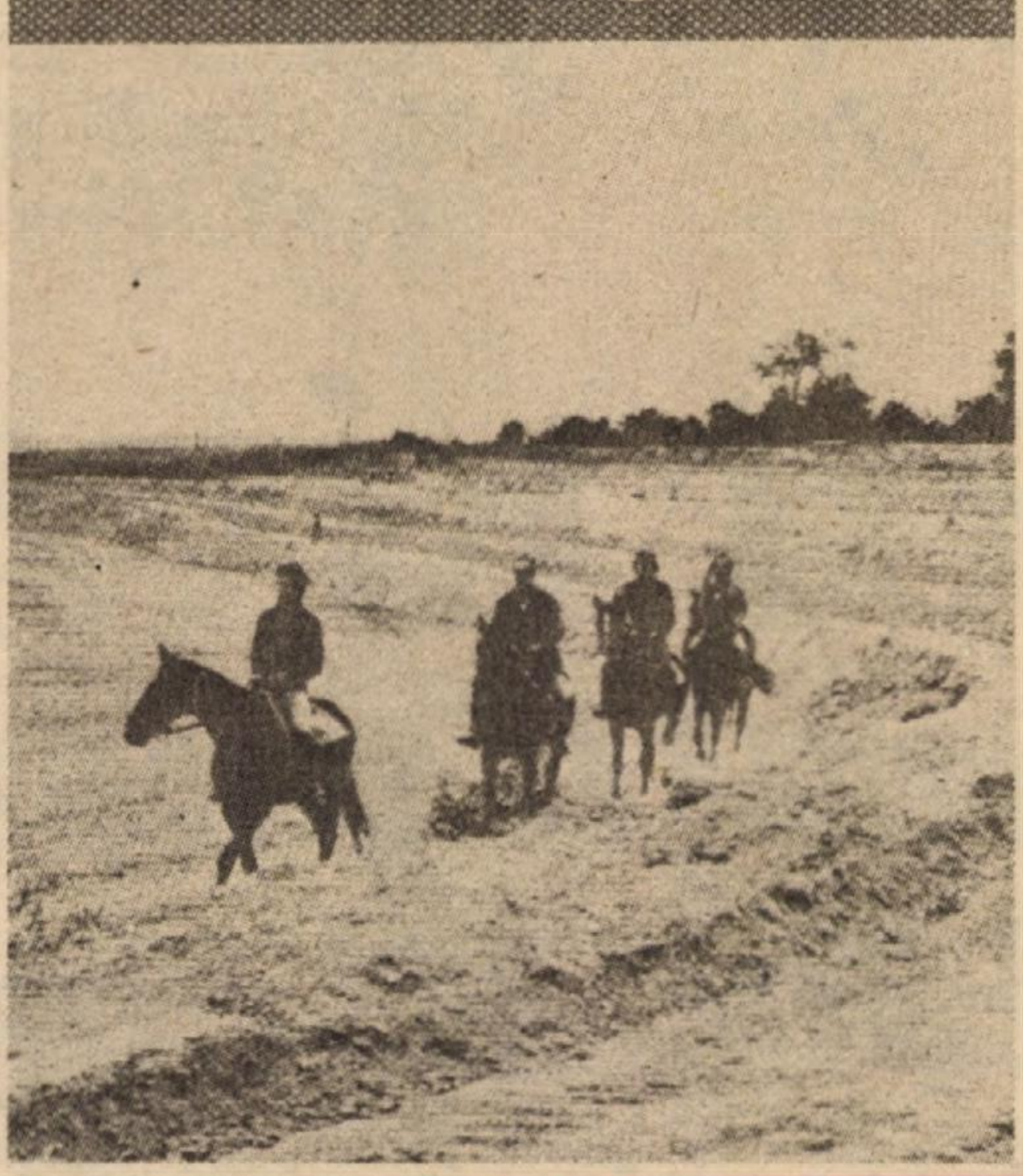

Biztosan ülnek a nyeregben. De ki adott lovat alájuk?

(A Dunántúli Naplóban észlelte Gál Györgyné, pécsi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Fehér menyasszonyi ruhát kölcsönadok. (258 cm magas termetre). Érdeklődni lehet: Cegléd. Zöldfa utca 10/a.

Jóságos ég, mekkora volt a vőlegény?!

(A Pest megyei Hírlap apróhirdetései között találta Varsányi Lászlóné, ceglédi olvasónk)

Kezdjük azzal, hogy a biztosítási szakmában felbukkant s erősen tartja is magát egy igen csúnyán hangzó, felemás kifejezés, a *totálkár*. Mintha varjak kárognának az ember fülébe. Miért nem lehet ezt helyesen *teljesen kárnak* mondani? Hattagú szó ez is, de szebben s magyarosabban hangzik.

Igaz, hogy a teljesen kár roszabbul is hangzik, meg még annyira sem magyaros, de legalább nem hattagú.

(A Magyar Hírlapban fedezte fel Sugár András kollégánk)

18. percben 11-esből előnyhöz jutottak a hazaiak. *Axelsson* ívelt beadását Zsiborás szögletre ütötte, de közben úgy látta, hogy *Lundberget lerántották, és büntetőt ítélt. A labdát Magnusson a bal sarokba lőtte* (1:0). Az ellentámadások során Nyilasi jó hely-

Ha már megítélte, ki is védhette volna!

(A Népszabadságban fedeztük fel)

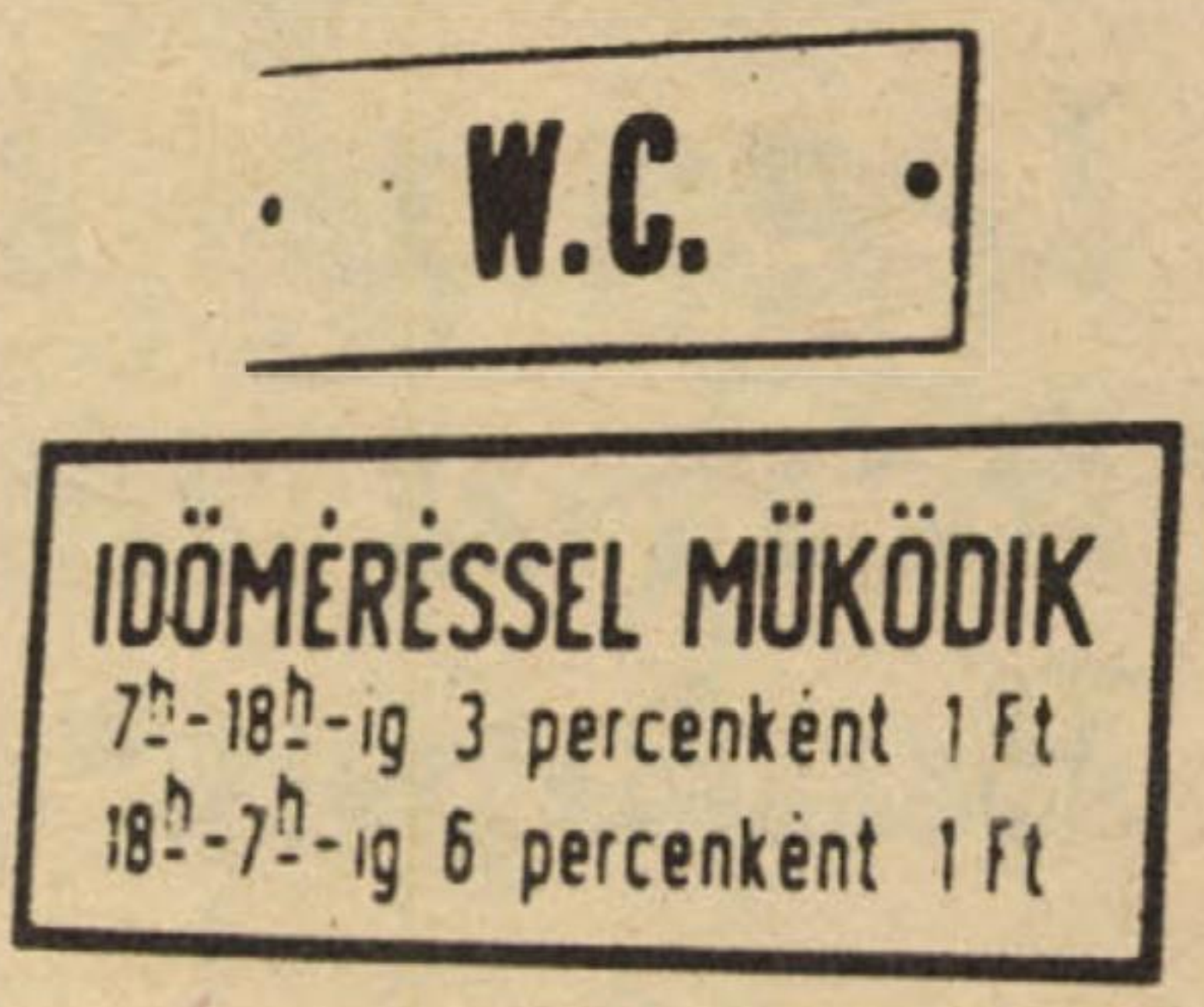

W.C.

IDŐMÉRÉSSEL MŰKÖDIK

7h-18h-ig 3 percenként 1 Ft

18h-7h-ig 6 percenként 1 Ft

Rémes ez az örökös kapkodás!

(A törökmezei turistaházban fedezte fel Koltai Gyula)

HIRDETÉS

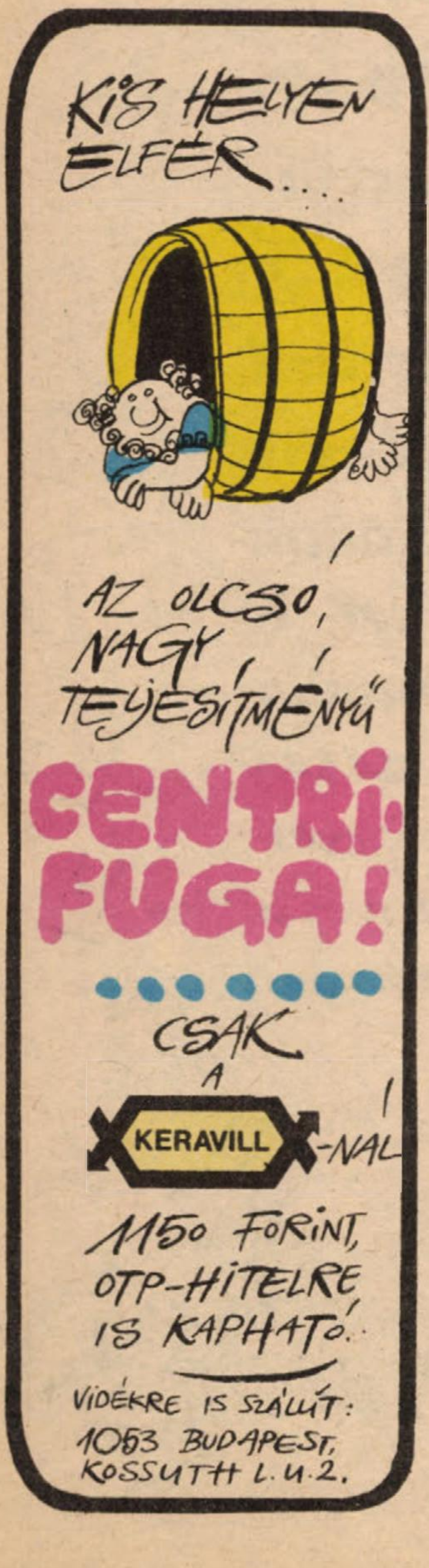

KIS HELYEN ELFÉR....

AZ OLCSÓ, NAGY TELJESÍTMÉNYŰ

CENTRIFUGA!

CSAK A KERAVILL-NÁL

1150 FORINT, OTP-HITELRE IS KAPHATÓ.

VIDÉKRE IS SZÁLLÍT: 1053 BUDAPEST, KOSSUTH L. U. 2.

BÉKAMESE

①

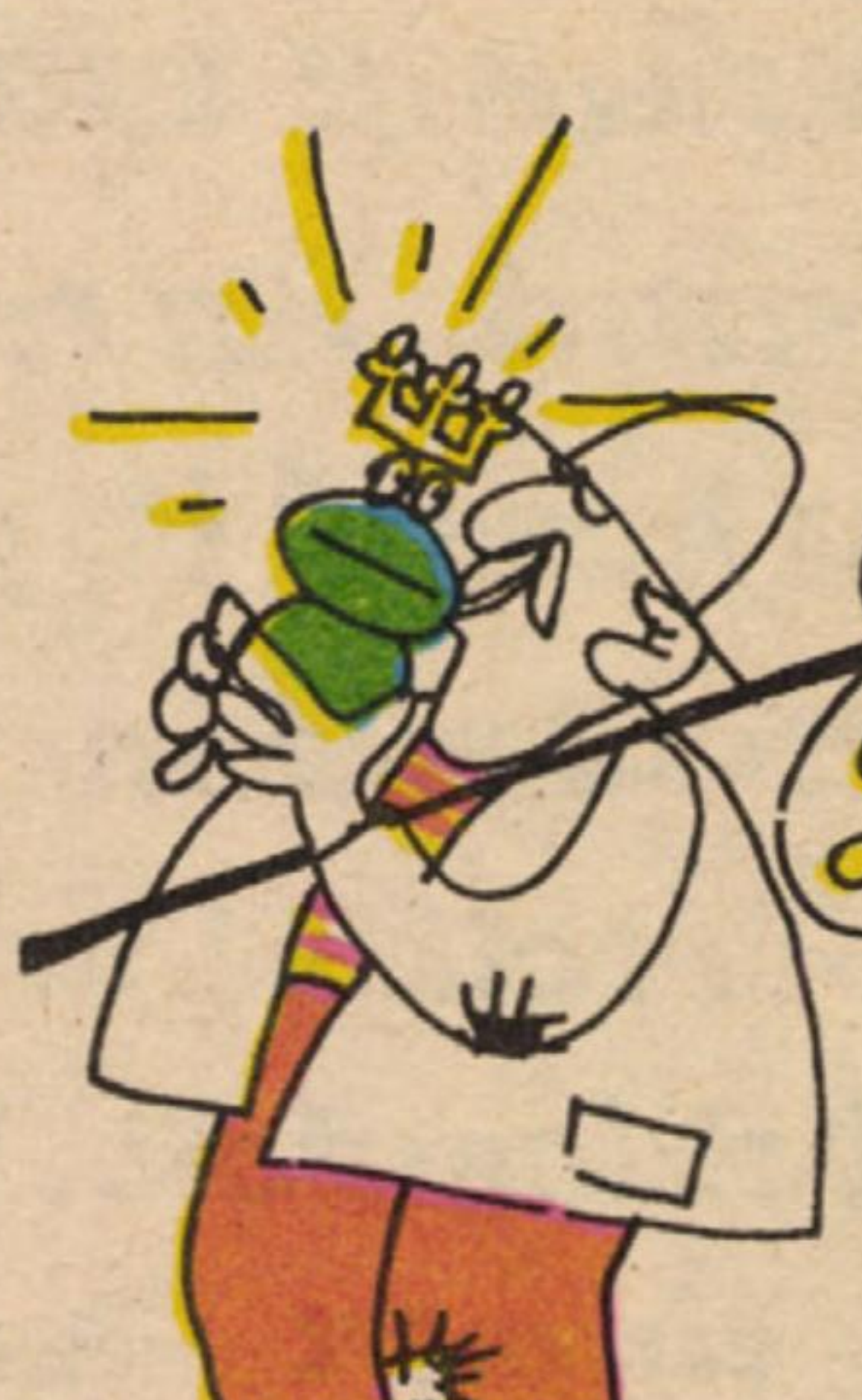

②

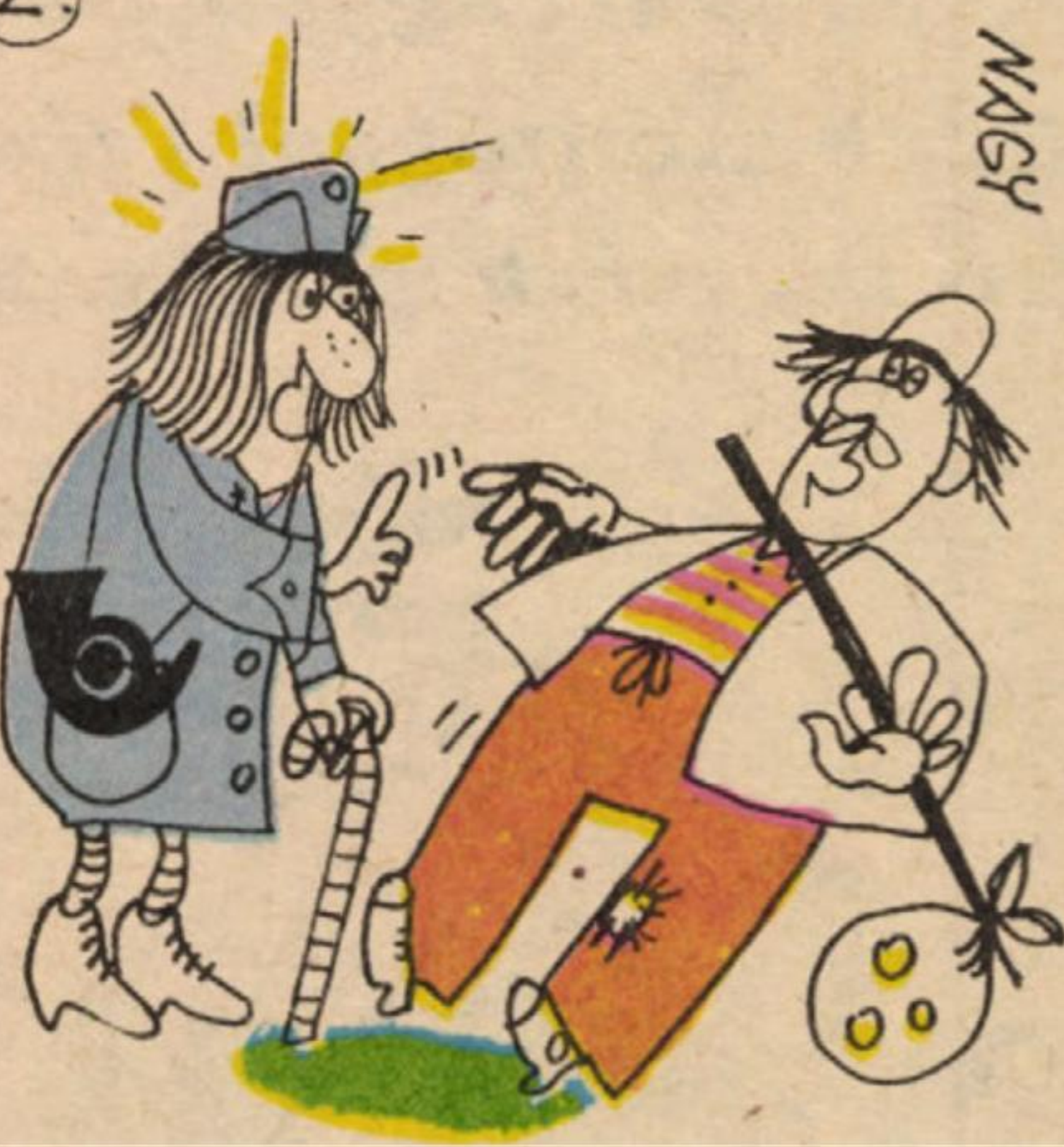

– ...és ha kézzel címzel belföldre, az irányítószámot mindig a négy piros keretbe írjad!

CSALÁDOK

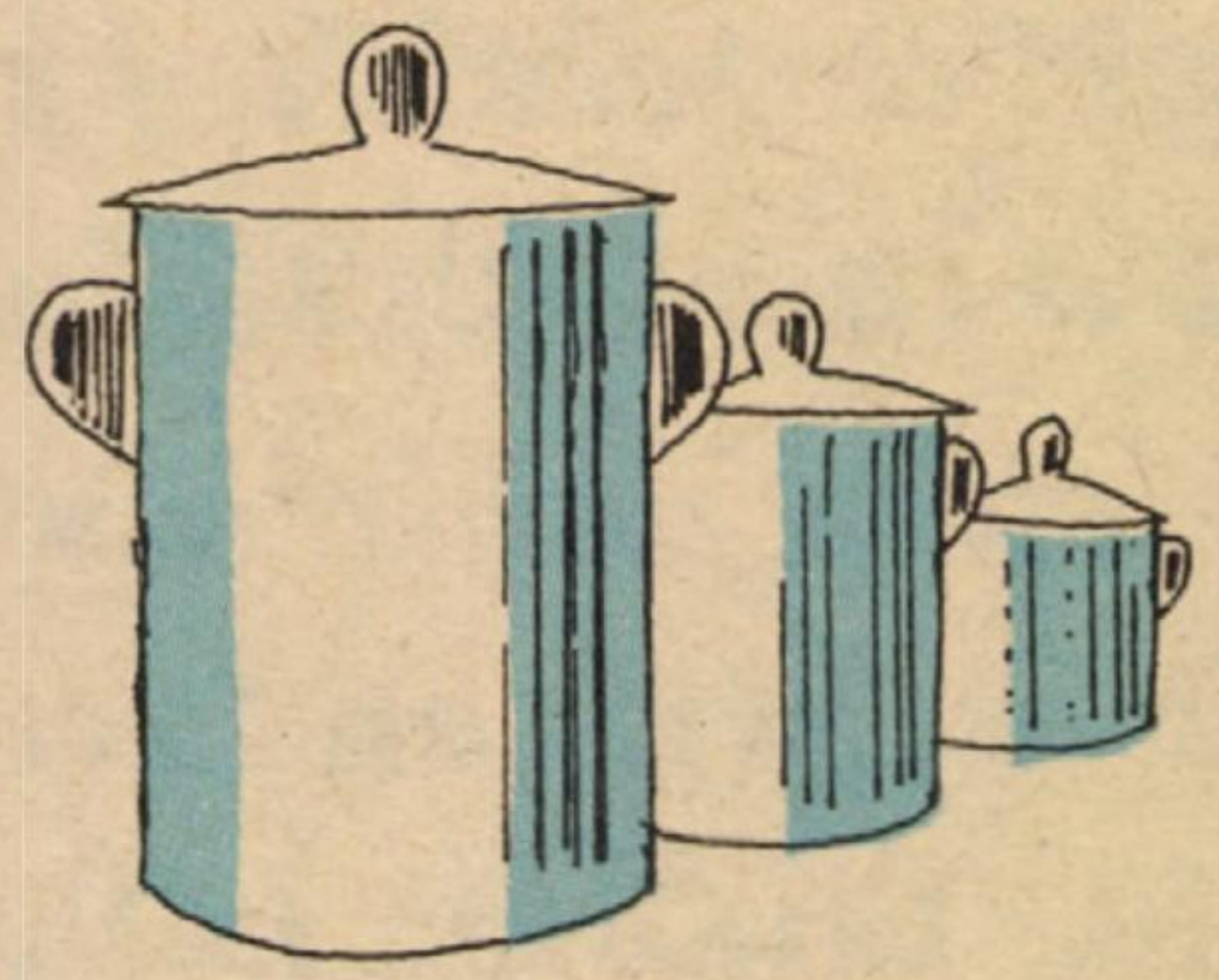

Edénycsalád

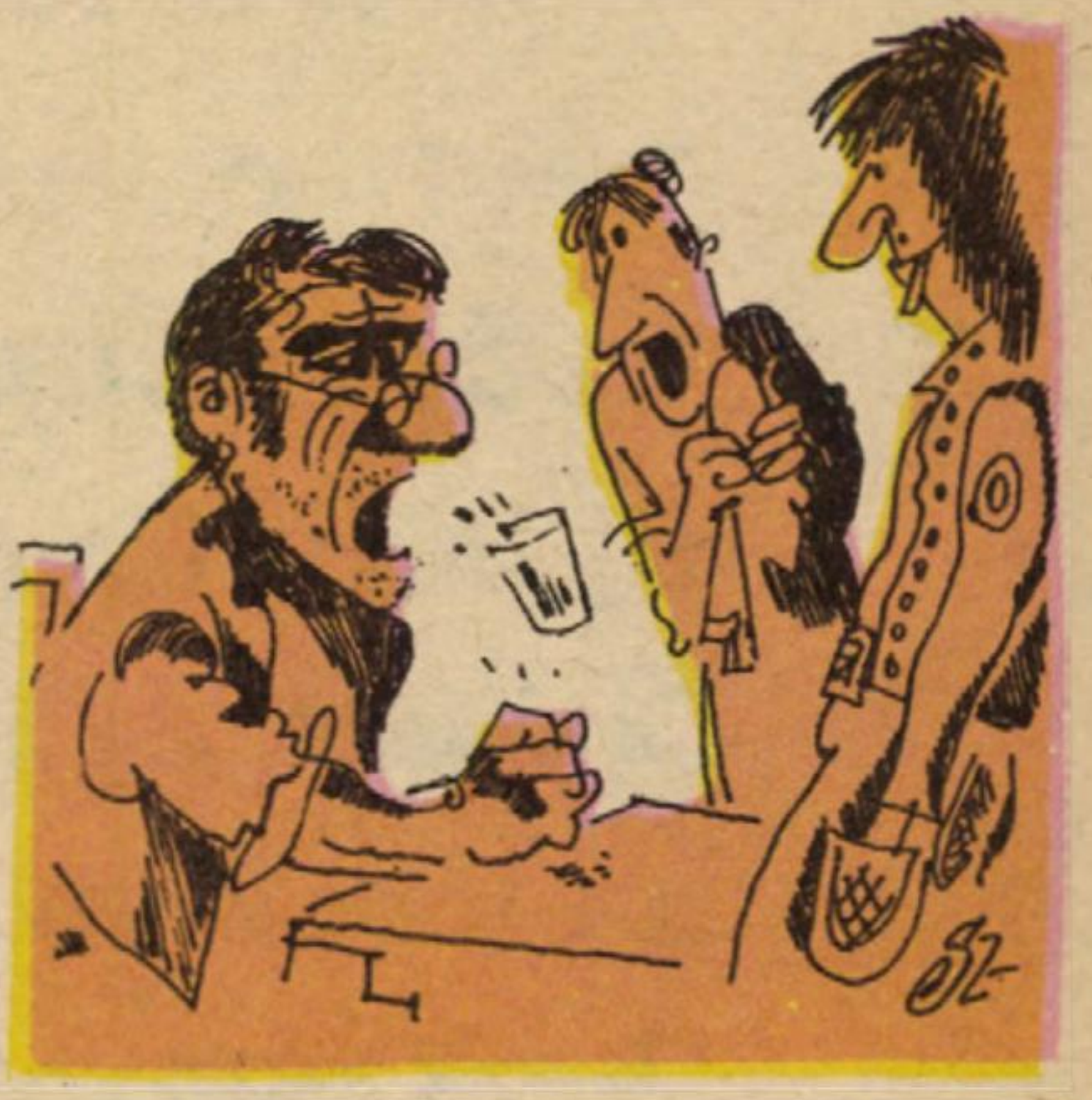

Család család

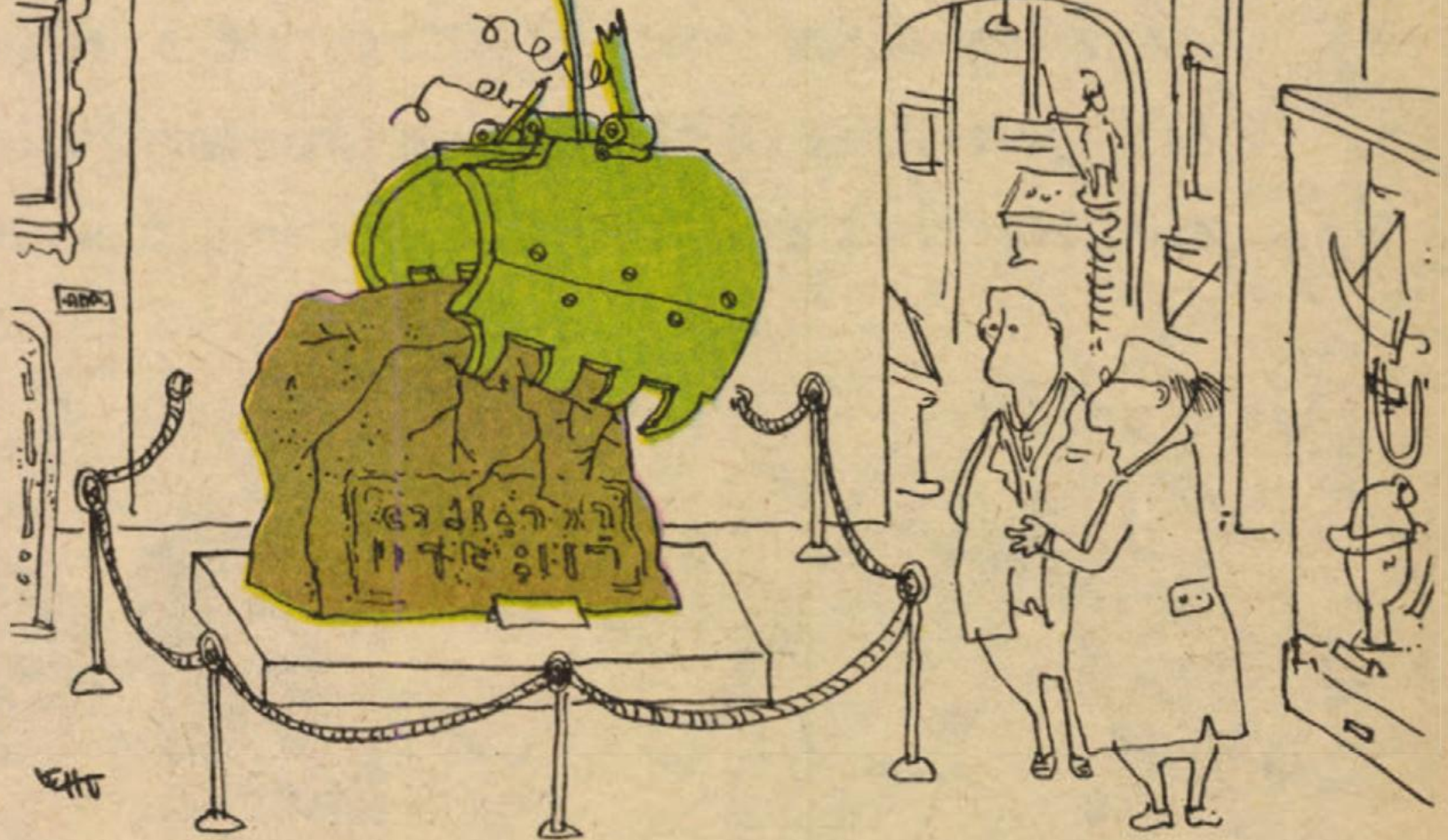

– Az utolsó pillanatban sikerült megegyezni a téesszel, hogy hagyják abba a földmunkákat.

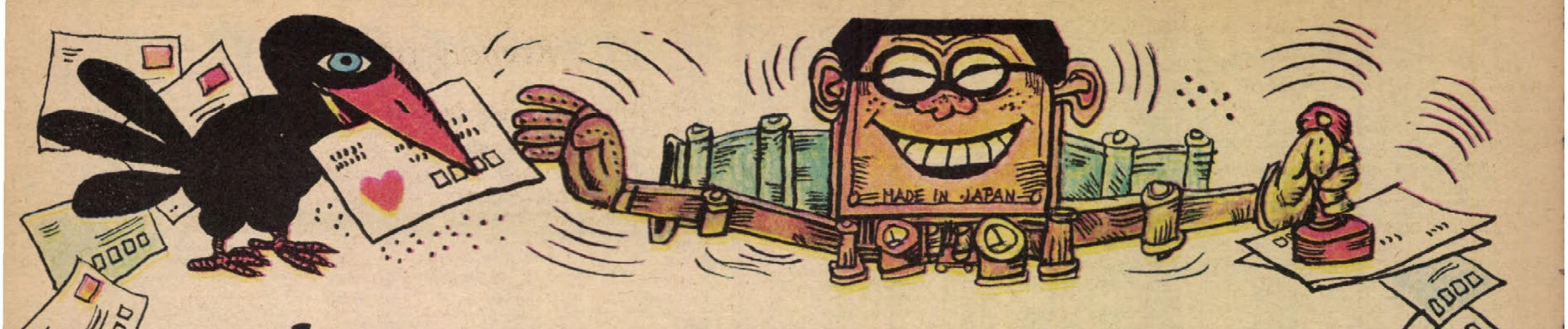

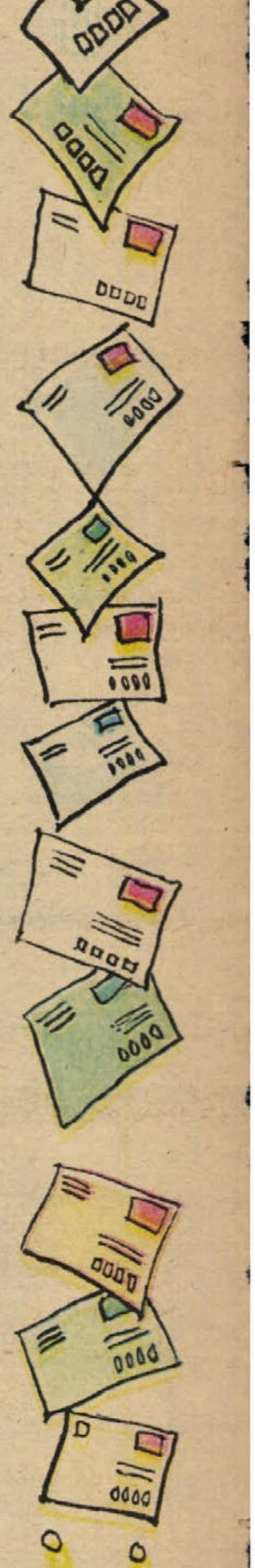

JÓ NAPOT KÍVÁNOK!

Az automata postás vagyok, Toshiba II. Japán kollégám, Toshiba I. néhány éve sikerrel működik a tokiói postán. Én Budapesten, a 72–es postahivatalban szeptember 15-én kezdtem meg szolgálatomat – a költővel szólván – levelészként, de elektronikus képesítéssel. Bevallom: csak újszerűen címzett levelekkel tudok bánni. Ha az irányítószámokat a megfelelő borítékra kézzel is, géppel is új helyükre írják, akkor megbízhatóan tudom szolgálni Önöket. A változást az elektronika követeli. Előnyeit Önök is élvezik majd. Én Önök nélkül nem boldogulok. Valójában Önök sem nélkülem. A posta, a rosszul címzett leveleket is kézbesíti, de azok feldolgozásához emberek kellenek, kézi munka és idő, idő, idő! Ügyfelünk az egész ország. És ehhez mindössze tízezer levelész van. Elektronikus ugyan egymagam vagyok, de én egyetlen óra alatt több tízezer levelet tudok teljes biztonsággal rendezni és a címzettekhez pontosan irányítani. Kérem, engem vegyenek igénybe. Köszönöm!

VIGASZ

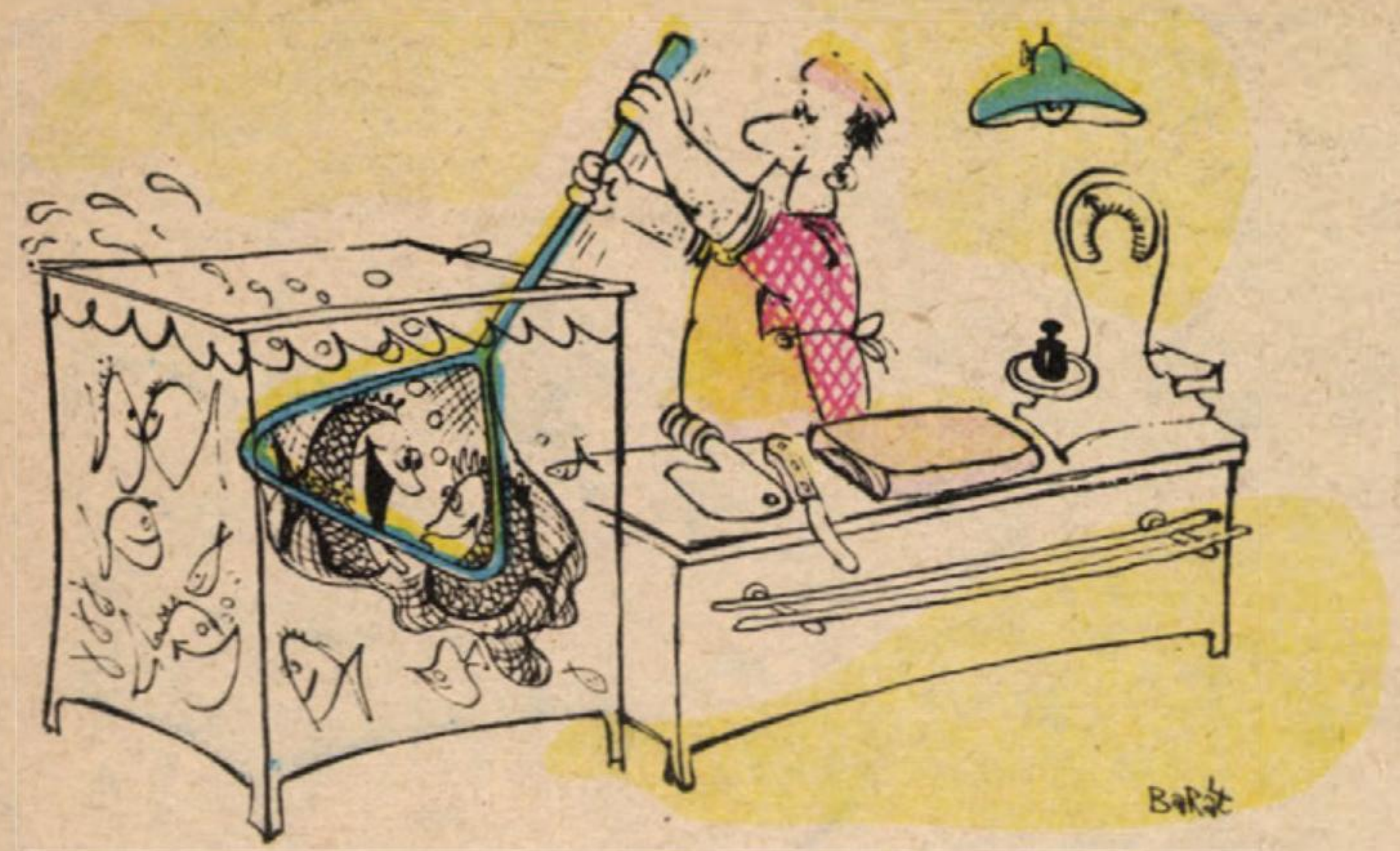

– Hallottad, milyen tömeges halpusztulások vannak a természetes vizekben?

PANASZ

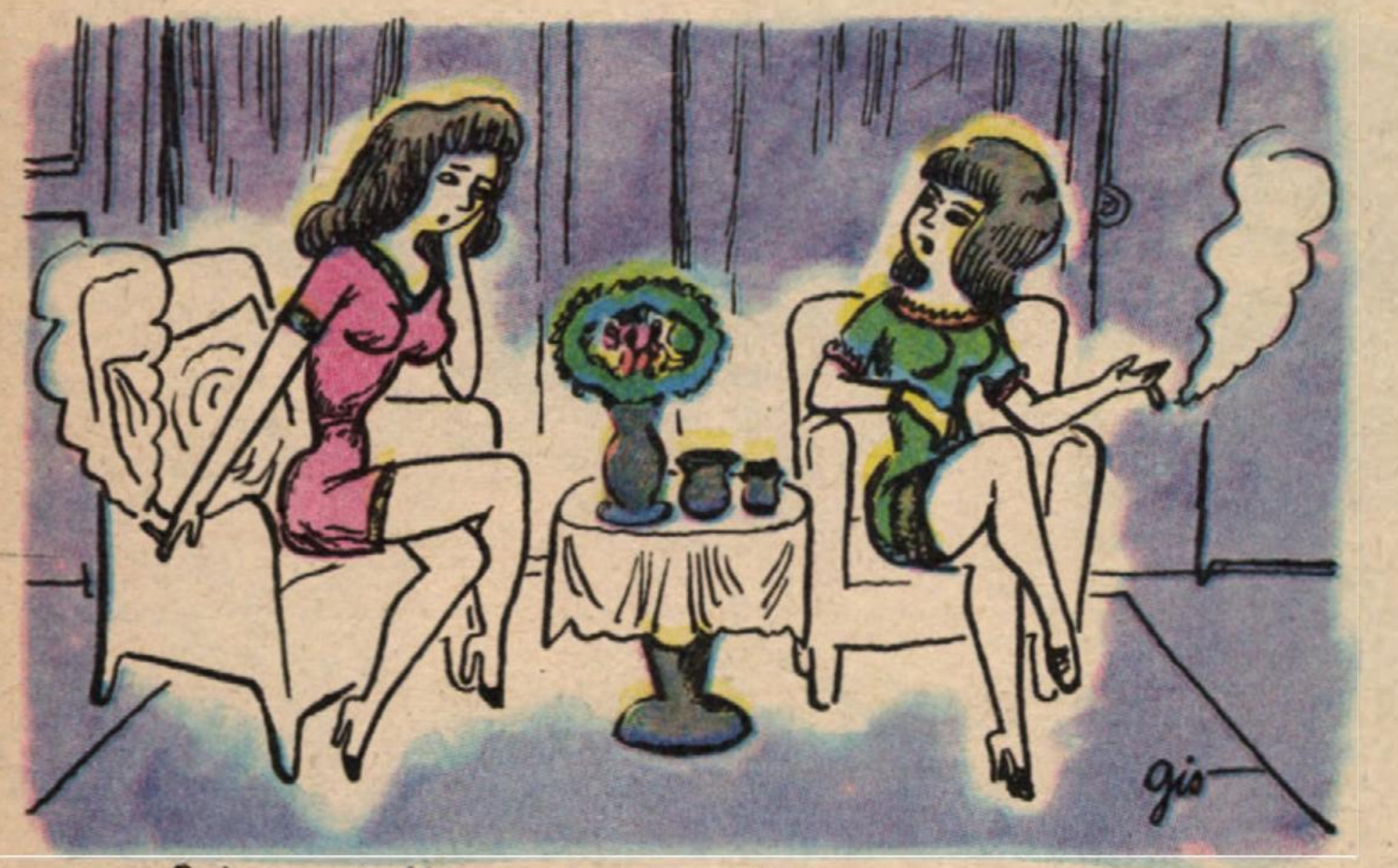

– Sajnos, a férjemnek mostanában annyi a munkája, hogy nem ér rá pénzt keresni...

IGÉRET

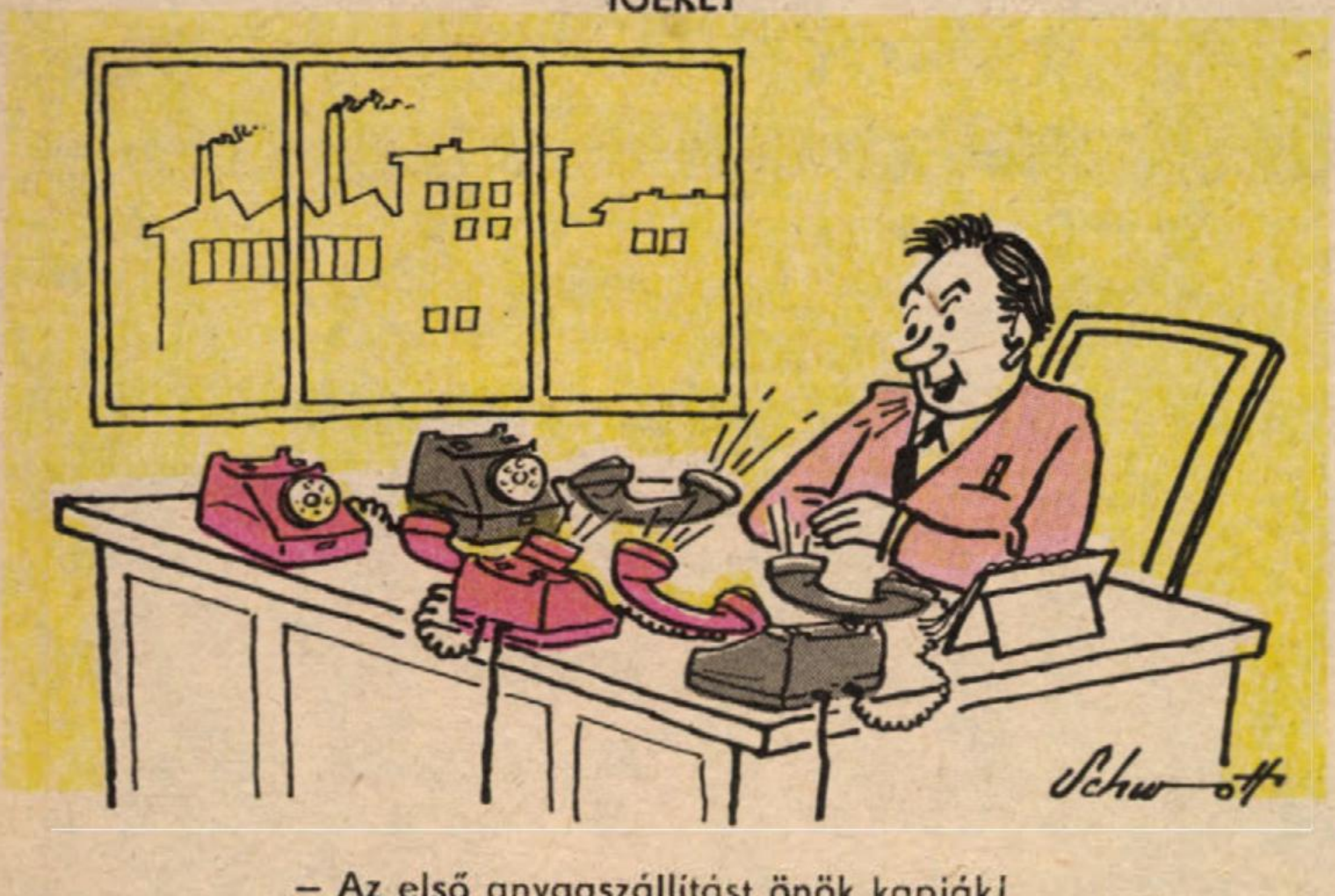

– Az első anyagszállítást önök kapják!

A SZEPTEMBERI (9. szám) LUDAS MAGAZIN KERESZTREJTVÉNYÉNEK MEGFEJTÉSE:

— De papa, miről beszélgessek egy teljesen idegen alakkal?

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Seres Jánosné, Szatmárcseke, Táncsics u. ? 4959

Lőwe Margit, Budapest, Abonyi u. 4. 1146

Rédl Lajos, Tác, Ady E. u. 25. 8121

A nyereményeket postán küldjük el.

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, negyedévre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-41 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

Komoly panasz

Kemecseiné felkeres egy pszichológust azzal a panasszal, hogy kisebbrendűségi érzés gyötri. — És miben nyilvánul ez meg? — kérdi a pszichológus. A felelet így hangzik: — Vízszintes 1. — függőleges 19. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon október 16-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Nem könnyen száll inába a bátorsága
13. A lélek oxigénje
14. Hajdani főnemesi rang rövidítése
15. Nősülni akar
17. Valamely épület vagy szerkezet kicsinyített mása
19. A fizika egyik tudományága
22. Gyümölcs
23. Arab állam
24. Fertőző betegség
25. Uzsonnaidő az iskolában
28. T. N. E.
29. Szép szál fiatal ferfiu
30. Fényképfelvétel hibáinak kijavítása
31. Kicsiny
34. S. D.
35. Eisenhower „beceneve" volt
36. A vízszintes 19 kezdete
37. Orosz folyó, melyet Napóleon holta napjáig megemlegetett
41. Igeképző
42. Német építész, új irányok előharcosa (1883—1946)
44. Azonos betűk
45. Szabálytalanság a futballban
47. Táplálék gyomorrontás idején
48. Trópusi kúszónövény
50. Ezt a színész „teszi"
53. Régi magyaros ruhadarab
57. Rendőrspicli
58. Pörgetve üti a labdát
59. Tőzsdei ügynök
60. Az írással ellentétben elrepül

FÜGGŐLEGES

2. A legfejlettebb emlős
3. Jelentős német térképész a 16-ik században
4. Apró folyóvíz
5. Ritka női név
6. Zavar, kínos helyzet — ismert idegen szóval
7. ..... terem a fán a meggy (Petőfi)
8. ...inisztráció
9. Mértan
10. A nyugati fronton a világháború utolsó nagy csatájának színhelye (hegység)
11. Felsőoktatási intézmény
16. Szólásmondás a szeszkedvelők szolgálatára
18. L. G.
20. Házkezelési igazgatóság
21. Az első Kelet-római császár volt
26. Z. D.
27. Achillesz legjobb barátja volt
32. Rovartojás
33. Összekevert bog
38. Betű kiejtve
39. Belső szerv
40. N. S. Z.
34. Keverék, vegyület
44. Szónoki hév
46. Hosszú, keskeny csík
49. Régen azt jelentette: inyenceknek való
51. Hozzányúlni tilos!
52. A jó kés
53. Századunk egyik legnagyobb írója
54. Növekszik — népiesen
55. Nyomja a szívet
56. Nemzetközi sportszervezet

1 N	2 E	3 M	4 É	5 R	6 Z	7 É	M	M	8 A	9 G	10 A	11 M	A	T
■	12 M	E	R	É	S	Z	■	■	13 D	E	R	Ü	■	O
■	14 B	R	■	15 K	É	R	16 Ő	■	17 M	O	D	E	18 L	L
19 M	E	C	20 H	A	N	I	K	21 A	■	22 M	E	G	G	Y
23 I	R	A	K	■	■	24 V	Ö	R	H	E	N	Y	■	A
N	■	25 T	I	26 Z	27 D	E	R	C	■	28 T	N	E	■	N
T	■	O	■	29 D	A	L	I	A	■	30 R	E	T	U	S
31 A	32 P	R	33 Ó	■	T	■	34 S	D	■	35 I	K	E	■	Z
36 M	E	■	37 B	38 E	R	39 E	Z	I	40 N	A	■	M	■	É
41 I	T	■	42 G	R	O	P	Í	U	S	■	43 E	■	44 P	P
45 L	E	46 S	■	■	47 K	E	K	S	Z	■	48 L	49 I	Á	N
Y	■	50 Á	51 T	52 É	L	■	M	■	■	53 M	E	N	T	E
E	54 N	V	A	L	O	55 B	A	56 N	V	A	G	Y	O	K
■	Ő	■	57 B	E	S	U	G	O	■	58 N	Y	E	S	■
59 A	L	K	U	S	Z	■	Á	B	A	N	■	60 S	Z	Ó

SZIGORÚ FIGYELMEZTETÉS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Ha maga sokat hepciáskodik, nem vesz részt a sorsolásban.

200—200 forintot nyert:

Magda Györgyné, Kál, Ady E. u. 10. 3350

Józsa Dezső, Bükkszentmárton, Zrínyi út 2. 3346

Kőszegi János, Budapest, Katona J. u. 31. 1137

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Vasvári Anna rajzai

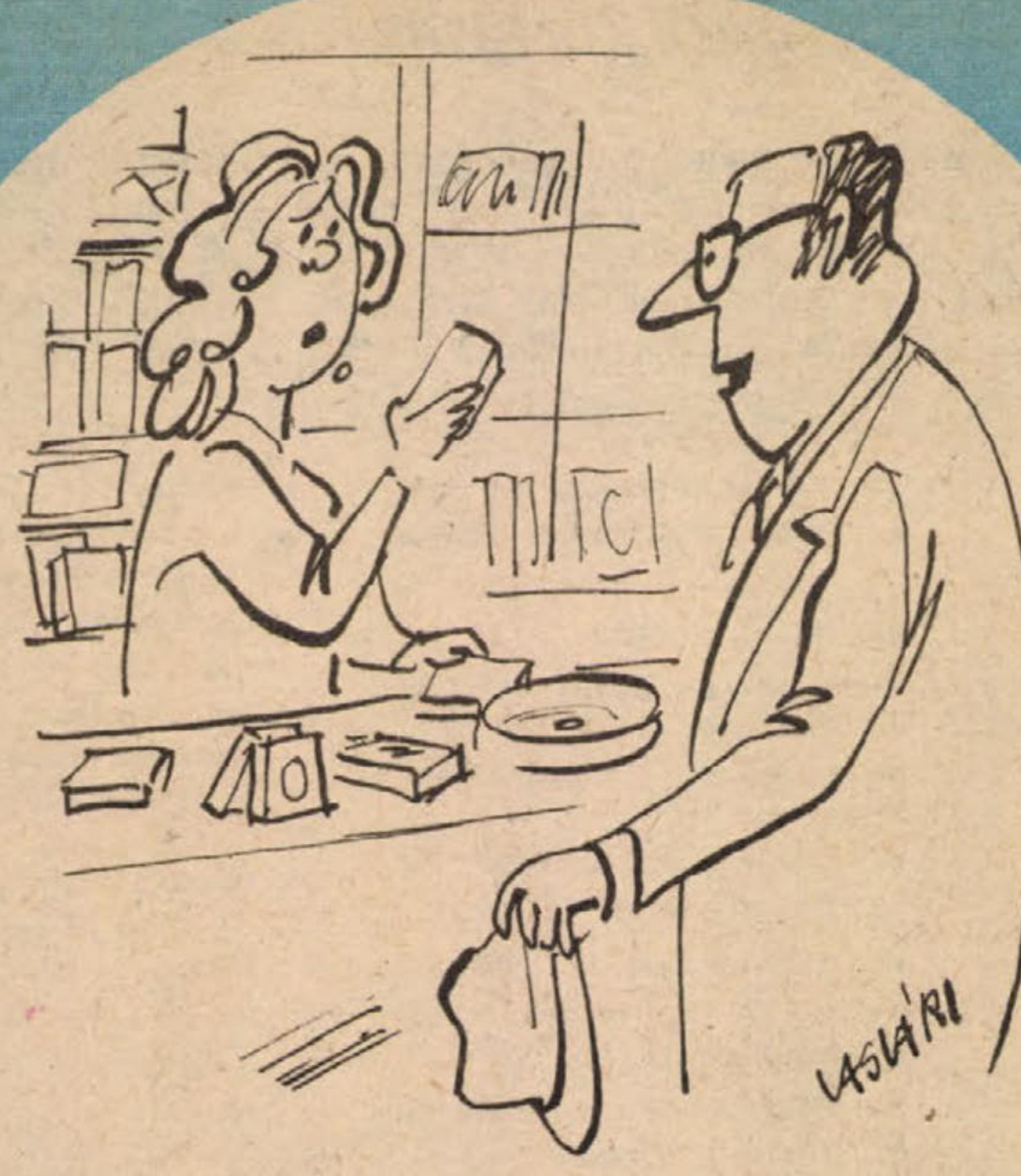

– Kaphatnék egy kartont „Az egészségre káros" nevű cigarettából?

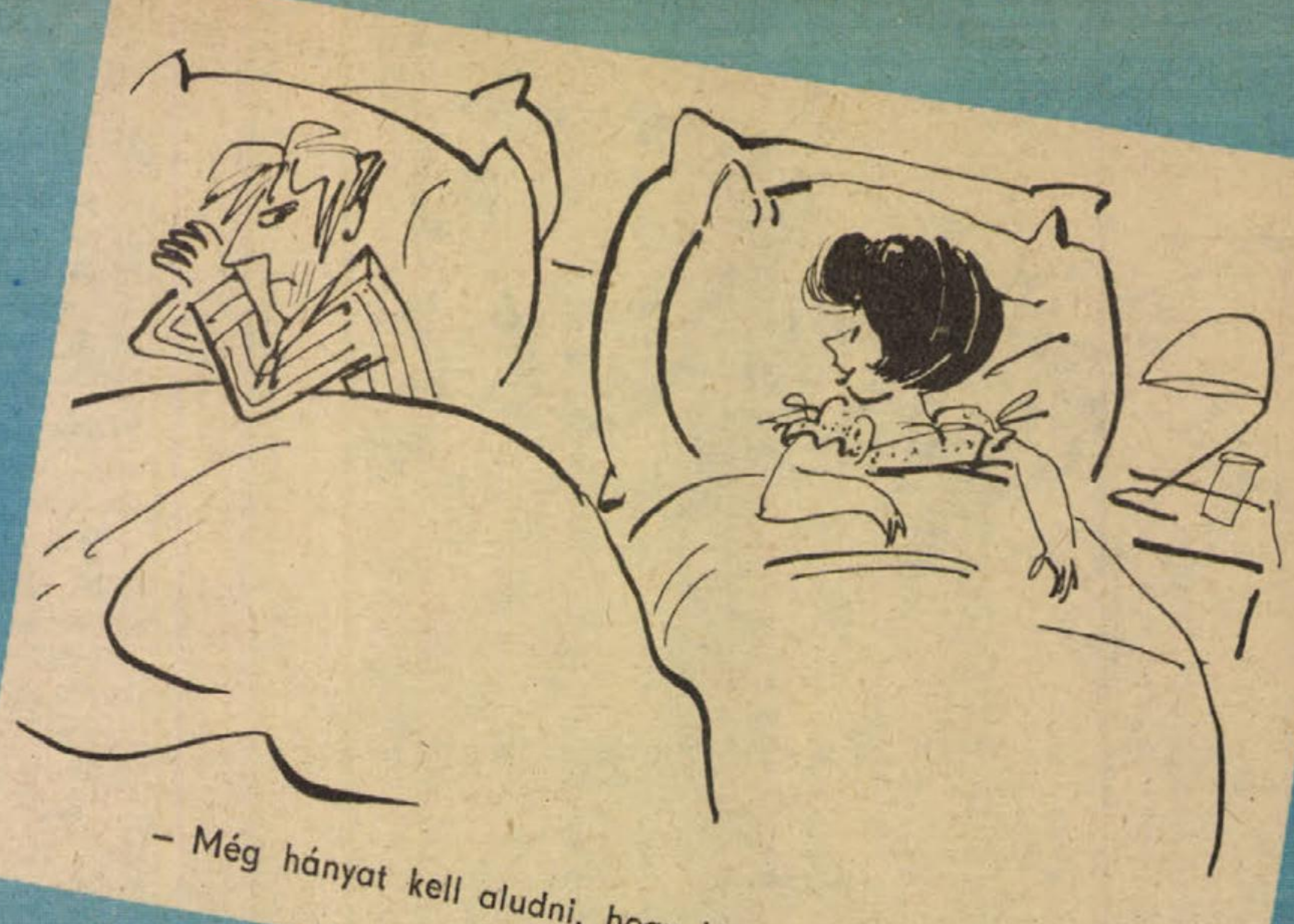

– Még hányat kell aludni, hogy kimondják a válást...?

ELLENŐRZŐ HELYETT TÁJÉKOZTATÓ FÜZET

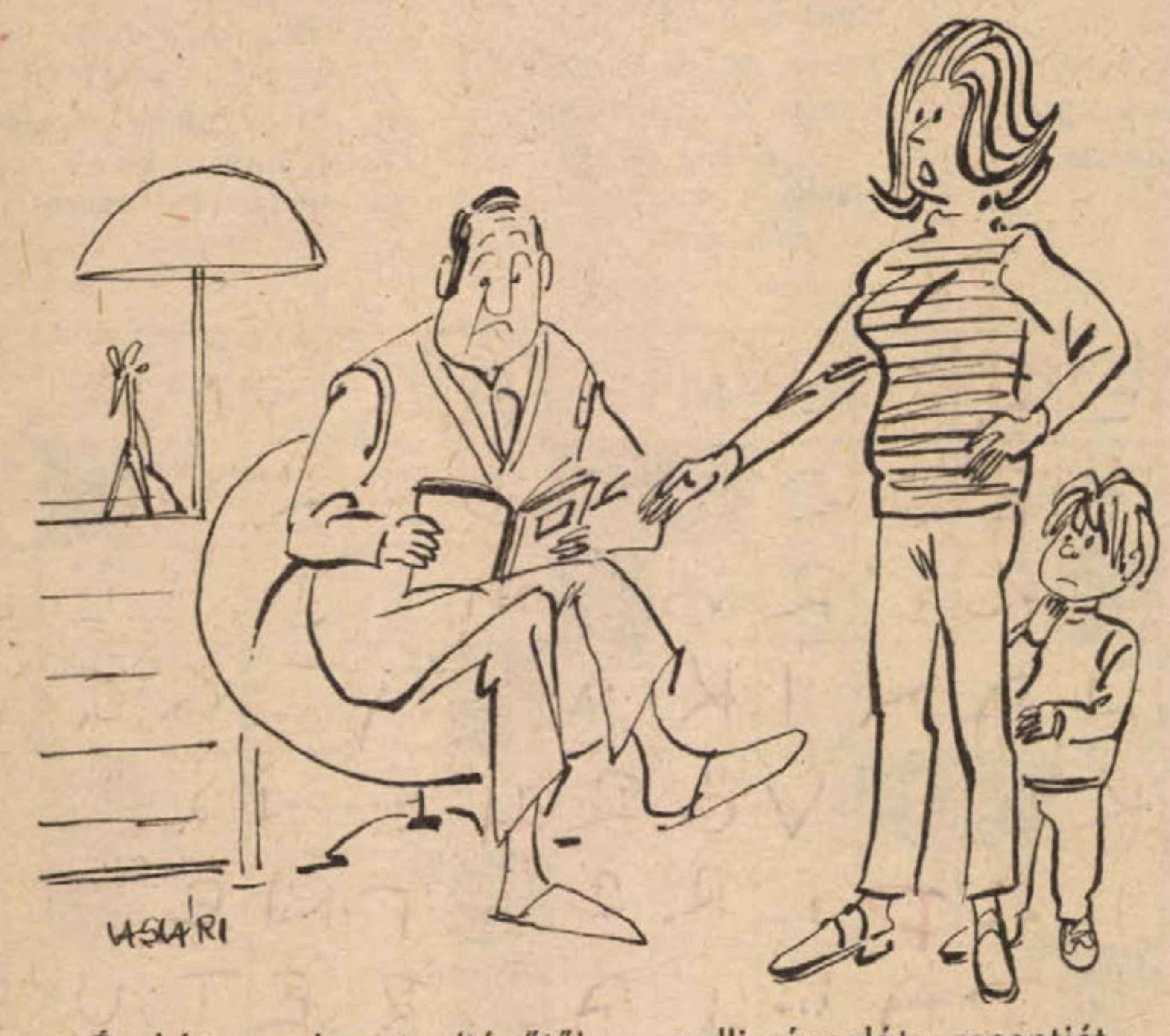

– Én kértem el a tanítónőtől a padlizsánsaláta receptjét...

BEVÁSÁRLÓKOCSI

A retikül nehezebb...

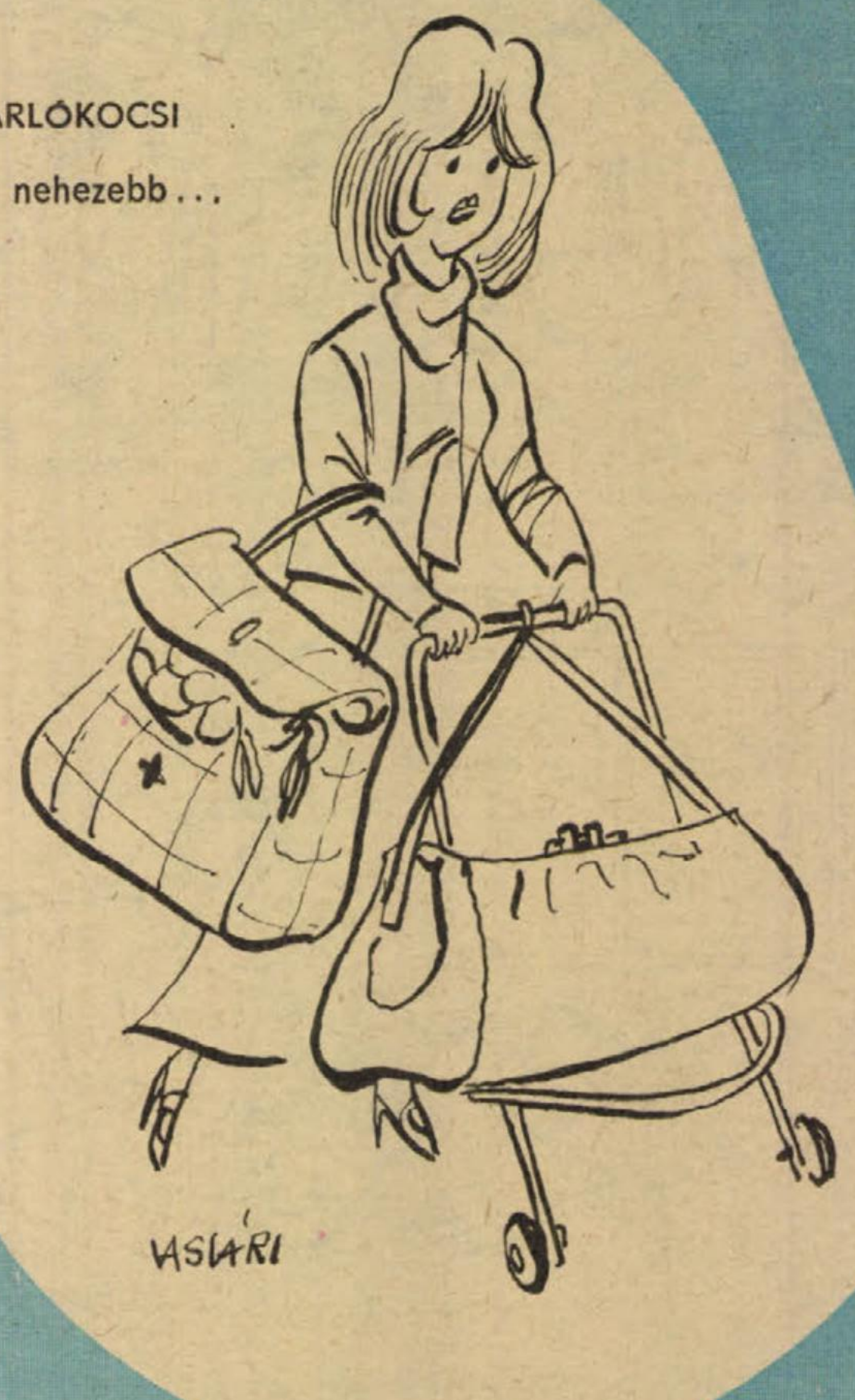

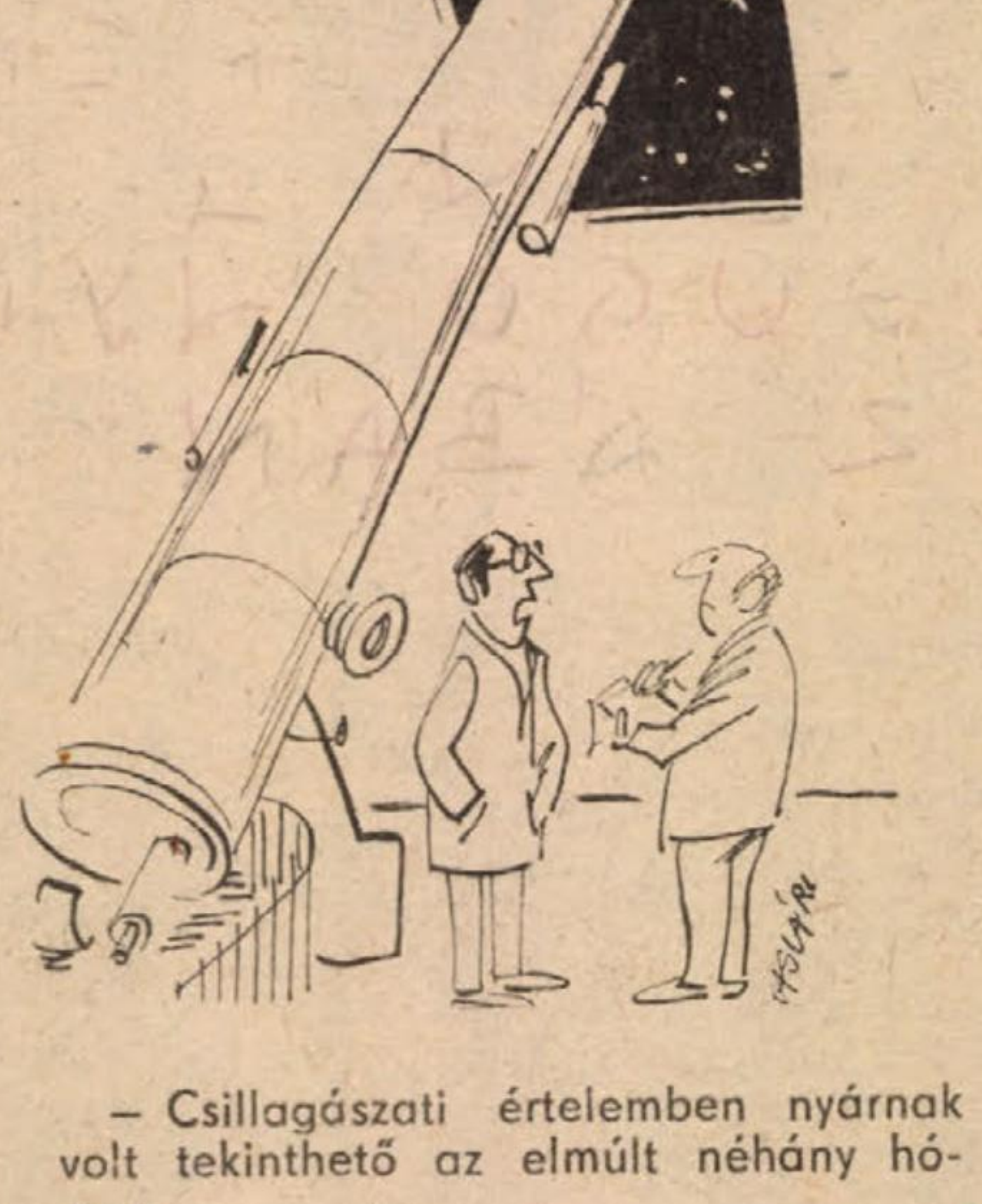

– Csillagászati értelemben nyárnak volt tekinthető az elmúlt néhány hónap.

A KÁVÉ MINŐSÉGÉRŐL

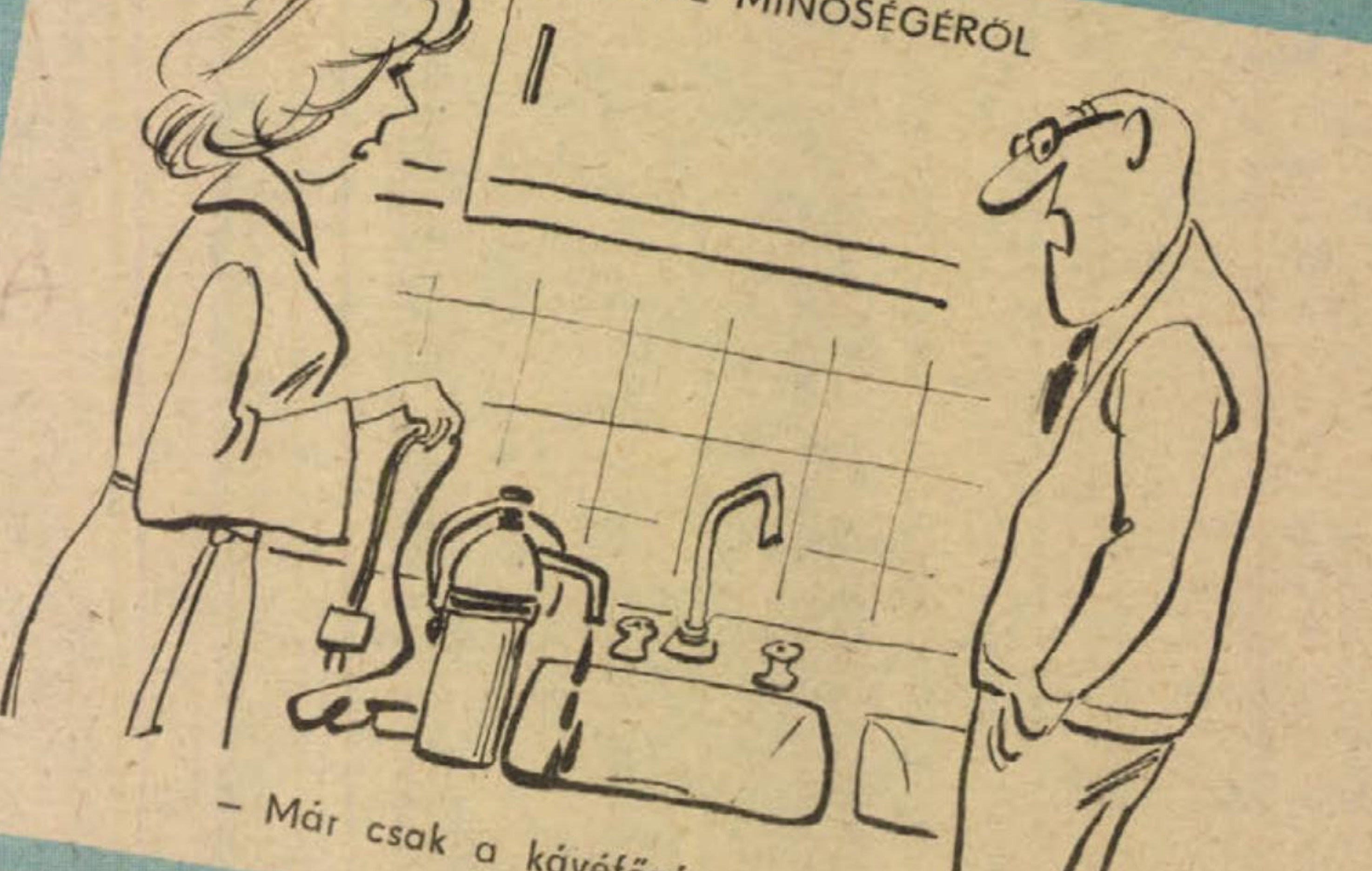

– Már csak a kávéfőzés öröme maradt belőle.